

รวมข้อหาเรือ ปัญหากฎหมาย ความปลอดภัยในการทำงาน ปี 2568

กองความปลอดภัยแรงงาน กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

สารบัญ

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
๑	การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔	๑
๒	การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕	๕
๓	การใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สลับในการยกแพลตฟอร์ม ชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง เข้าข่ายเป็นปั้นจั่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่	๗
๔	การแจ้งการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า	๙
๕	การจัดทำแผนการยกในการทำงานเกี่ยวกับรถปั้นจั่น	๑๑
๖	นิติสัมพันธ์ความเป็นนายจ้าง ลูกจ้าง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔	๑๔
๗	การติดตั้งสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station	๑๖
๘	การจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพประจำหน่วยงาน เป็นผู้ฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า	๑๙
๙	การตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า	๒๒
๑๐	การจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้	๒๕
๑๑	คุณสมบัติของนิติบุคคลตามข้อ ๘ (๖) แห่งกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียน และการอนุญาตเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๗
๑๒	การจัดอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูงสำหรับผู้ปฏิบัติงาน บนที่สูงและบนเสาสูงสัญญาณ	๓๐

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
๑๓	ขอหารือเกี่ยวกับปิ่นจั่นและการฝึกอบรมลูกจ้างที่เป็นผู้ขับรถยนต์	๓๓
๑๔	ขอหารือเกี่ยวกับการจัดให้มีจป. วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ	๓๙
๑๕	การปฏิบัติงานในกะกลางคืนต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพหรือไม่	๔๓
๑๖	บริษัทที่ทำหน้าที่บริหารงานของโครงการศูนย์ราชการ เป็นกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานฯ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่	๔๕
๑๗	การพิจารณาความสอดคล้องของวิธีการชั่งอันตราย	๔๗
๑๘	ลูกจ้างที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด สามารถฝึกอบรมให้กับลูกจ้างของบริษัทในเครื่องซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยนต์ได้หรือไม่	๕๐
๑๙	การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน กรณีมีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ปฏิบัติงานหลายแห่ง ในระยะห่างกันไม่เกิน ๗ กิโลเมตร	๕๓
๒๐	กิจการซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการประเภทตามที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงหรือไม่	๕๘
๒๑	การดำเนินการตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔	๖๐
๒๒	การดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าประเภทของเหลวที่มีสารเคมีไวไฟเป็นส่วนผสม	๖๓
๒๓	การดำเนินการตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕	๖๗
๒๔	การฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปิ่นจั่น	๖๙

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
๒๕	แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงแทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์	๗๓
๒๖	การจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการของบริษัท ก และผู้รับเหมาของบริษัทฯ ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่โรงงานของลูกจ้างหรือผู้ว่าจ้าง	๗๖
๒๗	ประเภทสถานประกอบกิจการของผู้รับเหมา ซึ่งดำเนินการอยู่ ณ สถานศึกษา	๘๒
๒๘	การตรวจสอบการใช้งานลิฟต์ประจำเดือน	๘๕
๒๙	งานซ่อมบำรุงเครื่องจักรหรือส่วนควบของเครื่องจักร	๘๗
๓๐	ลิฟต์ยกแบบ ๒ เสาและลิฟต์ยกแบบขากรไกรเข้าข่ายจะต้องตรวจรับรองลิฟต์ประจำปีตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่	๙๐
๓๑	การจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ตามกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕	๙๒
๓๒	การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขั้บรดยก มากกว่า ๑ ประเภท	๙๔
๓๓	เส้นทางหนีไฟ ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟ และป้ายบอกเส้นทางหนีไฟ	๙๘
๓๔	การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทให้บริการบริหารงานนิติบุคคลอาคารชุด และการจัดให้มีคณะกรรมการด้านความปลอดภัย และคณะกรรมการสวัสดิการ	๑๐๑
๓๕	การตีความและระบุประเภทกิจการ	๑๐๘

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
๓๖	การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก กรณีการอบรมเพิ่มเติมตามประกาศกรมฯ ข้อ ๙ วรรคสอง หากมีการกำหนดแผนการฝึกอบรมอย่างชัดเจน ในช่วงเวลาก่อนที่พนักงานจะได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้ครบถ้วน พนักงานคนดังกล่าวสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับรถยกได้หรือไม่	๑๑๐
๓๗	การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ในกรณีบริษัทจัดอบรมเอง	๑๑๔
๓๘	การให้ความรู้และอบรมเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมให้แก่ลูกจ้าง	๑๑๘
๓๙	เมื่อไม่มีผู้ชำนาญการ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายลำดับรองต้องส่งรายงานผลการประเมินอันตรายหรือไม่	๑๒๒

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ ๑. บริษัทฯ มีการติดตั้งอุปกรณ์ช่วยยก มีพิิกัดยกตั้งแต่ขนาด ๒๕๐ กิโลกรัม ๕๐๐ กิโลกรัม และ ๙๗๐ กิโลกรัม วัตถุประสงค์การใช้งานเพื่อช่วยยกกรณีเปลี่ยนหินเจียรที่เครื่องจักร โดยมีลักษณะการทำงานยกสิ่งของขึ้นลงในแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายตามแขนของอุปกรณ์ตามแนวนอน จากกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ อุปกรณ์ช่วยยกนี้ เป็นอุปกรณ์ประเภท “รอก” หรือ “ปั่นจั่น”

๒. จากประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบการทดสอบปั่นจั่น อุปกรณ์ในข้อที่ ๑ เข้าข่ายที่จะต้องทดสอบหรือไม่ และความถี่ในการทดสอบเป็นเท่าใด

๓. พนักงานที่ปฏิบัติงานกับอุปกรณ์ช่วยยกข้อที่ ๑ เข้าข่ายที่จะต้องอบรม ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั่นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั่นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั่นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั่นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ หรือไม่

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง

“ปั่นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะเขวนลอยไปตามแนวราบ

“ปั่นจั่นชนิดอยู่กับที่” หมายความว่า ปั่นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลังอยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนหอสูง ขาตั้ง หรือบนล้อเลื่อน

“ปั่นจั่นชนิดเคลื่อนที่” หมายความว่า ปั่นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลังอยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนยานพาหนะที่ขับเคลื่อนได้

ฯลฯ

ข้อ ๕๖ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนปั่นจั่นหรืออุปกรณ์อื่นของปั่นจั่น นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ข้อ ๕๗ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ในกรณีที่มีการหยุดใช้งานปั้นจั่นตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป ก่อนนำปั้นจั่นมาใช้งานใหม่ นายจ้างต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๕๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ฯลฯ

ข้อ ๗๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั้นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั้นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั้นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภทตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบการทดสอบปั้นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ฯลฯ

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งานตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป และทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามแบบการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งาน และส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ (แบบ ปจ. ๑) หรือปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (แบบ ปจ. ๒) ท้ายประกาศนี้

ฯลฯ

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ตอบข้อหารือ หน่วยงานที่ตอบข้อหารือ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ ได้นิยามคำว่า “เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น

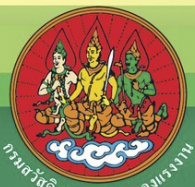

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล “ปั่นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวราบ และ “รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง เมื่อสถานประกอบกิจการติดตั้งอุปกรณ์ช่วยยกที่มีพิสัยยกขนาด ๒๕๐ กิโลกรัม ๕๐๐ กิโลกรัม และ ๙๗๐ กิโลกรัม การเคลื่อนที่จะใช้แรงงานในการสาวโซ่ขึ้นหรือลง เพื่อยกสิ่งของขึ้นลงในแนวดิ่ง และลากเพื่อให้เคลื่อนที่ในลักษณะแขวนลอยตามแขนของอุปกรณ์ตามแนวนอน จึงเข้าข่ายเป็นปั่นจั่น ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. จากกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๕๖ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนปั่นจั่น หรืออุปกรณ์อื่นของปั่นจั่น นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้ ข้อ ๕๘ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้ ประกอบประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบการทดสอบปั่นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งปั่นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั่นจั่นที่มีการหยุดใช้งานตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป และทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามแบบการทดสอบการติดตั้งปั่นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั่นจั่นที่มีการหยุดใช้งานและส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่นชนิดอยู่กับที่ (แบบ ปจ. ๑) หรือปั่นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (แบบ ปจ. ๒) ท้ายประกาศนี้ ซึ่งแบบ ปจ. ๑ และแบบ ปจ. ๒ กำหนดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่นประเภทอุตสาหกรรมตามข้อ ๕๘ ที่มีขนาดพิสัยยกอย่างปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดตั้งแต่ ๑ ตัน แต่ไม่เกิน ๓ ตัน ทดสอบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งมีได้กำหนดให้ปั่นจั่นที่มีพิสัยยกไม่ถึง ๑ ตัน ต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่นแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีสถานประกอบกิจการมีปั่นจั่นที่มีพิสัยยกขนาด ๒๕๐ กิโลกรัม ๕๐๐ กิโลกรัม และ ๙๗๐ กิโลกรัม ซึ่งมีขนาดไม่ถึง ๑ ตัน จึงไม่เข้าข่ายที่จะต้องปฏิบัติตามประกาศฯ ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม นายจ้างต้องดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบ รวมถึงการบำรุงรักษาให้เป็นไปตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของปั่นจั่นด้วย

๓. จากกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๗๒ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั่นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั่นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั่นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั่นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั่นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั่นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั่นจั่นแต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เกี่ยวกับป็นจันแต่ละประเภทตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด ประกอบประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับป็นจัน ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับป็นจัน ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ป็นจัน และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่ออุปกรณ์ช่วยยกเข้าข่ายเป็นป็นจันตามกฎหมายกระทรวงฉบับดังกล่าว ดังนั้น นายจ้างจึงมีหน้าที่ต้องจัดให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับป็นจันได้รับการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมฯ ดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๓๙๒๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

หน่วยงานที่หื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหื้อ บริษัทฯ ขอหื้อในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดทางหนีไฟและประตูหนีไฟเพียงพอสำหรับอาคารคลังสินค้าหรือไม่ เมื่อบริษัทกำหนดเส้นทางหนีไฟจำนวน ๒ เส้นทาง ให้ออกประตูหน้าและประตูหลังของอาคารซึ่งเป็นประตูรางเลื่อนที่เปิดไว้ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ฯลฯ

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละสองเส้นทางซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกินห้านาที เส้นทางหนีไฟจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไปสู่จุดที่ปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวางประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีประตูหรือขอบกั้นและเป็นชนิดบานประตูเปิดออกไปตามทิศทางของการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูม้วน หรือประตูหมุน และห้ามปิดตาย ใส่กลอนกุญแจ ผูก ล่ามโซ่หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน

ตอบข้อหื้อ หน่วยงานที่ตอบข้อหื้อ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหื้อ ดังนี้ ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละสองเส้นทาง ซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกินห้านาที วรรคสอง กำหนดให้เส้นทางหนีไฟจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไปสู่จุดที่ปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง และวรรคสาม กำหนดให้ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีหรือขอบประตูกั้น และเป็นชนิดที่บานประตูเปิดออกไปตามทิศทางของการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูม้วน และห้ามปิดตาย ใส่กลอนกุญแจ ผูก ล่ามโซ่ หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับความปลอดภัยในการทำงานเมื่อเกิดอัคคีภัย นายจ้างจึงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีเส้นทางหนีไฟและประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟตามที่กฎหมายกำหนด เพื่ออพยพลูกจ้างไปสู่จุดที่ปลอดภัยภายในระยะเวลาที่รวดเร็วเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทมีคลังสินค้าเป็นอาคารชั้นเดียว จำนวน ๒ อาคาร แต่ละอาคารมีทางเข้าออก

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เป็นประตูเหล็กรางเลื่อน ๒ ประตู อยู่ด้านหน้าและด้านหลังของแต่ละอาคาร มีความกว้างของทางเข้าออกประมาณ ๖ เมตร โดยบริษัทได้จัดให้มีเส้นทางหนีไฟ จำนวนสองเส้นทาง เป็นทางออกไปยังประตูหน้าและประตูหลังของอาคาร ลูกจ้างสามารถเลือกใช้เส้นทางหนีไฟเพื่อนำไปสู่ประตูทางออกที่สะดวกและปลอดภัยที่สุด และกำหนดให้ประตูเหล็กรางเลื่อน ๒ ประตู ในแต่ละอาคาร เป็นประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟ ซึ่งการทำงานทั้ง ๒ อาคารใช้ลูกจ้างชุดเดียวกัน จำนวน ๑ - ๒ คน ซึ่งในขณะที่ลูกจ้างทำงานประตูด้านที่อยู่ฝั่งเดียวกับที่ลูกจ้างนั้นมีการเปิดออกตลอดเวลา ซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดไปสู่จุดที่ปลอดภัยโดยปราศจากสิ่งกีดขวางได้อย่างรวดเร็ว การจัดให้มีเส้นทางหนีไฟจึงสอดคล้องกับกฎกระทรวงฯ ข้อ ๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง อย่างไรก็ตามหากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เส้นทางหนีไฟที่นำไปสู่ประตูทางออกอีกด้านหนึ่งไม่ได้เปิดออกตลอดเวลาโดยมีประตูขวางกั้นเส้นทางหนีไฟหรือทำให้เปิดออกไม่ได้ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน บริษัทจึงต้องจัดให้มีประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟที่มีคุณสมบัติและมีลักษณะในการใช้งานตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฯ ข้อ ๘ วรรคสาม ดังนั้น การที่บริษัทฯ จัดให้มีประตูเหล็กรางเลื่อนเป็นประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟ จึงไม่สอดคล้องกับข้อ ๘ วรรคสามแห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๑๒๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพิล เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สlingในการยกแพลตฟอร์มชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง เข้าข่ายเป็นป็นจันตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัทฯ มีการใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สlingในการยกแพลตฟอร์มชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง เข้าข่ายเป็นป็นจันตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัทฯ มีลักษณะการทำงานที่เป็นการติดตั้งลิฟต์ในปล่องลิฟต์ ซึ่งมีการใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สlingในการยกแพลตฟอร์มชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำการติดตั้งส่วนประกอบต่าง ๆ ของลิฟต์ เช่น รางลิฟต์ และจุดยึดราง เป็นต้น ซึ่งในบางคราวก็ใช้ยกสิ่งของด้วยเช่นกัน โดยมีจุดยึดแขวนอยู่กับโครงสร้างอาคาร บริษัทฯ จึงขอหาหรือว่า อุปกรณ์ในลักษณะดังกล่าวจัดเป็นป็นจันหรือไม่

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจัน และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง

“ปั่นจัน” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้น ในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวราบ

ฯลฯ

ตอบข้อหาหรือ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจัน และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ ได้นิยามคำว่า “รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง และคำว่า “ปั่นจัน” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวราบ ประกอบข้อเท็จจริง บริษัทฯ มีลักษณะการทำงานที่เป็นการติดตั้งลิฟต์ในปล่องลิฟต์ ซึ่งมีการใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สlingในการยกแพลตฟอร์มชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำการติดตั้งส่วนประกอบต่าง ๆ ของลิฟต์ เช่น รางลิฟต์ และจุดยึดราง เป็นต้น ซึ่งในบางคราวก็ใช้ยกสิ่งของด้วยเช่นกัน โดยมีจุดยึดแขวนอยู่กับโครงสร้างอาคาร เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ในลักษณะที่เป็นมอเตอร์ไฟฟ้าที่ใช้สlingในการยกแพลตฟอร์มชั่วคราวขึ้นลงในแนวดิ่ง แต่ไม่ได้เคลื่อนย้ายสิ่งของในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวราบ จึงไม่เข้าข่ายเป็นป็นจันตามคำนิยามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม อุปกรณ์ดังกล่าวเข้าข่ายเป็นรอกตามกฎกระทรวงนี้ ดังนั้น บริษัทฯ จึงต้องพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๕๕ แห่งกฎกระทรวงที่กำหนดไว้ว่า

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ในการใช้รอกโยก รอกมือสาว รอกหางปลา รอกไฟฟ้าหรือรอกที่ใช้พลังงานอื่นหรือรอกชนิดอื่นที่มีการใช้งานลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ (๑) ติดตั้งรอกไว้ในที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย (๒) จัดให้มีการตรวจสอบความพร้อมของรอกทุกวันหากส่วนใดชำรุดเสียหายต้องซ่อมแซมให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้ (๓) จัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายและติดป้ายห้ามใช้รอกให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเห็นได้ชัดเจนในระหว่างที่มีการทดสอบ การซ่อมบำรุง และการตรวจสอบรอก (๔) จัดให้มีป้ายบอกขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘ ไว้ที่รอก พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้ระวัง (๕) ไม่ใช้วัสดุสิ่งที่มีลักษณะตามข้อ ๘๖ กับรอก (๖) อุปกรณ์สำหรับการผูกมัดหรือยึดโยงวัสดุสิ่งของต้องมีค่าความปลอดภัยที่กำหนดตามข้อ ๘๙ (๗) ควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลใดเกาะเกี่ยวไปกับส่วนหนึ่งส่วนใดของรอกหรือไปกับวัสดุสิ่งของที่ทำกรยก หรืออยู่ภายใต้วัสดุสิ่งของที่ทำกรยกหรือบริเวณที่ใช้รอกที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ และ (๘) รอกที่มีขนาดพิกัดน้ำหนักยกตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของรอกเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ลูกจ้างปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๕๐๔๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การแจ้งการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า

หน่วยงานที่หาหรือ รัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ ๑. การแจ้งบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าประจำปี ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เป็น ๒ ส่วน คนละช่วงเวลา ได้หรือไม่

๒. อาคารที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต้องแจ้งบันทึกผลการตรวจสอบ และรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าประจำปี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบเสร็จสิ้นด้วยหรือไม่

ข้อเท็จจริง หน่วยงานผู้ร้องขอ มีอาคาร ๒ ประเภท คือ อาคารที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวน ๘ อาคาร ซึ่งตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และอาคารขนาดเล็กที่ไม่เข้าข่ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จำนวน ๒๐ อาคาร

ข้อกฎหมาย ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ของสถานประกอบกิจการเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบ และรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามรายละเอียดท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ผู้บันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต้องเป็นบุคคล ที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

กรณีนายจ้างได้ดำเนินการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว ให้ถือว่าเป็นการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้า และบริภัณฑ์ไฟฟ้าตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๔ ให้นายจ้างแจ้งบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานคร พื้นที่หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้นายจ้างแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Service) ของกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานเป็นหลัก หรือแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาข้อ ๑. กฎกระทรวงฯ และกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องมิได้กำหนดให้มีการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในคราวเดียว แต่กำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบให้แล้วเสร็จและครบถ้วนภายในแต่ละปี อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้ร้องขอมีการตรวจสอบฯ และแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวของสถานประกอบกิจการไม่ครอบคลุมและไม่ครบถ้วนก็ถือว่ายังปฏิบัติไม่สอดคล้องตามกฎหมายแต่อย่างใด

๒. กรณีผู้ร้องขอมีการดำเนินการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งถือว่าการดำเนินการสอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามต้องมีการแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวภายในระยะเวลาสามสิบวันด้วย จึงจะถือว่าการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างครบถ้วนแล้ว

หมายเหตุ หนังสือกองนิติการ ที่ รง ๐๕๐๕/๑๘๒๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การจัดทำแผนการยกในการทำงานเกี่ยวกับรถปั้นจั่น

หน่วยงานที่หารื้อ รัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ การทำงานของปั้นจั่นใกล้สายไฟฟ้าที่มีระยะน้อยกว่าระยะที่กฎหมายกำหนด ต้องจัดทำแผนการยกหรือไม่

ข้อเท็จจริง หน่วยงานผู้ร้องขอมีการทำงานเกี่ยวกับรถปั้นจั่นเพื่อปักเสาไฟฟ้าใกล้ระบบไฟฟ้าที่มีระดับแรงดันและระยะห่างตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๔ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญกับระบบไฟฟ้าอีกทั้งยังมีมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุตามหลักการควบคุมการเกิดอุบัติเหตุ โดยการใช้ฉนวนครอบที่สายไฟฟ้าป้องกันทางผ่านการเกิดกระแสไฟฟ้าเพื่อเป็นการป้องกันการสัมผัสโดยตรง

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือใช้ปั้นจั่นใกล้สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้า นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่นยกวัสดุ ให้มีระยะห่างระหว่างสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้ากับส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของวัสดุที่ปั้นจั่นกำลังยก ดังต่อไปนี้

(ก) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๖๙ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓.๑ เมตร

(ข) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๖๙ กิโลโวลต์ แต่ไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓.๓ เมตร

(ค) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์ แต่ไม่เกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(ง) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ฯลฯ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) ได้ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เพียงพอและได้รับการอนุญาตจากการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นที่รับผิดชอบสายไฟฟ้านั้น ก่อนดำเนินการ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๗๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับบัญชา ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้บันจันผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของบันจัน การป้องกันอันตรายจากบันจัน รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของบันจัน รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับบันจัน แต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับบันจันแต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๘๔ การทำงานเกี่ยวกับรถบันจันที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีการจัดทำแผนการยก และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามแผนการยกนั้น เพื่อให้ลูกจ้างปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

(๑) การใช้บันจันตั้งแต่สองเครื่องขึ้นไปในการยกวัสดุสิ่งของ

(๒) การยกวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของพิกัดยกอย่างปลอดภัย ตามตารางการยกสิ่งของตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖

(๓) การทำงานของบันจันใกล้สายไฟฟ้าที่มีระยะน้อยกว่าระยะที่กำหนดในข้อ ๖๘

(๔) การยกวัสดุสิ่งของที่อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของจุดศูนย์ถ่วงของวัสดุสิ่งของที่ทำการยก

(๕) การยกวัสดุสิ่งของที่อาจเกิดการระเบิดหรืออุบัติภัยร้ายแรง

(๖) การยกวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕ ตันขึ้นไป

ข้อ ๘๕ แผนการยกตามข้อ ๘๔ ต้องจัดทำโดยผู้ควบคุมการใช้รถบันจันซึ่งผ่านการอบรมตามข้อ ๗๒ โดยต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับบันจัน

(๒) ตารางการยกวัสดุสิ่งของ

(๓) รายละเอียดของบันจัน ได้แก่ รัศมีการยกและความยาวของแขนบันจัน ที่ใช้ยกขณะทำการยกวัสดุสิ่งของ

(๔) รายละเอียดของอุปกรณ์ประกอบการยกและลักษณะการยึดเกาะวัสดุสิ่งของ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสิ่งของที่ทำการยก เช่น ขนาด น้ำหนัก ตำแหน่งจุดศูนย์ถ่วง โดยระบุอัตราส่วนของน้ำหนักที่ยกต่อความสามารถในการยก

(๖) ความสามารถในการรับน้ำหนักของพื้นที่รองรับบันจัน

(๗) ขนาดพื้นที่ของแผ่นรองขารับน้ำหนักของบันจัน

(๘) ขั้นตอนการยกที่กำหนดมาตรการความปลอดภัยและวิธีการป้องกันอันตรายนายจ้างต้องปิดประกาศแผนการยกไว้ในบริเวณที่ทำงานให้เห็นได้ชัดเจนและต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหารื้อ กฎหมายไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นของการไม่ต้องจัดทำแผนการยก ถึงแม้ว่าหน่วยงานผู้ร้องขอจะมีผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญกับระบบไฟฟ้า อีกทั้งยังมีมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุตามหลักการควบคุมการเกิดอุบัติเหตุ โดยการใช้ฉนวนครอบที่สายไฟฟ้าป้องกันทางผ่านการเกิดกระแสไฟฟ้าเพื่อเป็นการป้องกันการสัมผัสโดยตรง แต่ถ้ามีการทำงานเกี่ยวกับรถปั้นจั่นเพื่อปักเสาไฟฟ้าใกล้ระบบไฟฟ้าที่มีระดับแรงดันและระยะห่างตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๔ (๓) แห่งกฎกระทรวงฯ หน่วยงานผู้ร้องขอต้องจัดทำแผนการยกโดยผู้ควบคุมการใช้รถปั้นจั่นตามที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนด

หมายเหตุ หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ นิติสัมพันธ์ความเป็นนายจ้าง ลูกจ้าง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

หน่วยงานที่หาหรือ หน่วยงานราชการ

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ สถานประกอบกิจการ A เป็นนายจ้างของลูกจ้างสถานประกอบกิจการ C หรือไม่

ข้อเท็จจริง สถานประกอบกิจการ A ประกอบกิจการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ตกแต่งบ้านได้ว่าจ้างสถานประกอบกิจการ B ซึ่งประกอบกิจการก่อสร้างให้ดำเนินการก่อสร้างอาคารงานโครงสร้าง งานสถาปัตยกรรม งานระบบสุขาภิบาล งานโครงสร้างเหล็กและงานประกอบอาคารโครงการก่อสร้างอาคารของสถานประกอบกิจการ A และสถานประกอบกิจการ B ได้ทำสัญญาจ้างสถานประกอบกิจการ C ให้ดำเนินการติดตั้งระบบไฟฟ้าแรงต่ำภายในโครงการก่อสร้างอาคาร ในการดำเนินการก่อสร้างดังกล่าวสถานประกอบกิจการ B และสถานประกอบกิจการ C ได้ส่งลูกจ้างเข้ามาทำงาน ซึ่งสถานประกอบกิจการ A ยังมิได้ดำเนินการใด ๆ และได้ส่งลูกจ้างตามสัญญาจ้างโดยตรงเข้ามาดูแลหรือทำงานในโครงการก่อสร้างอาคาร ประกอบกับสถานประกอบกิจการ B ในฐานะผู้รับเหมาขั้นต้นยังมิได้ส่งมอบงานตามที่ได้รับจ้างให้สถานประกอบกิจการ A ต่อมาระหว่างการก่อสร้างอาคารยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญาว่าจ้างลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ C ได้ประสบอันตรายจากการทำงานถึงขั้นเสียชีวิตในพื้นที่การก่อสร้าง

ข้อกฎหมาย พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงาน หรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ใน
หน่วยงาน

ตอบข้อหารือ สถานประกอบกิจการ A อยู่ในฐานะผู้ว่าจ้างเท่านั้น เนื่องจากยังไม่ได้ดำเนินการกิจการใดๆ
และมิได้ส่งลูกจ้างเข้ามาดูแลหรือทำงานในโครงการก่อสร้าง ประกอบกับสถานประกอบกิจการ B ยังไม่ได้ส่งมอบ
งานตามที่ได้รับจ้างให้สถานประกอบกิจการ A ดังนั้น สถานประกอบกิจการ A จึงยังไม่อยู่ในฐานะนายจ้าง
ของลูกจ้างผู้เสียชีวิต ตามนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

หมายเหตุ หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การติดตั้งสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ ประเด็นที่ ๑ ข้อกำหนด กฎหมาย มาตรฐาน ข้อบังคับ หรือขั้นตอนกระบวนการขออนุญาต ที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้ง การดำเนินการ และการใช้งานสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station ซึ่งอยู่ภายใต้ การกำกับดูแลของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นที่ ๒ แนวทางการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ใช้งานสถานีชาร์จรถไฟฟ้า ผู้ใช้อาคาร หรือลูกค้าของบริษัทฯ

ข้อเท็จจริง สถานประกอบกิจการ ผู้เป็นเจ้าของอาคารและอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ มีความประสงค์ จะใช้บริการบริษัทติดตั้งสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station ภายในอาคารของตน เช่น อาคาร สำนักงาน โรงแรม อพาร์ทเมนต์ บ้านพักอาศัย เป็นต้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้อาคารและลูกค้า จึงขอสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ มาตรฐานความปลอดภัย และข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการติดตั้งและการดำเนินการสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station ภายในอาคาร

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ๗๓๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” หมายความว่า การกระทำ หรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพอนามัย อันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความ รวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความ รวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงาน อยู่ในหน่วยงาน

๗๓๓

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗๓๓

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

๗๓๓

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“บริภัณฑ์ไฟฟ้า” หมายความว่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ เครื่องประกอบ หรือเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าเป็นต้นกำลังหรือเป็นส่วนประกอบ หรือที่ใช้เกี่ยวเนื่องกับไฟฟ้า

ฯลฯ

๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างทุกชนิด เช่น อาคาร สนามบิน ทางรถไฟ ทางรราง ถนน อุโมงค์ ท่าเรือ อุโมงค์ คานเรือ สะพานเทียบเรือ สะพาน ทางน้ำ ท่อระบายน้ำ ประปา รั้ว กำแพง ประตู ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างเพื่อจอดรถ กลับริด ทางเข้าออกของรถ และหมายความรวมถึงงานต่อเติม ซ่อมแซม ปรับปรุง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำลายสิ่งก่อสร้างนั้นด้วย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“เขตก่อสร้าง” หมายความว่า พื้นที่ที่ดำเนินการก่อสร้าง รวมถึงพื้นที่ที่นายจ้างได้กำหนดเพิ่มเติมจากพื้นที่ที่ดำเนินการก่อสร้างตามกฎหมายกระทรวงนี้

“เขตอันตราย” หมายความว่า พื้นที่ที่กำลังก่อสร้าง พื้นที่ที่ติดตั้งนั่งร้าน บันจัน หรือเครื่องจักร หรือบริภัณฑ์ไฟฟ้าเพื่องานก่อสร้าง พื้นที่ที่เป็นทางลำเลียงวัสดุเพื่องานก่อสร้าง พื้นที่ที่ใช้เป็นสถานที่เก็บเชื้อเพลิง หรือวัตถุระเบิด พื้นที่ที่ลูกจ้างทำงานในที่สูง พื้นที่ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ รวมถึงพื้นที่ที่นายจ้างได้กำหนดเพิ่มเติม

ฯลฯ

ตอบข้อหาเรียก กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อหาเรียก ตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบ กับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้กำหนดนิยาม คำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำ ผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม คำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอม ให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม และมาตรา ๘ กำหนดให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบกิจการ ผู้เป็นเจ้าของอาคาร และอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ มีความประสงค์จะใช้บริการบริษัทรับติดตั้งสถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station ภายในอาคารของตน เช่น อาคารสำนักงาน โรงแรม อพาร์ทเมนต์ บ้านพักอาศัย เป็นต้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก แก่ผู้ใช้อาคาร และลูกค้า ดังนั้น นิติสัมพันธ์ความเป็นนายจ้างและลูกจ้างจะเกิดขึ้น ตามคำนิยามของพระราชบัญญัติ ความปลอดภัยฯ ในกรณีที่มีการว่าจ้างบริษัทเข้ามาติดตั้งสถานีชาร์จรถไฟฟ้า การซ่อมบำรุงบริภัณฑ์ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

หรือมีการทำงานในลักษณะเดียวกัน จึงจะเข้าข่ายการบังคับของพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว และอาจพิจารณาว่า ลักษณะงานเกี่ยวข้องกับกฎหมายใด เช่น ในขณะที่ดำเนินการก่อสร้าง ให้นายจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ ในขณะที่ติดตั้งหรือซ่อมบำรุงสถานีชาร์จรถไฟฟ้า ให้นายจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น สำหรับประเด็นการขออนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้ง และการดำเนินการ สถานีชาร์จรถไฟฟ้า หรือ EV Charging Station และกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ใช้งาน ผู้ใช้อาคาร หรือลูกค้า ซึ่งมีอยู่ในฐานะของลูกค้าจ้าง พระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ ไม่ได้กำหนดไว้แต่อย่างใด

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๖๐๖๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพประจำหน่วยงานเป็นผู้ฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบการกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า กรณีนายจ้างจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพประจำหน่วยงานเป็นผู้ฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า จำเป็นต้องขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ ตามกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการขออนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริง สำนักงานใหญ่บริษัทฯ ตั้งอยู่ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพฯ ประกอบกิจการงานก่อสร้าง โดยบริษัทฯ ได้รับงานก่อสร้างในพื้นที่ต่าง ๆ จะมีการว่าจ้างผู้รับเหมาเพื่อปฏิบัติงาน เมื่อลูกจ้างของผู้รับเหมาเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับไฟฟ้า แต่ยังไม่ผ่านการอบรมความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า บริษัทฯ จึงประสงค์จัดอบรมให้แก่ลูกจ้างของผู้รับเหมาที่เข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่ก่อสร้างเป็นกรณีนายจ้างจัดเอง เนื่องจากบริษัทฯ มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมงานระบบไฟฟ้าในงานก่อสร้าง ระยะเวลา ๓ ปี และมีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ๓ ปี

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ฯลฯ

มาตรา ๙ บุคคลใดประสงค์จะให้บริการในการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง รวมทั้งจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ จะต้องขึ้นทะเบียนต่อสำนักความปลอดภัย แรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานอย่างปลอดภัยตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ฯลฯ

ข้อ ๒ การจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเข้ารับการฝึกอบรม ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า นายจ้างต้องดำเนินการตามประกาศนี้

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับ ใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการ

ฯลฯ

ข้อ ๕ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๓) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ รวมทั้งมีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

ฯลฯ

ตอบข้อหารือ หน่วยงานที่ตอบข้อหารือ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรม ให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานอย่างปลอดภัย ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ประกอบกับประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า การจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเข้ารับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวกับไฟฟ้า นายจ้างต้องดำเนินการตามประกาศนี้ ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ขึ้นทะเบียน หรือได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น การจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า จึงเป็นหน้าที่ของนายจ้าง กรณีที่นายจ้างไม่สามารถจัดฝึกอบรมได้ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรม กับผู้ที่ขึ้นทะเบียน หรือได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องเป็นไป

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตามข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงฯ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ก ว่าจ้างให้ผู้รับเหมามาปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ผู้รับเหมาซึ่งเป็นนายจ้างโดยตรงของลูกจ้างผู้มาปฏิบัติงานจึงมีหน้าที่จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ส่วนบริษัท ก ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างเมื่อยินยอมให้ลูกจ้างของผู้รับเหมาเข้ามาปฏิบัติงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของบริษัท ก ผู้ว่าจ้าง บริษัท ก จึงมีฐานะเป็น “นายจ้าง” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีหน้าที่จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้แก่ลูกจ้างที่มาปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย แต่เมื่อผู้รับเหมาไม่ได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้าให้กับลูกจ้างตนเอง บริษัท ก ในฐานะ “นายจ้าง” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ จึงมีหน้าที่จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้แก่ลูกจ้างของผู้รับเหมาที่มาปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

ประเด็นพิจารณาต่อมีว่า เมื่อบริษัท ก ประสงค์ฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า กรณีนายจ้างจัดเอง โดยให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของบริษัท ก เป็นผู้ฝึกอบรมลูกจ้างของผู้รับเหมาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า จำเป็นต้องขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือไม่อย่างไร เห็นว่าเมื่อนายจ้างจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเอง โดยให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของบริษัท ก เป็นผู้ฝึกอบรมให้กับลูกจ้าง ซึ่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอบรมตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดังกล่าว ซึ่งข้อ ๕ (๓) ตามประกาศฯ ได้กำหนดคุณสมบัติวิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมว่าต้องมีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปี เมื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ทำหน้าที่เป็นวิทยากรนั้นมีประสบการณ์ในการทำงานและการเป็นวิทยากรเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น การที่นายจ้างจัดฝึกอบรมเอง โดยให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของบริษัทฯ ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องตามกฎหมาย จึงเป็นวิทยากรฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าได้ และเมื่อมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ กำหนดว่าบุคคลใดประสงค์จะให้บริการในการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง รวมทั้งจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ จะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เมื่อการดำเนินการจัดฝึกอบรมโดยนายจ้างไม่ได้ประสงค์จะให้บริการจัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า วิทยากรที่ดำเนินการฝึกอบรมดังกล่าวจึงไม่ต้องขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ ทั้งนี้การดำเนินการจัดฝึกอบรมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศดังกล่าว

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/ ๕๗๙๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๐๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ ประเด็นที่ ๑ บริษัท ก จำกัด ในฐานะผู้เช่าสำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด A ต้องดำเนินการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการแยกจากนิติบุคคลอาคารชุด A หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ บริษัทฯ มีสาขาที่พนักงานต้องปฏิบัติงานในพื้นที่ของนิติบุคคลอาคารชุดอื่นหรือปฏิบัติงานในพื้นที่ห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นการเช่าอาคารหรือพื้นที่เพื่อประกอบกิจการเช่นเดียวกันในการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต้องดำเนินการแยกตามพื้นที่ ปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริง บริษัทฯ ได้เช่าสำนักงานของอาคาร A ในการประกอบกิจการและใช้จดทะเบียนนิติบุคคลเป็นสำนักงานแห่งใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ในอาคาร A มีการบริหารจัดการดูแลโดยนิติบุคคลอาคารชุด A ภายใต้ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่เลขที่เดียวกัน โดยนิติบุคคลอาคารชุด A ได้นำส่งเอกสารผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้ากับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๓ ในทุกปี และบริษัทฯ ได้เช่าพื้นที่ของนิติบุคคลอาคารชุดอื่น ๆ หรือพื้นที่ในห้างสรรพสินค้า ซึ่งมีพนักงานที่ต้องปฏิบัติงานประจำจุดนั้น ๆ อีกด้วย

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่สถานที่ใดมีสถานประกอบกิจการหลายแห่ง ให้นายจ้างทุกรายของสถานประกอบกิจการในสถานที่นั้น มีหน้าที่ร่วมกันดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

ฯลฯ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดูแลบริภัณฑ์ไฟฟ้าและสายไฟฟ้าให้ใช้งานได้โดยปลอดภัยหากพบว่าชำรุดหรือว่ามีกระแสไฟฟ้ารั่ว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้งาน ให้ซ่อมแซมหรือดำเนินการให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และจัดให้มีหลักฐานในการดำเนินการเพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า และบริภัณฑ์ไฟฟ้าเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และให้บุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัย ตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำ บันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า และบริภัณฑ์ไฟฟ้าของสถานประกอบการเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ผู้บันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต้องเป็นบุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อ ๔ ให้นายจ้างแจ้งบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบการ ตั้งอยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้นายจ้างแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นหลัก หรือแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ตอบข้อหารือ หน่วยงานที่ตอบข้อหารือ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดว่าในกรณีที่สถานที่ใดมีสถานประกอบการหลายแห่งให้นายจ้างทุกรายของสถานประกอบการในสถานที่นั้น มีหน้าที่ร่วมกันดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายกระทรวงกำหนด มาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๒ ได้กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยและให้บุคคลที่ขึ้นทะเบียน ตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

จัดทำบันทึกผล การตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้า และบริษัทไฟฟ้าข้อ ๓ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบ และจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า และบริษัทไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ก จำกัด เจ้าของสำนักงานของนิติบุคคลอาคารชุด A เพื่อประกอบกิจการ ทั้งนิติบุคคลอาคารชุด A และบริษัทฯ จึงมีหน้าที่ต้องร่วมกันจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๒ แต่กรณีนิติบุคคลอาคารชุด A ผู้ให้เช่าได้จัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าของอาคารโดยได้ส่งบันทึกผลการตรวจสอบฯ ให้กับสำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานแล้ว บริษัทฯ ในฐานะผู้เช่ายังคงต้องดำเนินการจัดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการแยกส่วนจากนิติบุคคลอาคารอีกหรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาว่า บันทึกผลการตรวจสอบ และรับรองระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าประจำปีทีนิติบุคคลอาคารชุด ตรวจสอบนั้นมีการตรวจสอบระบบไฟฟ้า ครอบคลุมพื้นที่ ส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัทฯ หรือไม่ โดยหากมีการตรวจสอบครอบคลุมพื้นที่ ส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัทฯ แล้ว บริษัทฯ ก็ไม่ต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้า อีกแต่อย่างใด แต่บริษัทฯ ยังคงมีหน้าที่ต้องส่งบันทึกผลการตรวจสอบ และรับรองระบบไฟฟ้าฯ ตามประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบ และรับรองระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้า ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๔

๒. ประเด็นข้อหาหรือเดียวกันกับข้อที่ ๑ อย่างไรก็ตามบริษัทฯ ในฐานะผู้เช่ายังคงมีหน้าที่ต้องดูแล บริษัทและสายไฟฟ้าที่อยู่ภายในความรับผิดชอบของบริษัทฯ ให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย โดยจัดให้มีหลักฐาน ในการดำเนินการเพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ตามข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐาน ในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/ ๔๙๒๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๐๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้

หน่วยงานที่หารื้อ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ หน่วยงาน AAA มีอาคารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละอาคารมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำซึ่งเป็นงานธุรการ ดังนี้ อาคาร ๑ มีทั้งหมด ๒ ชั้น ปริมาณพื้นที่รวม ๔๖๒ ตารางเมตร อาคาร ๒ มีทั้งหมด ๒ ชั้น ปริมาณพื้นที่รวม ๓๖๐ ตารางเมตร อาคาร ๓ (รวมคาดฟ้า) มีทั้งหมด ๔ ชั้น ปริมาณพื้นที่รวม ๑,๕๖๐ ตารางเมตร และอาคาร ๔ (รวมคาดฟ้า) มีทั้งหมด ๔ ชั้น ปริมาณพื้นที่รวม ๑,๕๖๐ ตารางเมตร และมีประเด็นข้อหารื้อว่า จากลักษณะของกิจการ อาคารและพื้นที่ หน่วยงาน AAA จะต้องจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่มีอุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติ ตามความในข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวงหรือไม่ อย่างไร หากจะต้องจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่มีอุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติแล้ว ต้องจัดให้มีทุกอาคารในพื้นที่หรือไม่ นอกจากการจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้แล้ว ยังมีสิ่งอื่นใดที่ต้องดำเนินการหรือไม่

ข้อกฎหมาย ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นที่มีลูกจ้างทำงานอยู่

ฯลฯ

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการตามกฎหมายกระทรวงนี้ และต้องดูแลระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

ข้อ ๓ ในสถานประกอบกิจการทุกแห่ง ให้นายจ้างจัดทำป้ายข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดับเพลิง และการอพยพหนีไฟ และปิดประกาศให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๔ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป หรือมีพื้นที่ประกอบกิจการตั้งแต่สามร้อยตารางเมตรขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในสถานประกอบกิจการทุกชั้น โดยให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(ก) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ทั้งที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้ อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ทำงาน

(ข) อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องสามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้ทุกคนภายในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อการหนีไฟ

(๒) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือต้องอยู่ในที่เห็นได้อย่างชัดเจน เข้าถึงได้ง่าย หรืออยู่ในเส้นทางหนีไฟ โดยติดตั้งห่างจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไม่เกินสามสิบเมตร

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

(๓) เสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในการแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องมีเสียงหรือสัญญาณที่แตกต่างไปจากเสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในสถานประกอบการ

(๔) กิจกรรมโรงพยาบาลหรือสถานที่ห้ามใช้เสียงหรือใช้เสียงไม่ได้ผล ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือมาตรการอื่นใด เช่น สัญญาณไฟ หรือรหัส ที่สามารถแจ้งเหตุเพลิงไหม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การติดตั้งระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรฐานอื่นที่อธิบดีกำหนด

ตอบข้อหารือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนดนิยามคำว่า “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายในพื้นที่ของหน่วยงาน AAA มีอาคารทั้งหมด ๔ อาคาร ประกอบด้วย อาคาร ๑ มี ๒ ชั้น พื้นที่ทั้งหมด รวม ๔๖๒ ตารางเมตร อาคาร ๒ มี ๒ ชั้น พื้นที่ทั้งหมด รวม ๓๖๐ ตารางเมตร อาคาร ๓ (รวมตาดฟ้า) มี ๔ ชั้น พื้นที่ทั้งหมด รวม ๑,๕๖๐ ตารางเมตร และอาคาร ๔ (รวมตาดฟ้า) มีทั้งหมด ๔ ชั้น พื้นที่ทั้งหมด รวม ๑,๕๖๐ ตารางเมตร และทุกอาคารมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ประจำ ดังนั้น อาคารทั้งหมดดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็น “อาคาร” ตามนิยามที่กฎหมายกำหนด และเข้าข่ายต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวงฉบับนี้ด้วย กล่าวคือ หน่วยงาน AAA ต้องจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในสถานประกอบการทุกชั้นและทุกอาคารโดยให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ทั้งที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติ และระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ทำงาน และอุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องสามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้ทุกคนภายในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อการหนีไฟ กำหนดให้อุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือต้องอยู่ในที่เห็นได้อย่างชัดเจน เข้าถึงได้ง่าย หรืออยู่ในเส้นทางหนีไฟโดยติดตั้งห่างจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไม่เกินสามสิบเมตร กำหนดให้มีเสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในการแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องมีเสียงหรือสัญญาณที่แตกต่างไปจากเสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในสถานประกอบการ และการติดตั้งระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรฐานอื่นที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ การป้องกันและระงับอัคคีภัยที่มีมาตรฐานเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับความปลอดภัยในการทำงาน

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๖๑๕๐ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ คุณสมบัติของนิติบุคคลตามข้อ ๘ (๖) แห่งกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัท S มีประเด็นข้อหาหรือ ดังนี้

บริษัท S ขอหาหรือเกี่ยวกับคุณสมบัติของนิติบุคคลตามข้อ ๘ (๖) แห่งกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบ หรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

มาตรา ๑๑ นิติบุคคลใดประสงค์จะให้บริการในการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง รวมทั้งจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ จะต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทน ใบอนุญาต การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต การกำหนดค่าบริการ และวิธีการให้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๘ นิติบุคคลซึ่งประสงค์จะขออนุญาตเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๖) มีบุคลากรซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ หรือด้านอื่นในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามประเภทของงานที่ขออนุญาต

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

๓. แนวทางการจัดเตรียมข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อแนบท้ายประกอบการพิจารณาในการยื่นคำขอใบสำคัญการขึ้นทะเบียนและขอใบอนุญาตให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำหรับการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง และจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามประเภทของงานที่ขอขึ้นทะเบียนหรือขออนุญาต

ฯลฯ

๖. การยื่นคำขอเพื่อเป็นผู้ให้บริการ ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ การฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นและการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ

โดยที่กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้ยกเลิกกฎกระทรวงการเป็นหน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นและการเป็นหน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทำให้การเป็นหน่วยฝึกและวิทยากรได้ถูกยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนมีความถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมาย ดังนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงกำหนดแนวทางเป็นเกณฑ์ในการยื่นคำขอเพื่อเป็นผู้ให้บริการการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟให้เป็นไปตามกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

การฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ (เฉพาะนิติบุคคลตามมาตรา ๑๑)

๖.๑ ต้องมีบุคลากรในสังกัดนิติบุคคล ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ หรือด้านอื่นในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามประเภทของงานที่ขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นบุคลากรบริหารจัดการการฝึกอบรม อย่างน้อย ๑ คน

ตอบข้อหารือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นดังนี้

กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๘ (๖) ได้กำหนดคุณสมบัติของนิติบุคคลซึ่งประสงค์จะขออนุญาตเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานว่าจะต้องมีบุคลากรซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ หรือด้านอื่นในสาขาที่เกี่ยวข้องกับ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

-๓-

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามประเภทของงานที่ขออนุญาต ซึ่งคุณสมบัติของบุคลากรดังกล่าว หมายถึงบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์หรือด้านอื่นในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือเทียบเท่าโดยกฎหมายมิได้กำหนดกลุ่มวิชาสาขาไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เมื่อบริษัท S ประสงค์จะขออนุญาตเป็นผู้ให้บริการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น บริษัท S จึงต้องจัดให้บุคลากรในสังกัดนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ (๖) แห่งกฎกระทรวง อย่างน้อย ๑ คน ทำหน้าที่เป็นบุคลากรบริหารจัดการการฝึกอบรม

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน)
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม. ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘-๓๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๖๒

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การจัดอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูงสำหรับผู้ปฏิบัติงานบนที่สูงและบนเสาส่งสัญญาณ

หน่วยงานที่หารื้อ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

ประเด็นข้อหารื้อ ๑. การที่หน่วยงานผู้ร้องขอได้จัดให้ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการอบรมและผ่านการอบรมหลักสูตรการปฏิบัติงานบนเสาไฟฟ้า หลักสูตรต่อบัตรอนุญาตการปฏิบัติงานบนเสาไฟฟ้า และผ่านการอบรมหลักสูตรการทำงานเกี่ยวกับสายสื่อสารของหน่วยงานภายนอกบนเสาไฟฟ้า ประเภทบัตรใหม่ และประเภทต่อบัตร แล้วไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง ตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ นั้นได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อผู้ปฏิบัติงานผ่านการอบรมหลักสูตรตามข้อ ๑ แล้ว มีความจำเป็นที่จะต้องอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง ตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ หรือไม่ อย่างไร หากไม่จำเป็นแล้ว พนักงานตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้เข้าตรวจและพบว่าผู้ปฏิบัติงานไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง ตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง จะมีความผิดหรือไม่อย่างไร

๓. ขอบเขตของการจัดอบรม และขอบเขตของการชี้แจงให้ลูกจ้างทราบควรเป็นแบบใด หรือควรดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติ ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง

ข้อเท็จจริง หน่วยงานผู้ร้องขอประกอบกิจการ การบริการอินเทอร์เน็ตแบบใช้สายและไร้สาย โดยมีลักษณะงานคือ ผู้ปฏิบัติงานต้องพาดสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.)

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

มาตรา ๑๖ ให้นายจ้างจัดให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย

ในกรณีที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน เปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างทุกคนก่อนการเริ่มทำงาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

การฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

มาตรา ๕๓ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง
ที่ออกตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน
จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ทำงานในที่สูง” หมายความว่า การทำงานในพื้นที่ปฏิบัติงานที่สูงจากพื้นดินหรือจากพื้นอาคาร
ตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป ซึ่งลูกจ้างอาจพลัดตกลงมาได้

ฯลฯ

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน
ในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ลูกจ้างพลัดตกลงไป
ในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน
การวางแผนการปฏิบัติงาน และการป้องกันและควบคุมอันตราย รวมทั้งต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้าง
ได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนาเอกสาร
ดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ฯลฯ

ตอบข้อหาข้อหา ประเด็นที่ ๑ – ประเด็นที่ ๓ เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน จึงมีความเห็นว่า กฎกระทรวง
กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย
และจากการตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๑ ได้กำหนดนิยาม “ทำงานในที่สูง”
หมายความว่า การทำงานในพื้นที่ปฏิบัติงานที่สูงจากพื้นดินหรือจากพื้นอาคารตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป ซึ่งลูกจ้าง
อาจพลัดตกลงมาได้ และข้อ ๒ กำหนดว่านายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย
ในการทำงานในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ลูกจ้าง
พลัดตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
จากการทำงาน การวางแผนการปฏิบัติงาน และการป้องกัน และควบคุมอันตราย รวมทั้งต้องอบรมหรือชี้แจง
ให้ลูกจ้างได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนา
เอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ จากบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้นายจ้าง

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ในกรณีที่ลูกจ้างต้องปฏิบัติงานที่สูงจากพื้นดินหรือจากพื้นอาคาร ตั้งแต่สองเมตรขึ้นไปซึ่งลูกจ้างอาจพลัดตกลงมาได้ และต้องมีการอบรมและชี้แจงให้ลูกจ้างได้รับทราบ ก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดซึ่งมีเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ลูกจ้างทราบว่าการทำงานในที่สูงมีขั้นตอนอย่างไร อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการทำงานมีอะไรบ้าง และการป้องกันมิให้ การอันตรายนั้นจะต้องทำอย่างไร แต่ไม่ได้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมไว้เป็นการเฉพาะ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หน่วยงานผู้ร้องขอได้จัดให้ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการอบรมและผ่านการอบรมหลักสูตรการปฏิบัติงานบนเสาไฟฟ้า หลักสูตรต่อับตรอนุญาต การปฏิบัติงานบนเสาไฟฟ้า และผ่านการอบรมหลักสูตรการทำงานเกี่ยวกับสายสื่อสาร ของหน่วยงานภายนอกบนเสาไฟฟ้า ประเภตบัตรใหม่ และประเภตต่อับตร แล้ว ซึ่งหากการอบรมที่หน่วยงาน ผู้ร้องขอจัดให้ดังกล่าวมีเนื้อหาและสาระสำคัญเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของกฎกระทรวงฯ แล้ว จึงจะถือได้ว่านายจ้างได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว แต่หากการอบรมดังกล่าวมีเนื้อหาและสาระสำคัญ ไม่ครบตามที่กำหนดไว้ว่า หน่วยงานผู้ร้องขอมีหน้าที่จะต้องจัดอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างทราบอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงานผู้ร้องขอควรจัดเก็บเอกสารหลักฐานการอบรมหรือชี้แจงไว้เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัย ตรวจสอบได้ ทั้งนี้ หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ ถือเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ อาจจะต้องรับผิด ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๓ ตามอัตราโทษที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๗๔๕๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ ข้อหารื้อเกี่ยวกับปั้นจั่นและการฝึกอบรมลูกจ้างที่เป็นผู้ขับรถยก

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ บริษัท A จำกัด มีประเด็นข้อหารื้อ ดังนี้

๑. บริษัทฯ มีการใช้อุปกรณ์ช่วยยกประเภทรอกไฟฟ้าที่สามารถขึ้นลงได้ด้วยพลังงาน แต่ใช้คนในการดึงประคองขึ้นงานเคลื่อนที่ไปตามแนวนราบ ตัวอย่างอุปกรณ์ เช่น Air balance, Hoist balance, Swing arm or jib Crane, I-Beam บริษัทฯ จึงขอหารื้อ ว่าอุปกรณ์ใดเป็นปั้นจั่นและเป็นปั้นจั่นชนิดใด บริษัทฯ สามารถติดแสงหรือเสียงเฉพาะแนวจักร - ลง ที่มีการสั่งการด้วยระบบไฟฟ้าได้หรือไม่ และหากปั้นจั่นตัวที่ดำเนินการติดตั้งมาก่อนกฎหมายกำหนด บริษัทฯ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้หรือไม่หรือนับเฉพาะตัวที่ติดตั้งใหม่หลังจากประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้

๒. บริษัทฯ ได้จัดให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานกับปั้นจั่น ๑ คน ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้บังคับปั้นจั่นและผู้ยึดเกาะวัสดุ จึงขอหารื้อว่าจะต้องฝึกอบรมหลักสูตรใด

๓. บริษัทฯ มีการอบรมภายในให้สำหรับผู้ขับรถยกประมาณ ๖ ชั่วโมง ทุก ๓ ปี โดยจะเก็บ Record เป็นการบันทึกหรือส่งไปเรียนที่ศูนย์ฝึกอบรมกลางในเครือ BB มีทั้ง New ๑๒ ชั่วโมง และทบทวน ๖ ชั่วโมง แต่ใบอนุญาตดังกล่าวมีวันหมดอายุ ๓ ปี จึงขอหารื้อ ดังนี้

๓.๑ การอบรมด้วย ๒ วิธีการดังกล่าวเข้าข่ายวิธีการตามข้อ ๙ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่กำหนดว่า ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถนับว่าผ่านการอบรมจากหน่วยงานภาคเอกชนได้หรือไม่

๓.๒ หลักฐานการฝึกอบรมสามารถเป็นเอกสารใดได้บ้าง หากไม่ได้เก็บใบเกียรติบัตรไว้ถ้าเป็นการบันทึกในระบบของศูนย์ฝึกอบรมกลางในเครือ BB เพียงพอหรือไม่

๔. บริษัทฯ มีการใช้รถลากจูงเข้ามาช่วยในการทำงาน โดยมีลักษณะใช้ในการลากพาเลทไปส่งยังพื้นที่ต่าง ๆ จึงขอหารื้อว่า รถลากจูงนับเป็นรถยกที่ต้องได้รับการอบรมตามประกาศที่กำหนดนี้หรือไม่ หากนับเป็นรถยกจัดเป็นรถยกประเภทใดตามประกาศฉบับนี้

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

“รถยก” หมายความว่า รถที่ติดตั้งอุปกรณ์ใช้สำหรับการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ เช่น ฟอร์คลิฟต์ (forklift) หรือรถที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

ฯลฯ

“ปั้นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแวนลอยไปตามแนวราบ

ฯลฯ

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยกโดยวิทยาการซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๖๔ นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญาณเสียงและแสงไฟตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน โดยติดตั้งไว้ให้เห็นและได้ยินชัดเจน

ข้อ ๗๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั้นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั้นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั้นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท โดยวิทยาการซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุหรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗

ข้อ ๒ หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกอบด้วย ๙ หลักสูตร ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะปั้นจั่นขาสูง หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน

ฯลฯ

(๙) หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น

ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นตามชนิดและประเภทของปั้นจั่นในหลักสูตรตามวรรคหนึ่ง รายละเอียดหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

กรณีที่นายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรตามวรรคสองได้ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๓ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมและทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาสองปี โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดสองปี หากมิได้จัดอบรมตามกำหนดเวลาดังกล่าว ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติตามหลักสูตร ข้อ ๒ (๑) ถึงข้อ ๒ (๘) แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

๔. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก

๑) รถยกประเภท warehouse forklift

๒) รถยกประเภท side loader

ฯลฯ

กรณีนายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรตามวรรคหนึ่งได้ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ

ฯลฯ

ข้อ ๓ การจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ต้องดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีนายจ้างเป็นผู้จัดฝึกอบรมให้แจ้งกำหนดการ สถานที่ หลักสูตรการฝึกอบรมตามประเภทของรถยก รายชื่อลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมทั้งรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากรต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่นายจ้างมีสถานประกอบการตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ฯลฯ

(๕) ออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ฯลฯ

ทั้งนี้ ผู้จัดการฝึกอบรมต้องมอบหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรองหรือวุฒิบัตร ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ผ่านการประเมินผลตามหลักสูตร

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

(๖) จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรม รายชื่อวิทยากร พร้อมภาพถ่ายกิจกรรมระหว่างฝึกอบรม

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) นายจ้างหรือผู้ดำเนินการฝึกอบรมต้องจัดเก็บหลักฐานหรือเอกสารการดำเนินการเพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ ทั้งนี้ จะจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ฯลฯ

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ และมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีข้อ ๘ หน่วยงานฝึกอบรมภาคเอกชน หรือผ่านการฝึกอบรมจากผู้ผลิตที่มีระยะเวลาในการเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรถยก ตามประกาศฉบับนี้แล้ว

กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรจากหน่วยงานตามวรรคหนึ่งที่มีระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงถือว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรถยก ตามประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ดำเนินการเป็นไปตามข้อ ๓ และข้อ ๔

ตอบข้อหารือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

๑. กรณีบริษัทฯ มีการใช้อุปกรณ์ช่วยยกประเภทรอกไฟฟ้าที่สามารถขึ้นลงได้ด้วยพลังงาน แต่ใช้คนในการดึงประกอบขึ้นงานเคลื่อนที่ไปตามแนวนราบ ได้แก่ Air balance, Hoist balance, Swing arm or jib Crane, I-Beam ว่าเข้าข่ายเป็นปั้นจั่นตามนิยามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ด้วยกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ ได้นิยามคำว่า “ปั้นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวนราบ ประกอบข้อเท็จจริง บริษัทฯ มีการใช้อุปกรณ์ช่วยยกสิ่งของที่สามารถขึ้นลงได้ด้วยพลังงาน และใช้คนในการดึงประกอบขึ้นงานเคลื่อนที่ไปตามแนวนราบ ได้แก่ Air balance, Hoist balance, Swing arm or jib Crane, I-Beam เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ทั้งหมดดังกล่าวมีลักษณะที่ใช้ในการยกสิ่งของขึ้นลงในแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวนราบ เข้าข่ายเป็นปั้นจั่นตามนิยามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะ ประกอบข้อ ๖๔ ได้กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญาณเสียงและแสงไฟตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

โดยติดตั้งไว้ให้เห็นและได้ยินชัดเจน ดังนั้น การที่บริษัทฯ มีการใช้งานปั้นจั่นทั้งหมดดังกล่าวต้องดำเนินการจัดให้มีสัญญาณเสียงและแสงไฟตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน โดยให้สามารถมองเห็นและได้ยินชัดเจน จึงจะถือว่าดำเนินการได้สอดคล้องตามมาตรฐานที่กำหนด

๒. บริษัทฯ ได้จัดให้ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานกับปั้นจั่น ๑ คน ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้บังคับปั้นจั่นและผู้ยึดเกาะวัสดุ จึงขอหารือว่าจะต้องฝึกอบรมหลักสูตรใดนั้น ด้วยกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร บันจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๗๒ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั้นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั้นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั้นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท ประกอบประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่นฯ เห็นว่า ในการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นดังกล่าว บริษัทฯ ต้องพิจารณาว่าจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับปั้นจั่นตามชนิดและประเภทใด และจัดให้ลูกจ้างได้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด ดังนั้น บริษัทฯ สามารถพิจารณาหลักสูตรการฝึกอบรมได้ตามความเหมาะสม โดยหากจัดให้มีการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ และควบคุมการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะ บันจั่นขาสูง หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน เมื่อผ่านฝึกอบรมดังกล่าว ลูกจ้างสามารถทำหน้าที่เป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ และควบคุมการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะได้

๓. บริษัทฯ มีการอบรมภายในให้สำหรับผู้ขับรถยกประมาณ ๖ ชั่วโมง ทุก ๓ ปี โดยจะเก็บ Record เป็นการบันทึกหรือส่งไปเรียนที่ศูนย์ฝึกอบรมกลางในเครือ BB มีทั้ง New ๑๒ ชั่วโมง และทบทวน ๖ ชั่วโมง แต่ใบอนุญาตดังกล่าวมีวันหมดอายุ ๓ ปี จึงขอหารือว่า การอบรมด้วย ๒ วิธีการดังกล่าวเข้าข่ายวิธีการตามข้อ ๙ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่กำหนดว่า ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถนับว่าผ่านการอบรมจากหน่วยงานภาคเอกชนได้หรือไม่ และหลักฐานการฝึกอบรมสามารถเป็นเอกสารใดได้บ้าง หากไม่ได้เก็บใบเกียรติบัตรไว้ ถ้าเป็นการบันทึกในระบบของศูนย์เพียงพอหรือไม่ ด้วยกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร บันจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๔๐ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก ตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ซึ่งกำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก หากนายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมได้ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ รวมทั้งกำหนดให้ออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร และกำหนดว่า กรณีผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ และมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามประกาศฉบับนี้แล้ว กรณีลูกจ้างผ่านการฝึกอบรมน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงถือว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามประกาศฉบับนี้ ดังนั้น หากบริษัทฯ ได้ดำเนินการดังกล่าวก่อนที่จะประกาศนี้มีผลใช้บังคับ กล่าวคือก่อนวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๘ ให้ถือว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามประกาศฉบับนี้แล้ว และหากปรากฏว่ามีระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง บริษัทฯ ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมตามที่กำหนดข้างต้น รวมทั้ง ต้องเก็บหลักฐานลูกจ้างผู้ผ่านการฝึกอบรมซึ่งอาจเป็นหนังสือรับรองหรือวุฒิบัตรได้ โดยสามารถจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

๔. กรณีรถลากจูงนับเป็นรถยกที่ต้องได้รับการอบรมตามประกาศที่กำหนดนี้หรือไม่ นั้น ด้วยกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานฯ เกี่ยวกับเครื่องจักร ปันจัน และหมอน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้นิยามคำว่า “รถยก” หมายความว่า รถที่ติดตั้งอุปกรณ์ใช้สำหรับการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ เช่น ฟอร์คลิฟต์ (forklift) หรือรถที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน โดยข้อเท็จจริงบริษัทฯ มีการใช้รถลากจูงที่ใช้ในการลากพาเลทไปยังพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดคุณลักษณะการใช้งานมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับลากจูง และไม่ได้ติดตั้งอุปกรณ์ใช้สำหรับการยก หากพิจารณาตามนิยาม “รถยก” หมายถึง รถซึ่งมีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ และเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของรวมทั้งการเคลื่อนที่ดังกล่าวต้องเกิดจากการทำงานของรถยก ซึ่งมีความแตกต่างจากรถลากจูงสินค้าซึ่งมิได้มีการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของด้วยตนเอง เป็นเพียงการนำสิ่งของเคลื่อนที่ไปยังจุดต่าง ๆ จึงเห็นว่า รถลากจูงดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นรถยกตามนิยามที่กำหนด เนื่องจากคุณลักษณะการใช้งานรถลากจูงใช้สำหรับการลากสินค้าเท่านั้น ไม่ได้มีการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับยกสินค้า บริษัทฯ จึงไม่ต้องจัดให้ลูกจ้างอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว แต่ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานกับลูกจ้าง บริษัทฯ ต้องจัดให้ลูกจ้างปฏิบัติงานตามคู่มือหรือขั้นตอนการทำงานอย่างเคร่งครัด

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๕๘๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน)

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม. ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘-๓๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๖๒

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ ข้อหาเกี่ยวกับการจัดให้มี จป. วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัท AA มีประเด็นข้อหาหรือ ดังนี้

๑. บริษัท AA ส่งลูกจ้างและผู้รับเหมาช่วงเข้าไปปฏิบัติงานด้านคลังสินค้าให้กับบริษัท BB บริษัท AA จึงขอหาหรือว่า เข้าข่ายต้องจัดให้มี จป.วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัยฯ หรือไม่

๒. กรณีบริษัท AA ใช้บริการ “ผู้รับเหมาค่าแรง” และ/หรือ “ผู้รับเหมาช่วงแรงงาน” บริษัท “ผู้รับเหมาค่าแรง” และ/หรือ “ผู้รับเหมาช่วงแรงงาน” ดังกล่าวต้องจัดให้มี จป. วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัยฯ หรือไม่

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับเหมาขั้นต้น” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับจะดัดดำเนินการทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ของงานใดจนสำเร็จประโยชน์ของผู้ว่าจ้าง

๒. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่อ อย่างไรก็ตาม

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงาน อยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน มีหน้าที่ดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้างเช่นเดียวกับ นายจ้าง

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง และมีผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไป ให้ผู้รับเหมาช่วง ถัดขึ้นไปตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นที่มีลูกจ้างทำงานในสถานประกอบกิจการเดียวกัน มีหน้าที่ร่วมกัน ในการจัดสถานที่ทำงานให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างทุกคน

๓. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มี เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ฯลฯ

บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง

ข้อ ๒๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติ ตามข้อ ๒๑ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบ กิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวน ดังกล่าว

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ฯลฯ

๔. คำอธิบายประกอบคำชี้แจงตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง หมายความว่า อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการขนส่ง ผู้โดยสารหรือสินค้า โดยเป็นการขนส่ง ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ รวมทั้งกิจการเกี่ยวกับสถานที่พักหรือ รวบรวมสินค้า เพื่อรอการกระจายหรือการจัดส่งสินค้า

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาข้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นที่ บริษัท AA ส่งลูกจ้างและผู้รับเหมาช่วงเข้าไปปฏิบัติงานด้านคลังสินค้าให้กับบริษัท BB บริษัท AA เข้าข่ายต้องจัดให้มีจป.วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัยฯ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้นิยามคำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม และคำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท BB ได้ทำสัญญากับบริษัท AA ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้าและขนส่งให้เข้ามารับผิดชอบบริหารจัดการคลังสินค้าของบริษัท BB โดยในการบริหารจัดการคลังสินค้านี้ บริษัท AA ได้จัดส่งพนักงานเข้าไปปฏิบัติงานคลังสินค้าในพื้นที่ของบริษัท BB นอกจากนี้ ยังได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท CC และบริษัท DD ให้จัดส่งลูกจ้างเข้าไปปฏิบัติงานคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าวด้วย ดังนั้น บริษัท BB จึงเป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม ถือเป็น “นายจ้าง” และลูกจ้างของบริษัท BB บริษัท CC และบริษัท DD ที่เข้ามาปฏิบัติงานคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว จึงเป็นผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ถือเป็น “ลูกจ้าง” ของบริษัท BB ซึ่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานฯ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท BB ประกอบกิจการเกี่ยวกับการส่งออกรถจักรยานยนต์ รถยนต์ เครื่องยนต์ต่อเนกประสงค์ และอะไหล่ จึงเป็นสถานประกอบกิจการ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งหากมีลูกจ้างจำนวน ๑๐๐ คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีจป. วิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ตามที่กำหนดกฎกระทรวง

สำหรับบริษัท AA ได้จัดส่งลูกจ้างเข้าไปปฏิบัติงานคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้นิยามคำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และ “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน ประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑/๑ กำหนดว่าในกรณีที่มีผู้ประกอบกิจการมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาคนมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ และโดยบุคคลนั้นจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่คนที่มาทำงานนั้น หรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างของคนที่มาทำงานดังกล่าว ดังนั้น บริษัท AA จึงเป็นนายจ้างของลูกจ้างซึ่งบริษัท CC และบริษัท DD และเมื่อกระบวนการทำงานของลูกจ้างที่เข้าไปปฏิบัติงานคลังสินค้า ประกอบด้วย การรับสินค้า ตรวจสอบ ตรวจนับ บรรจุหีบห่อ จัดเก็บเข้าสถานที่จัดเก็บ เช่น บนชั้นวาง หยิบสินค้า ตามที่ลูกค้าสั่ง จัดรวมสินค้าเพื่อเตรียมการจัดส่ง โหลดสินค้าขึ้นรถขนส่งเพื่อให้ผู้ให้บริการรายอื่นดำเนินการขนส่งต่อไป และมีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น รถยก ปั่นจั่น แชนด์ลิฟท์ รถเข็น สายพาน เป็นต้น อันจะเห็นได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการขนส่งในธุรกิจการส่งออกรถจักรยานยนต์ รถยนต์ เครื่องยนต์ อเนกประสงค์ และอะไหล่ของบริษัท AA การตีความคำว่า “หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงาน” จึงต้องตีความโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ณ จุดที่ลูกจ้างทำงานอยู่ ดังนั้น บริษัท AA ซึ่งเป็นนายจ้างได้ส่งลูกจ้างเข้าไปทำงานในธุรกิจในความรับผิดชอบของบริษัท BB จึงเข้าข่ายเป็นนายจ้างของสถานประกอบกิจการ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง เช่นกัน และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท AA ได้จัดส่งลูกจ้างเข้าไปปฏิบัติงานคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว จำนวน ๑๙๗ คน ดังนั้น บริษัท AA จึงต้องจัดให้มีจป.วิชาชีพ เพื่อดูแลความปลอดภัยในการทำงานให้กับลูกจ้างของตนเอง สำหรับการจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ นั้น บริษัท AA อาจจะจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ของตนเองเพิ่มเติมจากที่บริษัท BB ได้จัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ แล้วหรือไม่ก็ได้

๒. กรณีบริษัท AA ใช้บริการ “ผู้รับเหมาค่าแรง” และ/หรือ “ผู้รับเหมาช่วงแรงงาน” บริษัท “ผู้รับเหมาค่าแรง” และ/หรือ “ผู้รับเหมาช่วงแรงงาน” ดังกล่าวต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และคณะกรรมการความปลอดภัยฯ หรือไม่ เห็นว่า ตามที่ได้ให้ความเห็นในประเด็นที่ ๑ เมื่อปรากฏว่า บริษัท AA เข้าข่ายเป็นนายจ้างของสถานประกอบกิจการบัญชี ๒ ลำดับ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง และได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท CC และบริษัท DD ให้จัดส่งลูกจ้างเข้าไปปฏิบัติงานด้านคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว จำนวน ๘๐ คน และ ๗๐ คน ตามลำดับ ดังนั้น บริษัททั้งสองแห่งดังกล่าวจึงเข้าข่ายอยู่ภายใต้บังคับของกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานฯ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งหากมีจำนวนลูกจ้างครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ก็ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเช่นกัน และอาจจะจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ของตนเองเพิ่มเติมจากที่บริษัท BB ได้จัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ แล้วหรือไม่ก็ได้

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๖๘๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน)

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม. ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘-๓๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๖๒

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การปฏิบัติงานในกะกลางคืนต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพหรือไม่

หน่วยงานที่หื้อ สถานประกอบกิจการ

ประเด็นข้อหารื้อ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต้องปฏิบัติงานในกะกลางคืนด้วยหรือไม่

ข้อเท็จจริง หน่วยงานผู้ร้องขอประกอบกิจการรับจ้างผลิตสินค้าเพื่อขายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ประเภทสินค้าอุปโภค สำหรับใช้กับร่างกายและครัวเรือน มีลูกจ้าง จำนวน ๔๑๒ คน มีเวลาการทำงานปกติ คือ วันจันทร์ - วันศุกร์ และมีการทำงานกะ จำนวน ๒ กะ คือ กะกลางวัน และกะกลางคืน โดยมีแผนการดำเนินการ ที่ต้องให้ลูกจ้างปฏิบัติงานกะกลางคืน มากกว่า ๑๐๐ คน

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ฯลฯ

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มีตามวรรคหนึ่ง จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ฯลฯ

ข้อ ๒๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไปและสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติ ตามข้อ ๒๑ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓

ตอบข้อหารื้อ กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔ กำหนดว่านายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และข้อ ๒๐ กำหนดว่านายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ คนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ อย่างน้อย ๑ คน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ดังนั้น เมื่อสถานประกอบกิจการเป็นสถานประกอบกิจการ ตามบัญชี ๒

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

และมีลูกจ้างครบจำนวนที่กำหนด สถานประกอบกิจการจึงต้องจัดให้ลูกจ้างอย่างน้อย ๑ คน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการในเวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ตามข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ สำหรับการปฏิบัติงานกะกลางคืนนั้น สถานประกอบกิจการจะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเวลาดังกล่าวด้วยก็ได้

หมายเหตุ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หนังสือกองนิติการ ที่ รง ๐๕๐๕/๒๑๘๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

.....

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ บริษัทที่ทำหน้าที่บริหารงานของโครงการศูนย์ราชการ เป็นกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานฯ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัทที่ทำหน้าที่บริหารงานโครงการศูนย์ราชการ เข้าข่ายเป็นกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัทประกอบกิจการลงทุนก่อสร้างอาคารและทำหน้าที่บริหารงานโครงการศูนย์ราชการ โดยมีลักษณะการประกอบกิจการ คือ เป็นผู้บริหารจัดการเช่าพื้นที่ พร้อมทั้งควบคุม กำกับ ดูแลเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พนักงานทำความสะอาด และพนักงานซ่อมบำรุงรักษาอาคาร ภายในอาคารศูนย์ราชการฯ แบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้งานเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ พื้นที่ให้เช่าสำหรับใช้เป็นสำนักงาน พื้นที่เช่าพาณิชย์ พื้นที่ลานอเนกประสงค์ และพื้นที่ประชาสัมพันธ์ โดยบริษัทเป็นผู้บริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าวเพื่อการพัฒนาทรัพย์สินของภาครัฐให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามลักษณะของพื้นที่ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นกิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจการจัดประชุม จัดนิทรรศการ งานแสดงสินค้า หรือกิจกรรมอื่น ๆ

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรตามวรรคหนึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า บริษัทประกอบกิจการลงทุนก่อสร้างอาคารและบริหารโครงการศูนย์ราชการ ซึ่งบริษัทฯ ได้แบ่งพื้นที่บริหารงานโครงการดังกล่าวตามลักษณะการใช้งาน ๔ ประเภท คือ พื้นที่ให้เช่าสำหรับใช้เป็นสำนักงาน พื้นที่เช่าพาณิชย์ พื้นที่ลานอเนกประสงค์ และพื้นที่ประชาสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทรัพย์สินของภาครัฐให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามลักษณะพื้นที่ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลัก

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เพื่อเป็นกิจการเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจการจัดประชุม จัดนิทรรศการ งานแสดงสินค้า หรือกิจกรรมอื่น ๆ
ดังนั้น ลักษณะการดำเนินการของบริษัทจึงไม่เข้าข่ายเป็นกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่อย่างไรก็ตามบริษัทต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้วย

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๖๓๔๙ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

.....

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การพิจารณาความสอดคล้องของวิธีการชี้บ่งอันตราย

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหารื้อ วิธีการชี้บ่งอันตรายของบริษัทที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับวิธีการชี้บ่งอันตรายตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการหรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัทประกอบกิจการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง อาทิ คลังน้ำมัน สถานีบริการน้ำมัน สถานีบริการก๊าซปิโตรเลียมเหลว คลังสินค้า รถขนส่งน้ำมัน ร้านกาแฟ ร้านมินิมาร์ท และสำนักงานใหญ่ ซึ่งเข้าข่ายต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานและการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ โดยปัจจุบันบริษัทมีวิธีการชี้บ่งอันตรายที่ใช้อยู่ ดังนี้

(๑) เทคนิค Checklist

(๒) เทคนิค What if

(๓) เทคนิค FMEA

(๔) เทคนิค HAZOP

(๕) การประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพ อ้างอิงประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๔๓๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การประเมินความเสี่ยงด้านสารเคมีต่อสุขภาพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม (มอก. ๒๕๓๕ - ๒๕๕๕)

(๖) การประเมินความเสี่ยงด้านการยศาสตร์ด้วยเครื่องมือ RULA และ REBA

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้นายจ้างดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการประเมินอันตราย

(๒) ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อลูกจ้าง

(๓) จัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและจัดทำแผนการควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ

(๔) ส่งผลการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานและแผนการควบคุมตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ประเภทกิจการ ขนาดของกิจการที่ต้องดำเนินการ และระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองผล จากผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๒. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ ของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๕ ให้นายจ้างดำเนินการประเมินอันตราย ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อม ในการทำงาน และจัดทำผลการประเมินอันตราย แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่ง ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่มีจำนวนลูกจ้างครบตามข้อ ๓ แล้วแต่กรณี และทบทวนการดำเนินการทุกสามปี

ฯลฯ

ข้อ ๖ ให้นายจ้างประเมินอันตรายด้วยการใช้วิธีการชี้บ่งอันตรายโดยครอบคลุม ทุกขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงาน และทุกกิจกรรม โดยเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันที่เหมาะสม ดังนี้

- (๑) การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย (Job Safety Analysis (JSA))
- (๒) การตรวจสอบตามรายการ (Checklist)
- (๓) การวิเคราะห์โดยใช้คำถาม “จะเกิดอะไรขึ้น - ถ้า...” (What – If Analysis)
- (๔) การศึกษาอันตรายและกระบวนการทำงาน (Hazard and Operability Studied (HAZOP))
- (๕) การวิเคราะห์ความผิดพลาดตามลำดับ (Fault - Tree Analysis (FTA))
- (๖) การวิเคราะห์อุบัติการณ์ตามลำดับ (Event - Tree Analysis (ETA))
- (๗) การวิเคราะห์ผลจากความล้มเหลวของอุปกรณ์ (Failure Modes and Effects Analysis (FMEA))

(๘) วิธีการชี้บ่งเพื่อประเมินอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การประเมินความเสี่ยงด้านสารเคมี ต่อสุขภาพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การประเมินปัจจัยเสี่ยงที่ เกี่ยวข้องกับท่าทางการทำงาน Risk Assessment Matrix, Rapid Entire Body Assessment (REBA), Rapid Upper Limb Assessment (RULA) หรือวิธีการอื่นตามความเหมาะสม

(๙) วิธีการอื่นใดที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือวิธีการอื่นที่หน่วยงานราชการยอมรับ หรือวิธีการอื่นใดที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ให้ความเห็นชอบ

ฯลฯ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาข้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า บริษัทมีการประเมินอันตรายโดยใช้วิธีการซึ่งอันตราย ดังนี้ (๑) เทคนิค Checklist (๒) เทคนิค What if (๓) เทคนิค FMEA (๔) เทคนิค HAZOP (๕) การประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๔๓๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การประเมินความเสี่ยงด้านสารเคมีต่อสุขภาพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม (มอก. ๒๕๓๕ - ๒๕๕๕) และ (๖) การประเมินความเสี่ยงด้านการยศาสตร์ด้วยเครื่องมือ RULA และ REBA จึงเข้าข่ายเป็นการเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันเพื่อเหมาะสมในการประเมินอันตรายด้วยการใช้วิธีการซึ่งอันตรายตามข้อ ๖ (๒) (๓) (๔) (๗) และ (๘) แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ดังนั้น การประเมินอันตรายด้วยการใช้วิธีการซึ่งอันตรายของบริษัทสอดคล้องตามข้อ ๖ แห่งประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ ๐๕๐๔/๗๐๐๕ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ ลูกจ้างที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด สามารถฝึกอบรมให้กับลูกจ้างของบริษัทในเครือ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยนต์ได้หรือไม่

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ ลูกจ้าง ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๔) ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยนต์ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ สามารถฝึกอบรมให้กับลูกจ้างของบริษัทในเครือซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยนต์ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัทฯ ได้ทำการส่งพนักงานอบรมทบทวนการใช้งานรถยนต์กับบริษัทในเครือ (ผู้บริหาร คนเดียวกัน ร่ำติดกัน) เป็นประจำทุกปีก่อนที่กฎหมายดังกล่าวจะมีการประกาศใช้ โดยบริษัทในเครือ มีผู้ฝึกอบรมมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๔) ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการซึ่งมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับรถยนต์ประเภทนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี และได้รับการรับรองว่าสามารถอบรมได้จากสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ทั้งนี้ บริษัทสามารถใช้ผู้ฝึกอบรมจากบริษัท ในเครือที่มีคุณสมบัติ ตามข้อ ๗ (๔) อบรมให้พนักงานในบริษัทได้หรือไม่ โดยรถยนต์ที่ใช้งานเป็นประเภทเดียวกัน และอบรมในพื้นที่ของบริษัทในเครือ

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบหรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากร ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้าง ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๗ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ โดยมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๔) ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการซึ่งมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

ตอบข้อหาข้อ ๑ พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ กำหนดนิยามของ “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนั้นหรือไม่ก็ตาม “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน ถึงแม้ว่าบริษัทฯ จะมีผู้บริหารคนเดียวกันกับบริษัทในเครือ และมีรั้วติดกัน แต่ไม่ใช่นิติบุคคลเดียวกัน จึงถือได้ว่ามิได้เป็นสถานประกอบกิจการแห่งเดียวกัน โดยผู้ที่จะมาเป็นวิทยากรฝึกอบรมเป็นลูกจ้างของบริษัทในเครือ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ย่อมมิใช่ลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ ดังนั้น การจะให้ลูกจ้างของบริษัทในเครือ ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๔) โดยมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับรถยกประเภทรถนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี มาเป็นวิทยากรฝึกอบรมเกี่ยวกับรถยกให้กับลูกจ้างไม่ได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการแต่อย่างใด

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๕๗๙๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาเรียก การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน กรณีมีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ปฏิบัติงานหลายแห่ง ในระยะห่างกันไม่เกิน ๗ กิโลเมตร

หน่วยงานที่หาข้อหา สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาเรียก ประเด็นที่ ๑ การขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะ (จป.วิชาชีพ) การดำเนินการขึ้นทะเบียน บริษัทฯ สามารถขึ้นทะเบียน ๑ คน และรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ การส่งรายงานตามกฎหมายกำหนด เอกสาร จปว. บริษัทฯ สามารถจัดทำ ๑ ฉบับ โดยใส่รายละเอียดการดำเนินการตามกฎหมายของทุกพื้นที่ ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ การขึ้นทะเบียนผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยฯ การดำเนินการขึ้นทะเบียน บริษัทฯ สามารถขึ้นทะเบียน ๑ คน และรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๔ คณะกรรมการความปลอดภัยฯ การดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยฯ บริษัทฯ สามารถจัดตั้ง ๑ ชุด เพื่อรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง ๑. บริษัท ก ประกอบกิจการบริหารจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า

๒. บริษัท ก ได้ทำสัญญาเป็นผู้รับจ้างบริหารจัดการด้านการขนส่งให้แก่ลูกค้า โดยบริษัท ก ได้จัดส่งพนักงานเข้าไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ปฏิบัติงานของบริษัทลูกค้า จำนวน ๕ แห่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่ทำงาน A

(๒) พื้นที่ทำงาน B มีระยะห่างจากพื้นที่ทำงาน A ประมาณ ๕ กิโลเมตร

(๓) พื้นที่ทำงาน C มีระยะห่างจากพื้นที่ทำงาน A ประมาณ ๕.๘ กิโลเมตร

(๔) พื้นที่ทำงาน D มีระยะห่างจากพื้นที่ทำงาน A ประมาณ ๖.๗ กิโลเมตร

(๕) พื้นที่ทำงาน E มีระยะห่างจากพื้นที่ทำงาน A ประมาณ ๗ กิโลเมตร

๓. บริษัท ก ได้ทำสัญญาว่าจ้าง บริษัท ข (บริษัทผู้รับเหมา) ให้จัดส่งพนักงานเข้าไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ปฏิบัติงานของบริษัทลูกค้า จำนวน ๕ แห่ง ดังกล่าว

๔. บริษัท ก ได้ส่งพนักงานของตนเอง และพนักงานของบริษัท ข ไปปฏิบัติงานรวมกัน ณ พื้นที่ทำงาน A จำนวนมากกว่า ๑๐๐ คน พื้นที่ทำงาน B จำนวน ๕๐ คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐๐ คน และพื้นที่ทำงาน C, D และ E จำนวน ๒ คน

พนักงานระดับผู้ปฏิบัติงานจากสำนักงานใหญ่จะสลับหมุนเวียนกันเข้าไปปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ตามแผนงาน

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ฯลฯ

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้าง ทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึง เกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มี ตามวรรคหนึ่ง จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ฯลฯ

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มียู้งจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ฯลฯ

ข้อ ๓๙ นายจ้างในสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มียู้งจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ฯลฯ

ข้อ ๔๑ นายจ้างตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยและไม่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยประจำสถานประกอบกิจการ เพื่อทำหน้าที่เฉพาะด้านบริหาร บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานความปลอดภัย

ฯลฯ

ข้อ ๔๒ นายจ้างต้องนำรายชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พร้อมเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งบุคคลดังกล่าว

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๔๗ ให้นายจ้างจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สองครั้ง โดยครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน และครั้งที่สองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง

ฯลฯ

๓. คำอธิบายประกอบคำชี้แจงตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

บัญชี ๒ ลำดับ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการขนส่งผู้โดยสาร หรือสินค้า โดยเป็นการขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ รวมทั้งกิจการเกี่ยวกับสถานที่พัก หรือรวบรวมสินค้าเพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า

ตอบข้อหาข้อ ๑ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อหาข้อ ๑ ของบริษัท ก ตามข้อเท็จจริง เท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ บริษัทฯ สามารถดำเนินการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ จำนวน ๑ คน เพื่อดูแลรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้กำหนดนิยามคำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการ ซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงาน หรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบ ของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม กำหนดนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่ หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม กำหนดนิยามคำว่า “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน การตีความคำว่า “หน่วยงาน แต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงาน” จึงต้องตีความโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ณ จุดที่ลูกจ้างทำงานอยู่ เป็นหลัก มาตรา ๑๓ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มี เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับ ความปลอดภัยในการทำงานโดยกำหนดให้สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ก ประกอบกิจการบริหารจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ได้ทำสัญญาเป็นผู้รับจ้างบริหารจัดการด้านการขนส่งให้แก่ลูกค้า ซึ่งประกอบกิจการประเภทการจัดเก็บ และการตรวจสอบความพร้อมของรถยนต์เพื่อการส่งออก โดยบริษัท ก ได้เข้าไปดำเนินการบริหารจัดการด้านการขนส่ง ณ สถานที่ปฏิบัติงานของบริษัทลูกค้า จำนวน ๕ แห่ง และได้ทำสัญญาว่าจ้างรับเหมาค่าแรงกับบริษัท ข ให้จัดส่งพนักงานเข้าไปปฏิบัติงานให้บริการในตำแหน่งพนักงานตรวจสอบคุณภาพรถยนต์สินค้า พนักงานขับรถ และพนักงานติดตั้งอุปกรณ์เสริมรถยนต์สินค้า ณ สถานที่ปฏิบัติงาน ทั้ง ๕ แห่ง ดังกล่าว บริษัท ก จึงมีฐานะเป็นนายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและเป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งยินยอมให้พนักงานของบริษัท ข เข้ามาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของบริษัท ก หรือไม่ก็ตาม บริษัท ก จึงถือเป็น “นายจ้าง” ตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ และลูกจ้างของบริษัท ข ที่เข้ามาทำงานในสถานประกอบกิจการของบริษัท ก ซึ่งเป็นผู้ได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของบริษัท ก จึงถือเป็น “ลูกจ้าง” ของบริษัท ก ตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ การนับจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบกิจการจึงต้องนับรวมลูกจ้างของบริษัท ข เป็นลูกจ้างของบริษัท ก ด้วย โดยบริษัท ก มีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่ปฏิบัติงานทั้ง ๕ แห่ง กล่าวคือ พื้นที่ทำงาน A จำนวนมากกว่า ๑๐๐ คน พื้นที่ทำงาน B จำนวน ๕๐ คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐๐ คน และพื้นที่ทำงาน C, D และ E จำนวน ๒ คน สถานที่ปฏิบัติงานทั้ง ๕ แห่ง จึงถือเป็น “สถานประกอบกิจการ” แต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงานตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ เมื่อบริษัท ก เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง บริษัท ก จึงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ พื้นที่ทำงาน A ตามข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงฯ และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ พื้นที่ทำงาน B ตามข้อ ๑๗ แห่งกฎกระทรวงฯ ส่วนสถานประกอบกิจการ พื้นที่ทำงาน C, D และ E เมื่อมีจำนวนลูกจ้างไม่ครบตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ บริษัท ก จึงไม่มีหน้าที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้น บริษัท ก จึงไม่สามารถจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และนำรายชื่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไปขึ้นทะเบียนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวน ๑ คน เพื่อดูแลรับผิดชอบสถานประกอบกิจการทุกพื้นที่ได้

ประเด็นที่ ๒ บริษัทฯ จัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวน ๑ ฉบับ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการของทุกพื้นที่รวมกันได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔๗ กำหนดให้นายจ้างจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สองครั้ง โดยครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน และครั้งที่สองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด เมื่อสถานที่ปฏิบัติงานทั้ง ๕ แห่ง ถือเป็นสถานประกอบกิจการแต่ละแห่งของนายจ้าง บริษัท ก จึงมีหน้าที่จัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของแต่ละสถานประกอบกิจการตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด ไม่สามารถจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวน ๑ ฉบับ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการทุกพื้นที่รวมกันได้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ประเด็นที่ ๓ บริษัทฯ สามารถดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย จำนวน ๑ คน เพื่อดูแลรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัย ในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๓๙ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิใช่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบกิจการแต่ละแห่งของนายจ้างมิใช่ลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงานไม่ถึง ๒๐๐ คน บริษัท ก จึงไม่เข้าข่ายต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย แต่อย่างไรก็ตาม บริษัท ก อาจจัดให้มีหน่วยงานที่ดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดก็ได้

ประเด็นที่ ๔ บริษัทฯ สามารถดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ๑ คณะ เพื่อดูแลรับผิดชอบทุกพื้นที่ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๕ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มิใช่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้มีความปลอดภัยในการทำงานโดยกำหนดให้สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ เพื่อบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม เมื่อสถานประกอบกิจการแต่ละแห่งของบริษัทฯ ที่มีลูกจ้างครบ ๕๐ คนขึ้นไป บริษัท ก จึงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ แยกแต่ละสถานประกอบกิจการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ดังนั้น บริษัท ก จึงไม่สามารถจัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยฯ จำนวน ๑ คณะ เพื่อดูแลรับผิดชอบสถานประกอบกิจการทุกพื้นที่ได้

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๗๑๘๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ กิจการซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการประเภทตามที่ระบุในบัญชี
ท้ายกฎกระทรวงหรือไม่

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัทประกอบกิจการ ซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองเพื่อการพักอาศัย
บ้านจัดสรร โดยบริษัทเป็นเจ้าของโครงการและทำสัญญาว่าจ้างบริษัทลูกค้าเพื่อดำเนินการก่อสร้าง
มีรายละเอียดและขอบเขตของงาน แบ่งเป็น สำนักงาน งานขาย และงานควบคุมงาน ซึ่งงานควบคุมงาน
จะเป็นการเข้าไปควบคุม ตรวจสอบความถูกต้อง รวมทั้งติดตามความคืบหน้าของแผนงานก่อสร้าง
เพื่อเบิกจ่ายเงินตามสัญญาว่าจ้าง ซึ่งไม่ได้มีส่วนเข้าไปควบคุมการทำงานของบริษัทคู่สัญญาจ้างแต่อย่างใด
บริษัทเข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการประเภทตามที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงหรือไม่

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน
หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล
เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มี
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์
ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มีตามวรรคหนึ่ง
จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่ปรากฏประกอบกับ
ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๓ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
บุคลากร หน่วยงานหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕
ข้อ ๔ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มี

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทประกอบกิจการซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองเพื่อการพักอาศัย บ้านจัดสรร ซึ่งการประกอบกิจการในปัจจุบัน บริษัทเป็นเจ้าของโครงการและทำสัญญาว่าจ้างบริษัทลูกค้าเพื่อดำเนินการก่อสร้าง มีรายละเอียดและขอบเขตของงาน แบ่งเป็น สำนักงาน งานขาย และงานควบคุมงาน ซึ่งงานควบคุมงานจะเป็นการเข้าไปควบคุมตรวจสอบความถูกต้อง รวมทั้งติดตามความคืบหน้าของแผนงานก่อสร้าง เพื่อเบิกจ่ายเงินตามสัญญาว่าจ้าง ซึ่งไม่ได้มีส่วนเข้าไปควบคุมการทำงานของบริษัทคู่สัญญาจ้างแต่อย่างใด ดังนั้น การประกอบกิจการของบริษัทจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ ทายกฎกระทรวงนี้ และไม่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน อย่างไรก็ตาม เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้มีความปลอดภัยในการทำงาน บริษัทอาจตั้งบุคลากรหรือคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานในแต่ละสถานประกอบกิจการเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดได้

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๗๔๕๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๘

.....

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การดำเนินการตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ วิธีการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามที่บริษัทฯ ใช้อยู่ สอดคล้องตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ กำหนดหรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัท ก เป็นสำนักงานใหญ่ มีสำนักงานสาขาย่อย ๔ แห่ง ได้แก่ ข ค ง และ จ ซึ่งประเภทกิจการของแต่ละสาขานั้น จัดอยู่ในบัญชี ๒ ทำายประกาศกระทรวงฯ บริษัท ก มีการใช้วิธีการชี้บ่งอันตรายโดยวิธีการวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย (Job Safety Analysis) การตรวจสอบตามรายการ (Checklist) การวิเคราะห์โดยใช้คำถาม “จะเกิดอะไรขึ้น - ถ้า...” (What - If Analysis) และการวิเคราะห์ความผิดพลาดตามลำดับ (Fault - Tree Analysis (FTA)) ซึ่งเป็นการระบุขั้นตอนการทำงาน การค้นหาแหล่งอันตรายที่อาจเกิดขึ้น ผลกระทบที่ตามมา และจัดการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นจากนั้นกำหนดมาตรฐานควบคุมความเสี่ยง และจัดการประเมินความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังจากมีการควบคุมหรือบริหารจัดการแล้ว กับสำนักงานสาขาทั้ง ๔ สาขา และได้ให้สำนักงานสาขาทั้ง ๔ สาขา ดำเนินการประเมินอันตรายและศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยอ้างอิงตามเกณฑ์คะแนน การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดอันตรายและความรุนแรงของอันตรายในรูปแบบ ๕ มิติ ตามระบบมาตรฐานการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ISO 45001 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ได้รับการรับรอง นอกจากนี้บริษัทฯ ได้นำการประเมินและเอกสารต่าง ๆ ของสำนักงานสาขา ค เข้ารับการตรวจสอบ ISO 45001 และผ่านการรับรองโดยมีหลักฐานเป็นใบรับรองระบบ ISO ซึ่งวิธีการประเมินอันตรายและศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่มีการรับรองระบบ ISO 45001 มีการนำไปปฏิบัติใช้ครอบคลุมสำนักงานสาขาของบริษัทฯ ทุกสาขา

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
ฯลฯ

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้นายจ้างดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีการประเมินอันตราย
- (๒) ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อลูกจ้าง
- (๓) จัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และจัดทำแผนการควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ
- (๔) ส่งผลการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานและแผนการควบคุมตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ประเภทกิจการ ขนาดของกิจการ ที่ต้องดำเนินการ และระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองผล จากผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ฯลฯ

๒. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อม ในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๖ ให้นายจ้างประเมินอันตรายด้วยการใช้วิธีการชี้บ่งอันตรายโดยครอบคลุมทุกขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและทุกกิจกรรมโดยเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันที่เหมาะสม ดังนี้

- (๑) การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย (Job Safety Analysis (JSA))
- (๒) การตรวจสอบตามรายการ (Checklist)
- (๓) การวิเคราะห์โดยใช้คำถาม “จะเกิดอะไรขึ้น - ถ้า...” (What - If Analysis)
- (๔) การศึกษาอันตรายและกระบวนการทำงาน (Hazard and Operability Studied (HAZOP))
- (๕) การวิเคราะห์ความผิดพลาดตามลำดับ (Fault - Tree Analysis (FTA))
- (๖) การวิเคราะห์อุบัติการณ์ตามลำดับ (Event - Tree Analysis (ETA))
- (๗) การวิเคราะห์ผลจากความล้มเหลวของอุปกรณ์ (Failure Modes and Effects Analysis (FMEA))

(๘) วิธีการชี้บ่งเพื่อประเมินอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การประเมินความเสี่ยงด้านสารเคมี ต่อสุขภาพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การประเมินปัจจัยเสี่ยงที่ เกี่ยวกับการทำงาน Risk Assessment Matrix, Rapid Entire Body Assessment (REBA), Rapid Upper Limb Assessment (RULA) หรือวิธีการอื่นตามความเหมาะสม

(๙) วิธีการอื่นใดที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือวิธีการอื่นที่หน่วยงานราชการยอมรับ หรือวิธีการ อื่นใดที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๗ ให้นายจ้างนำผลการชี้บ่งอันตรายตามข้อ ๖ มาวิเคราะห์โอกาสและความรุนแรง เพื่อจัดระดับ อันตรายตามความเหมาะสม โดยอย่างน้อยให้มีรายละเอียดตามท้ายประกาศนี้ หรือด้วยวิธีที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือที่หน่วยงานราชการยอมรับ หรือที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ให้ความเห็นชอบ

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาเรียก กองความปลอดภัยแรงงาน พิจารณาข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า ตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ข้อ ๖ ให้นายจ้างประเมินอันตรายด้วยการใช้วิธีการชี้บ่งอันตรายโดยครอบคลุมทุกขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงาน และทุกกิจกรรมโดยเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันที่เหมาะสม ดังนี้ (๑) การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย (Job Safety Analysis (JSA)) (๒) การตรวจสอบตามรายการ (Checklist) (๓) การวิเคราะห์โดยใช้คำถาม “จะเกิดอะไรขึ้น - ถ้า...” (What - If Analysis) (๔) การวิเคราะห์ความผิดพลาดตามลำดับ (Fault - Tree Analysis (FTA)) และ (๕) วิธีการอื่นใดที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือวิธีการอื่นที่หน่วยงานราชการยอมรับ หรือวิธีการอื่นใดที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้ความเห็นชอบ และข้อ ๗ ให้นายจ้างนำผลการชี้บ่งอันตรายตามข้อ ๖ มาวิเคราะห์โอกาสและความรุนแรง เพื่อจัดระดับอันตรายตามความเหมาะสม โดยอย่างน้อยให้มีรายละเอียดตามท้ายประกาศนี้ หรือด้วยวิธีที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือที่หน่วยงานราชการยอมรับ หรือที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้ความเห็นชอบ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการใช้วิธีการชี้บ่งอันตรายโดยวิธีการวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย (Job Safety Analysis) การตรวจสอบตามรายการ (Checklist) การวิเคราะห์โดยใช้คำถาม “จะเกิดอะไรขึ้น - ถ้า...” (What - If Analysis) และการวิเคราะห์ความผิดพลาดตามลำดับ (Fault - Tree Analysis (FTA)) ซึ่งเป็นการระบุขั้นตอนการทำงาน การค้นหาแหล่งอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น ผลกระทบที่ตามมา และวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดอันตรายและความรุนแรงของอันตรายในรูปแบบ ๕ มิติ ตามระบบมาตรฐานการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ISO 45001 โดยมาตรฐานดังกล่าวได้มีการกำหนดให้มีการชี้บ่งอันตราย การประเมินอันตราย รวมถึงควบคุมดูแลอยู่ด้วยแล้ว และเป็นมาตรฐานที่ยอมรับในระดับสากล โดยภายหลังจากการประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว จะมีการกำหนดมาตรฐานควบคุมความเสี่ยง และจัดการประเมินความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังจากมีการควบคุมหรือบริหารจัดการแล้ว ซึ่งบริษัทฯ ได้ใช้วิธีการดังกล่าวกับสำนักงานสาขาทั้ง ๔ สาขา และบริษัทฯ ได้นำการประเมินและเอกสารต่าง ๆ ของสำนักงานสาขา จังหวัด ค เข้ารับการตรวจสอบ ISO 45001 และผ่านการรับรอง โดยได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ISO 45001 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนั้น วิธีการชี้บ่งอันตรายที่บริษัทฯ ให้สำนักงานสาขาทั้ง ๔ สาขา ดำเนินการนั้น จึงมีความสอดคล้องกับข้อ ๖(๑) - (๖)๓ ๖(๕) และ ๖(๕) และการวิเคราะห์โอกาสและความรุนแรงเพื่อจัดระดับอันตรายตามความเหมาะสมเป็นไปตามมาตรฐานสากล ตามข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๘๐๓๑ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมลิ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าประเภทของเหลวที่มีสารเคมีไวไฟเป็นส่วนผสม

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ บริษัท วาย จำกัด ขอหารื้อเกี่ยวกับการบริหาร จัดการ และดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าประเภทของเหลวที่มีสารเคมีไวไฟเป็นส่วนผสม มีประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ สินค้าประเภทของเหลว ที่มีส่วนผสมสารเคมีไวไฟ เข้าข่ายเป็นสารเคมีอันตรายประเภทไวไฟ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ บริษัทฯ จะต้องจัดทำรายงานรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย และต้องยื่นแบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (แบบ สอ.๑) หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ สถานที่จัดเก็บสินค้าประเภทของเหลว ที่มีส่วนผสมสารเคมีไวไฟ ต้องดำเนินการจัดทำห้องจัดเก็บตามข้อกำหนดของกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัทฯ มีการนำเข้าสินค้าโดยขออนุญาตนำเข้าจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมและจัดเก็บสินค้าที่เป็นสารผสมที่มีส่วนผสมประกอบเป็นของเหลวไวไฟและสารเคมีอันตราย เพื่อรอส่งมอบให้กับลูกค้าตามคำสั่งจ้าง และลูกค้าจะนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ในกระบวนการผลิตต่อไป จากข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet : SDS) ระบุจุดวาบไฟ ระหว่าง - ๑๐ ถึง ๔๙ องศาเซลเซียส รวมทั้งมีการปิดฉลากระบุเป็นของเหลวไวไฟประเภทที่ ๓ เช่น เอทานอล (เอทิล แอลกอฮอล์), ไอโซโพรพิล แอลกอฮอล์, โพรพิล แอลกอฮอล์, ๑ - โพรพานอล, โพรเพน - ๒ - ออล, เฮพเทน, อะซีโตน, โทลูอิน, โลหะและออกไซด์ของอะลูมิเนียม, บิสฟีนอล เอ - (อีพิกลอร์ไฮดริน) อีพอกซีเรซิน (รีแอคชัน โพรดักต์) และซิลิคอน ไดออกไซด์ (ซิลิกา) เป็นต้น โดยจัดเก็บในห้องเย็นที่ควบคุมอุณหภูมิห้องประมาณ ๒๒ - ๒๗ องศาเซลเซียส มีการกั้นห้องด้วยวัสดุโครงสร้างเหล็ก และกำแพงเป็นผ้าใบ

ข้อกฎหมาย ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“สารเคมีอันตราย” หมายความว่า ธาตุ สารประกอบ หรือสารผสม ตามบัญชีรายชื่อที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งมีสถานะเป็นของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเส้นใย ผุ่น ละออง ไอ หรือฝุ่น ที่มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน ดังต่อไปนี้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

(๑) มีพิษ กัดกร่อน ระคายเคือง ซึ่งอาจทำให้เกิดอาการแพ้ การก่อมะเร็ง การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม เป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์หรือสุขภาพอนามัย หรือทำให้ถึงแก่ความตาย

(๒) เป็นตัวทำปฏิกิริยาที่รุนแรง เป็นตัวเพิ่มออกซิเจนหรือไวไฟ ซึ่งอาจทำให้เกิดการระเบิดหรือไฟไหม้

“การทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับสารเคมีอันตราย เช่น การผลิต การติดฉลาก การห่อหุ้ม การเคลื่อนย้าย การเก็บรักษา การถ่ายเท การขนถ่าย การขนส่ง การกำจัด การทำลาย การเก็บสารเคมีอันตรายที่ไม่ใช้แล้ว รวมทั้งการบำรุงรักษา การซ่อมแซม และการทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนภาชนะบรรจุสารเคมีอันตราย

“ครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้เพื่อตนเองหรือผู้อื่นไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย ขนส่ง ใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งไว้ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่ครอบครองด้วย

ฯลฯ

ข้อ ๒ ให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมทั้งแจ้งต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครอง

ภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้นายจ้างแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายที่ตนมีอยู่ในครอบครองต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย

ฯลฯ

หมวด ๔

การเก็บรักษา การบรรจุ และการถ่ายเทสารเคมีอันตราย

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างจัดสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายให้มีสภาพและคุณลักษณะดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากสารเคมีอันตรายในบริเวณสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย รวมทั้งมาตรการเบื้องต้นในการแก้ไขเยียวยาอันตรายที่เกิดขึ้น

ข้อ ๑๙ การจัดเก็บสารเคมีอันตรายให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างดำเนินการเกี่ยวกับหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตรายดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

๒. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย ลงวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายให้เป็นไปตามตารางท้ายประกาศนี้ รวมทั้งสารเคมีที่มีชื่ออื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกัน (Synonym)

ตารางบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
๘๐๔	ของเหลวไวไฟ (เป็นของไหลที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า ๕๕° ซ และยังคงสภาพเป็นของเหลวภายใต้ความดันซึ่งมีสภาวะการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การใช้ความดันสูงและอุณหภูมิสูงอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้)	FLAMMABLE LIQUID	
๑๕๑๖	สารอื่นที่มีสารเคมีอันตรายข้างต้นเป็นองค์ประกอบ		

ฯลฯ

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัย ของสารเคมีอันตราย (สอ.๑) ให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ฯลฯ

ตอบข้อหาข้อ ๑ ประเด็นที่ ๑ สินค้าประเภทของเหลวที่มีส่วนผสมสารเคมีไวไฟ เข้าข่ายเป็นสารเคมีอันตรายประเภทไวไฟ หรือไม่ เห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ได้นิยามความหมายคำว่า “สารเคมีอันตรายประเภทสารไวไฟ” ไว้เฉพาะ แต่ในประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย ลำดับที่ ๘๐๔ ได้กำหนดให้ “ของเหลวไวไฟ” คือ ของเหลวที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า ๕๕ องศาเซลเซียส และยังคงสภาพเป็นของเหลวภายใต้ความดันซึ่งมีสภาวะการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การใช้ความดันสูงและอุณหภูมิสูงอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ และลำดับที่ ๑๕๑๖ เป็นสารอื่นที่มีสารเคมีอันตรายข้างต้นเป็นองค์ประกอบตามบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการนำเข้าและจัดเก็บสินค้าที่เป็นสารผสมที่มีส่วนผสมเป็นของเหลวไวไฟและสารเคมีอันตราย โดยในเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet : SDS) ระบุจุดวาบไฟอยู่ระหว่าง - ๑๐ ถึง ๔๙ องศาเซลเซียส

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

รวมทั้งมีการปิดฉลากระบุเป็นของเหลวไวไฟประเภทที่ ๓ กำกับไว้ ได้แก่ เอทานอล (เอทิล แอลกอฮอล์), ไอโซโพรพิล แอลกอฮอล์, โพรพิล แอลกอฮอล์, 1 - โพรพานอล, โพรเพน - 2 - ออล, เฮพเทน, อะซีโตน, โทลูอิน, โลหะและออกไซด์ของอะลูมิเนียม, บิสฟีนอล เอ - (อีพิกลอร์ไฮดริน) อีพอกซีเรซิน (รีแอคชัน โพรดักต์) และซิลิคอน ไดออกไซด์ (ซิลิกา) สินค้าดังกล่าวเป็นของเหลวที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า ๕๕ องศาเซลเซียส และมีส่วนผสมของสารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังนั้น สินค้าดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็นสารเคมีอันตรายตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเด็นที่ ๒ เมื่อสินค้าตามประเด็นที่ ๑ เข้าข่ายเป็นสารเคมีอันตรายและมีการครอบครองซึ่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น บริษัทฯ จึงต้องปฏิบัติตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (แบบ สอ. ๑) ตามข้อ ๒ แห่งประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเด็นที่ ๓ สถานที่จัดเก็บสินค้าประเภทของเหลวที่มีส่วนผสมสารเคมีไวไฟ ต้องดำเนินการจัดทำห้องจัดเก็บตามข้อกำหนดของกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อสินค้าประเภทของเหลวที่มีส่วนผสมสารเคมีไวไฟเข้าข่ายเป็นสารเคมีอันตราย ดังนั้น บริษัทฯ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหมวด ๔ การเก็บรักษา การบรรจุ และการถ่ายเทสารเคมีอันตรายแห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๘๐๒๕ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ เดิมสถานประกอบกิจการจัดฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟประจำปีในเดือนพฤศจิกายน ของทุก ๆ ปี และในปีต่อมามาสถานประกอบกิจการไม่สามารถระทำการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ในช่วงเวลาเดียวกับที่เคยดำเนินการในปีที่ผ่านมาได้ สถานประกอบกิจการจึงจะเลื่อนกำหนดการฝึกซ้อมดับเพลิง และฝึกซ้อมอพยพหนีไฟจากเดิมเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗ เป็นเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ จะถือว่าเกินกำหนดระยะเวลา หนึ่งปีหรือไม่

ข้อกฎหมาย ๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๙๓/๕ ถ้ากำหนดระยะเวลาเป็นสัปดาห์ เดือนหรือปี ให้คำนวณตามปีปฏิทิน

ถ้าระยะเวลามีได้กำหนดนับแต่วันต้นแห่งสัปดาห์ วันต้นแห่งเดือนหรือปี ระยะเวลาย่อมสิ้นสุดลง ในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งสัปดาห์ เดือนหรือปีสุดท้ายอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น ถ้าในระยะเวลา นับเป็นเดือนหรือปีนั้นไม่มีวันตรงกันในเดือนสุดท้าย ให้ถือเอาวันสุดท้ายแห่งเดือนนั้นเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลา

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓๐ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ภายในอาคารเดียวกันและเวลาเดียวกัน ทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน และก่อนการฝึกซ้อมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้นายจ้างส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อม อพยพหนีไฟ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามวรรคหนึ่ง ได้เอง จะต้องให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม

ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกซ้อม

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาหรือ หน่วยงานที่ตอบข้อหาหรือ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหาหรือ ดังนี้

ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ภายในอาคารเดียวกันและเวลาเดียวกันทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน และก่อนการฝึกซ้อมไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้นายจ้างส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อให้ความเห็นชอบ และข้อ ๓๐ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามวรรคหนึ่งได้เอง จะต้องให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม การนับระยะเวลาฝึกซ้อมดับเพลิง และฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละครั้งตามกฎหมาย และพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาไว้เป็นพิเศษ การนับระยะเวลา จึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๕ กล่าวคือ ถ้ากำหนดระยะเวลาเป็นสัปดาห์ เดือน หรือปี ให้คำนวณตามปีปฏิทิน ดังนั้น คำว่า “ปีละหนึ่งครั้ง” ตามหลักการนับระยะเวลา จึงหมายถึงช่วงใดช่วงหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของแต่ละปีปฏิทิน ดังนั้น นายจ้างอาจดำเนินการจัดให้ลูกจ้าง ฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ประจำปี ๒๕๖๗ ในช่วงเวลาใดก็ได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ไปจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๔๑๘ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

.....

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการ

ประเด็นข้อหารื้อ ๑. ลูกจ้างที่ยังไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับปั้นจั่นได้หรือไม่ อย่างไร

๒. สถานประกอบกิจการสามารถจัดอบรมหลักสูตรทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ระยะเวลา ๓ ชั่วโมง โดยไม่ต้องให้ลูกจ้างไปอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุหรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น ระยะเวลา ๑๒ ชั่วโมง ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง สถานประกอบกิจการมีแผนการจัดอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นให้กับพนักงานที่มีอายุครบ ๒ ปี ในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๖๗ ซึ่งได้ทำการจัดอบรมแล้ว จำนวน ๕ รุ่น (ลูกจ้างผ่านการอบรม ๑๔๙ คน) และในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗ ได้รับแจ้งจากสถาบันฝึกอบรม ว่าไม่สามารถจัดอบรมให้กับพนักงานในส่วนที่คงเหลือได้ จำนวน ๑๖๖ คน เนื่องจากได้มีประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งประกาศฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหมอน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๗๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั้นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั้นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์การตรวจสอบ และบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั้นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๒ หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกอบด้วย ๙ หลักสูตร ดังต่อไปนี้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

(๑) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะ ปั้นจั่นขาสูง หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน

(๒) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ และควบคุมการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเหนือศีรษะ ปั้นจั่นขาสูง หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน

(๓) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นหอสถูป หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน

(๔) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ และควบคุมการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นหอสถูป หรือปั้นจั่นที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกัน

(๕) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่

(๖) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ และควบคุมการใช้ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ประเภทปั้นจั่นเคลื่อนที่

(๗) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะ

(๘) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น

(๙) หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น

ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นตามชนิดและประเภทของปั้นจั่นในหลักสูตรตามวรรคหนึ่ง รายละเอียดหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อ ๓ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมและทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาสองปี โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดสองปี หากมิได้จัดอบรมตามกำหนดเวลาดังกล่าว ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติตามหลักสูตรข้อ ๒ (๑) ถึงข้อ ๒ (๘) แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อ ๖ หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น มีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรม รายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทฤษฎี อย่างน้อยต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรม ดังนี้

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น และมาตรฐานสัญลักษณ์ความปลอดภัย ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมงสามสิบนาที

ฯลฯ

(๒) การทดสอบภาคทฤษฎีตามหลักสูตรการฝึกอบรมในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นตามข้อ ๒ (๑) ถึงข้อ ๒ (๘) ระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบนาทีถึงหนึ่งชั่วโมง เว้นแต่หลักสูตรการฝึกอบรมตามข้อ ๒ (๙) ไม่ต้องจัดให้มีการทดสอบภาคทฤษฎี

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

(๓) การฝึกอบรมและทดสอบภาคปฏิบัติ อย่างน้อยต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรม
ดังนี้

ฯลฯ

ข้อ ๑๕ หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ตามหลักสูตร ข้อ ๒ (๙) ประกอบด้วย การฝึกอบรมภาคทฤษฎี หัวข้อวิชาและระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อ ๖ (๑) (ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น และมาตรฐานสัญลักษณ์ความปลอดภัย ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

(๒) ข้อ ๖ (๑) (จ) ความปลอดภัยในการทำงาน สาเหตุและกรณีศึกษาการเกิดอุบัติเหตุของปั้นจั่นตามหลักสูตรนั้น ๆ และมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงสามสิบนาที

(๓) ข้อ ๖ (๑) (ญ) รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ และการรื้อถอนปั้นจั่น หรืออุปกรณ์อื่นของปั้นจั่น ตามหลักสูตรนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

ข้อ ๑๙ ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติหน้าที่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอบรมหลักสูตรการปฏิบัติหน้าที่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับให้ถือว่านายจ้างได้จัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ตามประกาศฉบับนี้แล้ว

ตอบข้อหารือ ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๗๒ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่นผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของปั้นจั่น การป้องกันอันตรายจากปั้นจั่น รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของปั้นจั่น รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นแต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด และประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๓ (๑) กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น กรณีลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมและทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาสองปี โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดสองปี หากมิได้อบรมตามกำหนดเวลาดังกล่าว ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติ ตามหลักสูตรข้อ ๒ (๑) ถึงข้อ ๒ (๘) ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อให้ นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ให้มีมาตรฐานอันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบกิจการยังไม่ได้จัดให้ลูกจ้างที่ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลา ๒ ปี จำนวน ๑๖๖ คน เข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน หากนายจ้างยังคงประสงค์จะให้ลูกจ้างดังกล่าวปฏิบัติงานเกี่ยวกับป็นจันต่อไป ลูกจ้างสามารถทำงานได้โดยนายจ้างมีหน้าที่ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการอบรมในหลักสูตรตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับป็นจัน ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับป็นจัน ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ป็นจัน และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๖ - ข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

๒. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับป็นจัน ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับป็นจัน ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ป็นจัน และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๓ (๑) กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน กรณีลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมและทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาสองปี โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดสองปี หากมิได้อบรมตามกำหนดเวลาดังกล่าว ต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติตามหลักสูตรข้อ ๒ (๑) - (๘) และข้อ ๑๕ ได้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ประกอบด้วยการฝึกอบรมภาคทฤษฎี โดยมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาตาม (๑) - (๓) ไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง หมายความว่า กรณีนายจ้างได้จัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานให้ลูกจ้างแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดสองปี นายจ้าง ต้องจัดฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจันให้กับลูกจ้าง ตามหัวข้อวิชาที่กำหนดไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง โดยไม่ต้องเข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติตามหลักสูตรข้อ ๒ (๑) - (๘) อีก เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบกิจการยังไม่ได้จัดให้ลูกจ้าง ซึ่งทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ที่ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่กำหนดในข้อ ๒ (๑) - (๘) ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บังคับป็นจัน ผู้ให้สัญญาแก่ผู้บังคับป็นจัน ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ป็นจัน และการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เข้ารับการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน เมื่อลูกจ้างนั้นทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาสองปี สถานประกอบกิจการจึงไม่สามารถให้ลูกจ้างดังกล่าวอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจันจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงได้ บริษัทฯ จะต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี การทดสอบภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ และการทดสอบภาคปฏิบัติตามหลักสูตรข้อ ๒ (๑) - (๘) และตามข้อ ๖ - ข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

หมายเหตุ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๗๗๘๙ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงแทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

หน่วยงานที่หารื้อ แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ประเด็นข้อหารื้อ ระบุประเด็นที่หน่วยงานหารื้อ

ประเด็นที่ ๑ สถานพยาบาลที่ออกหน่วยตรวจสุขภาพลูกจ้างตามปัจจัยเสี่ยง จัดแพทย์ที่เป็นแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่แทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ สามารถกระทำได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ แพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ที่ลงลายมือชื่อในรายละเอียดแทนแพทย์ผู้ออกหน่วยตรวจสุขภาพที่ไม่ใช่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ สามารถกระทำได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ สถานพยาบาลได้ใช้ผลการตรวจของแพทย์ตามประเด็นที่ ๑ และได้ใช้ตรายางลายมือชื่อของแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ประทับ โดยที่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่ทราบว่าทางสถานพยาบาลได้นำตรายางลายมือชื่อของตนไปใช้ สามารถกระทำได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง ๑. ปัจจุบันนายจ้างที่มีหน้าที่จัดให้มีการตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงให้กับลูกจ้างจะทำข้อตกลงกับสถานพยาบาลให้จัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ออกตรวจสุขภาพให้กับลูกจ้าง ณ สถานประกอบกิจการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกจ้างที่ไม่ต้องเสียเวลาที่ต้องเดินทางไปขอรับการตรวจสุขภาพกับสถานพยาบาล สถานพยาบาลที่ออกหน่วยตรวจสุขภาพดังกล่าว ไม่ได้ใช้แพทย์ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยจัดแพทย์ที่เป็นแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่แทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

๒. สถานพยาบาลที่ไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่ ได้ใช้แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยแทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ แต่การบันทึกรายละเอียดของผลการตรวจสุขภาพให้กับลูกจ้าง สถานพยาบาลได้ให้แพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ตรวจสอบผลการตรวจสุขภาพและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น ผลการทดสอบสารเคมีในเลือด ปัสสาวะ อุจจาระ ผลการตรวจสมรรถภาพปอด การได้ยิน สายตาอาชีวอนามัย สภาพร่างกายของคนงานที่ต้องทำงานในที่สูง ที่อับอากาศ ฯลฯ โดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ที่ลงลายมือชื่อในรายละเอียดแทนแพทย์ผู้ออกหน่วยตรวจสุขภาพที่ไม่ใช่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์

๓. สถานพยาบาลได้ใช้ตรายางลายมือชื่อของแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ประทับแทนการให้แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ตรวจสอบผลการตรวจสุขภาพทั้งหมด โดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่ทราบว่าทางสถานพยาบาลได้นำตรายางลายมือชื่อของตนไปใช้ประทับตราแทนลายมือชื่อของตน

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓
ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การตรวจสุขภาพ” หมายความว่า การตรวจร่างกายและสภาวะทางจิตใจตามวิธีการทางการแพทย์ เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของสภาวะสุขภาพของลูกจ้าง หรือผลกระทบต่อสุขภาพของลูกจ้าง อันอาจเกิดจากการทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างครั้งแรกให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน และจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) ในกรณีที่ลักษณะหรือสภาพของงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบสุขภาพตามระยะเวลาอื่นตามผลการตรวจสอบสุขภาพ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างตามระยะเวลานั้น

(๓) ในกรณีที่นายจ้างเปลี่ยนงานที่มีปัจจัยเสี่ยงของลูกจ้างแตกต่างไปจากเดิม ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างทุกครั้งให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนงาน

การตรวจสอบสุขภาพตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ฯลฯ

ข้อ ๕ การตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้แพทย์ผู้ตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสุขภาพ โดยให้ระบุความเห็นที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่ตรวจหรือให้ความเห็นนั้นด้วย

บันทึกผลการตรวจสอบสุขภาพตามวรรคหนึ่ง แพทย์ผู้ตรวจจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ฯลฯ

ตอบข้อหาข้อ ๑ ประเด็นที่ ๑ กฎกระทรวงฯ ข้อ ๓ วรรคสอง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง โดยให้กระทำโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง ดังนั้นในการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจสอบสุขภาพโดยแพทย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง จึงจะถือว่าสอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนด

ประเด็นที่ ๒ กฎกระทรวงฯ ข้อ ๓ วรรคสอง กำหนดให้การตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจสอบสุขภาพโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง ประกอบกับ ข้อ ๕ กำหนดให้การตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง ให้แพทย์ผู้ตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสุขภาพ โดยให้ระบุความเห็นที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่ตรวจหรือให้ความเห็นนั้นด้วย แพทย์ผู้ตรวจจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ดังนั้นในการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างตามปัจจัยเสี่ยง แพทย์ผู้ตรวจต้องเป็นแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง และแพทย์ผู้ตรวจต้องบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสุขภาพตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ประเด็นที่ ๓ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงมีความปลอดภัยในการทำงานได้รับการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ในกรณีการใช้ตรายางลายมือชื่อโดยไม่ได้รับความยินยอม อาจเข้าข่ายความผิดปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญาและถือว่ายังดำเนินการตรวจสอบสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดด้วย

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๕๘๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาเรียก การจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ของบริษัท ก และผู้รับเหมาของบริษัทฯ ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่โรงงานของลูกจ้างหรือผู้ว่าจ้าง

หน่วยงานที่หาเรียก สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาเรียก ประเด็นที่ ๑ เจ้าของพื้นที่โรงงานของสถานประกอบกิจการที่บริษัทฯ ได้เข้าไปปฏิบัติงาน มีการจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยอยู่แล้ว บริษัทฯ ในฐานะผู้ถูกว่าจ้าง และมีพนักงานจำนวน ๒๐๐ คนขึ้นไป จำเป็นต้องแต่งตั้งหน่วยงานความปลอดภัยฯ พร้อมทั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยเพิ่มเติมหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ กรณีบริษัทฯ มีพนักงานจำนวน ๕๐ คน ผู้รับเหมาของบริษัทฯ จำนวน ๔ ราย ประกอบด้วย A มีพนักงานจำนวน ๒๑๑ คน B มีพนักงานจำนวน ๗๒ คน C มีพนักงานจำนวน ๗๒ คน และ D มีพนักงานจำนวน ๑๖๑ คน พนักงานทุกคนปฏิบัติงานในพื้นที่เดียวกัน สามารถจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยร่วมกับบริษัทฯ ได้หรือไม่ หากไม่สามารถจัดร่วมกับบริษัทฯ ได้ สามารถให้ผู้รับเหมาของบริษัทฯ ที่มีพนักงานจำนวน ๒๐๐ คนขึ้นไป หรือผู้รับเหมา A จัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยฯ และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยร่วมกับบริษัทฯ ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ บริษัทฯ มีพนักงานจำนวน ๕๐ คน ผู้รับเหมาของบริษัทฯ A B C และ D แต่ละรายมีจำนวนพนักงานเกิน ๕๐ คน พนักงานทุกคนปฏิบัติงานในคลังสินค้าในสถานที่เดียวกัน จำเป็นต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ แยกแต่ละผู้รับเหมาหรือไม่ หรือบริษัทฯ สามารถจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ร่วมกับบริษัทฯ ผู้รับเหมา ทั้ง ๔ ราย ได้

ข้อเท็จจริง บริษัท ก ได้ดำเนินการปฏิบัติงานในพื้นที่โรงงานของลูกจ้างหรือผู้ว่าจ้าง โดยลูกจ้างหรือผู้ว่าจ้างเป็นคลังสินค้าและเป็นเจ้าของพื้นที่ ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้าและบรรจุหีบห่อ บริษัทฯ ได้เข้าไปให้บริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคลังสินค้าในพื้นที่ดังกล่าว โดยมีพนักงานของบริษัทฯ จำนวน ๕๐ คน และผู้รับเหมาของบริษัทฯ จำนวน ๕๑๖ คน แบ่งเป็น A จำนวน ๒๑๑ คน B จำนวน ๗๒ คน C จำนวน ๗๒ คน และ D จำนวน ๑๖๑ คน

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรตามวรรคหนึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

คณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วย นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา และผู้แทนลูกจ้างเป็นกรรมการความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๑ หรือบัญชี ๒ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพจำนวนหนึ่งคน แล้วแต่กรณีเป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๓ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ฯลฯ

ข้อ ๓๙ นายจ้างในสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ลดลงจนมีจำนวนน้อยกว่าสองร้อยคนแต่ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ให้สถานประกอบกิจการนั้นคงหน่วยงานความปลอดภัยไว้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๔๐ หน่วยงานความปลอดภัยมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางแผนการบริหารความเสี่ยงของสถานประกอบกิจการและดูแลให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- (๒) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุและอุบัติภัย และการควบคุมความเสี่ยงภายในสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง
- (๓) จัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ
- (๔) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลซึ่งต้อง สอดคล้องกับการทำงานแต่ละประเภทตามที่กฎหมายกำหนดเสนอต่อนายจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้ในขณะปฏิบัติงาน
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการและการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันอันตรายในการทำงานหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ
- (๖) จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงานแก่ลูกจ้างที่เข้าทำงานใหม่ก่อนให้ปฏิบัติงาน รวมทั้งลูกจ้างซึ่งต้องทำงานที่มีความแตกต่างไปจาก งานเดิมที่เคยปฏิบัติอยู่และอาจเกิดอันตรายด้วย
- (๗) ประสานการดำเนินงานความปลอดภัยในการทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานประกอบกิจการ รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
- (๘) ตรวจสอบประเมินระบบความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมของสถานประกอบ กิจการ
- (๙) รวบรวมผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับ และติดตามผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน ของสถานประกอบกิจการ พร้อมทั้งรายงานให้นายจ้างและคณะกรรมการความปลอดภัยทราบทุกสามเดือน
- (๑๐) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๔๑ นายจ้างตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยและไม่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยประจำสถานประกอบกิจการ เพื่อทำหน้าที่เฉพาะด้านบริหาร บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง หากบุคคลที่นายจ้างแต่งตั้ง เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ให้บุคคลดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ต้องผ่าน การฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

ในกรณีที่ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยพ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารหน่วยงาน ความปลอดภัยเดิมพ้นจากการเป็นลูกจ้าง

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาหรือ ประเด็นที่ ๑ เจ้าของพื้นที่โรงงานของสถานประกอบกิจการที่บริษัทฯ ได้เข้าไปปฏิบัติงาน มีการจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยและแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยอยู่แล้ว บริษัทฯ ในฐานะผู้รับจ้าง มีพนักงานจำนวน ๒๐๐ คนขึ้นไป จำเป็นต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยฯ พร้อมทั้งแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยเพิ่มเติมหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้บัญญัตินิยามคำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนั้นหรือไม่ก็ตาม นิยามคำว่า “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน การตีความคำว่า “หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่” จึงต้องตีความโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ณ จุดที่ลูกจ้างทำงานอยู่เป็นหลัก และตามมาตรา ๑๓ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๓๙ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว โดยกฎหมายมีวัตถุประสงค์ให้สถานประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในเชิงการวางแผนการบริหารความเสี่ยง ให้ข้อเสนอแนะ ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ รวมถึงตรวจประเมินระบบด้านความปลอดภัยในภาพรวมของสถานประกอบกิจการของนายจ้าง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ก ประกอบกิจการคลังสินค้าและขนส่งสินค้าได้รับว่าจ้างจากผู้ว่าจ้างซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้าและบรรจุหีบห่อซึ่งได้จดทะเบียนคลังสินค้าตามกฎหมายและเป็นเจ้าของพื้นที่ให้เข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคลังสินค้าในพื้นที่โรงงานของผู้ว่าจ้าง เมื่อผู้ว่าจ้างประกอบกิจการคลังสินค้าตามกฎหมายคลังสินค้ายอมให้บริษัทฯ มาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ โดยเป็นการทำงานหรือการทำผลประโยชน์ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างจึงมีฐานะเป็นนายจ้าง ตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ และถือเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๙ กิจการคลังสินค้า กิจการไซโลหรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น เมื่อบริษัทฯ ผู้รับจ้างได้ดำเนินการให้พนักงานเข้าไปทำงานการบริหารจัดการด้านคลังสินค้าในพื้นที่โรงงานของผู้ว่าจ้าง บริษัทฯ จึงมีฐานะเป็นนายจ้างตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ และอยู่ภายใต้บังคับของกฎกระทรวงฯ เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๙ กิจการคลังสินค้า กิจการไซโลหรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นด้วย กรณีบริษัทฯ ได้ให้พนักงานของบริษัทฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

จำนวน ๕๐ คน และพนักงานของผู้รับเหมาของบริษัทฯ จำนวน ๔ ราย ประกอบด้วย A พนักงานจำนวน ๒๑๑ คน B พนักงานจำนวน ๗๒ คน C พนักงาน จำนวน ๗๒ คน และ D พนักงานจำนวน ๑๖๑ คน รวมทั้งหมด จำนวน ๕๑๖ คน เข้าปฏิบัติงานในพื้นที่โรงงานเดียวกัน จึงถือเป็นสถานประกอบกิจการเพียงแห่งเดียวของนายจ้าง บริษัทฯ จึงมีหน้าที่จัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในสถานประกอบกิจการ ๑ หน่วยงาน แต่เมื่อผู้ว่าจ้างในฐานะนายจ้างตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ ได้จัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยและแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยแล้ว ดังนั้น บริษัทฯ และผู้รับเหมาของบริษัทฯ จึงไม่ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยฯ และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้มีความปลอดภัยในการทำงาน บริษัทฯ และผู้รับเหมาของบริษัทฯ อาจตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ในสถานประกอบกิจการเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดได้

ประเด็นที่ ๒ กรณีบริษัทฯ มีพนักงานจำนวน ๕๐ คน ผู้รับเหมาของบริษัทฯ จำนวน ๔ ราย ประกอบด้วย A มีพนักงานจำนวน ๒๑๑ คน B มีพนักงานจำนวน ๗๒ คน C มีพนักงานจำนวน ๗๒ คน และ D มีพนักงานจำนวน ๑๖๑ คน พนักงานทุกคนปฏิบัติงานในพื้นที่เดียวกัน สามารถจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยร่วมกับบริษัทฯ ได้หรือไม่ หากไม่สามารถจัดร่วมกับบริษัทฯ ได้ สามารถให้ผู้รับเหมาของบริษัทฯ ที่มีพนักงานจำนวน ๒๐๐ คนขึ้นไป หรือผู้รับเหมา A จัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยฯ และแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยร่วมกับบริษัทฯ ได้หรือไม่ เห็นว่า เป็นประเด็นปัญหาเดียวกันกับประเด็นที่ ๑ ที่ได้พิจารณาไว้แล้ว

ประเด็นที่ ๓ บริษัทฯ มีพนักงานจำนวน ๕๐ คน ผู้รับเหมาของบริษัทฯ A B C และ D แต่ละรายมีจำนวนพนักงานเกิน ๕๐ คน พนักงานทุกคนปฏิบัติงานในคลังสินค้าในสถานที่เดียวกัน จำเป็นต้องต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ แยกแต่ละผู้รับเหมาหรือไม่ หรือบริษัทฯ สามารถจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ร่วมกับบริษัทฯ ผู้รับเหมา ทั้ง ๔ ราย ได้ เห็นว่า กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๕ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไปต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มียูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับความปลอดภัยในการทำงานโดยกำหนดให้สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยฯ เพื่อบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๙ กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็น ตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น และมีฐานะเป็นนายจ้างตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ เมื่อบริษัทฯ มีพนักงานจำนวน ๕๐ คน และผู้รับเหมาของบริษัทฯ A B C และ D แต่ละรายมีจำนวนพนักงาน เกิน ๕๐ คน พนักงานทุกคนปฏิบัติงานในคลังสินค้าในสถานที่เดียวกัน ซึ่งถือเป็นสถานประกอบกิจการเพียงแห่งเดียวของนายจ้าง ดังนั้น การนับจำนวนลูกจ้างจึงต้องนับลูกจ้างของบริษัทฯ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

และลูกจ้างผู้รับเหมาของบริษัททั้งหมดรวมเข้าด้วยกัน เมื่อนับรวมลูกจ้างทั้งหมดของสถานประกอบกิจการเกินกว่า ๕๐ คน บริษัทฯ จึงมีหน้าที่จัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ๑ คณะ โดยบริษัทฯ อาจพิจารณาผู้แทนลูกจ้างที่มาจากผู้รับเหมาของบริษัทฯ A B C และ D เพื่อร่วมเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ได้ ตามข้อ ๒๕ แห่งกฎกระทรวงฯ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้มีความปลอดภัยในการทำงาน บริษัทฯ และผู้รับเหมาของบริษัทฯ อาจตั้งบุคลากรหรือคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดได้

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๓๓๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาเรียก ประเภตสถานประกอบกิจการของผู้รับเหมา ซึ่งดำเนินการอยู่ ณ สถานศึกษา

หน่วยงานที่หาเรียก สถานศึกษา (โรงเรียนเอกชน)

ประเด็นข้อหาเรียก ประเด็นที่ ๑ ประเภตกิจการของผู้รับเหมา บริษัท ก จำกัด ซึ่งดำเนินการอยู่ ณ สถานศึกษา เข้าข่ายตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ของกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัย ในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ กรณีที่ไม่เข้าข่ายตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ ผู้รับเหมาดังกล่าว จะเข้าข่ายสถานประกอบกิจการประเภทใด

ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างของผู้รับเหมา บริษัท ก จำกัด ที่ปฏิบัติงาน ณ สถานศึกษา จำนวน ๑๕๘ คน ผู้รับเหมาต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ (คปอ.) รวมถึงเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ) ตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

ข้อเท็จจริง สถานประกอบกิจการดำเนินธุรกิจสถานศึกษา (โรงเรียนเอกชน) ได้มีการว่าจ้างบริษัท ผู้รับเหมา (บริษัท ก จำกัด) ในการบริหารจัดการพื้นที่อาคารเรียน อาคารหอพัก สนามกีฬา โรงยิม สระว่ายน้ำ ลานจอดรถ รวมถึงดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย งานธุรการ งานทำความสะอาด งานจราจร งานรักษา ความปลอดภัย งานวิศวกรรม งานดูแลบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบลิฟต์ ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบไฟฟ้าสำรอง อุปกรณ์ดับเพลิง เป็นต้น ให้พร้อมใช้งาน ตลอดเวลา และได้มีสำนักงานย่อยของบริษัท ก จำกัด ตั้งอยู่ที่สถานศึกษา มีจำนวนลูกจ้างปฏิบัติงานประจำอยู่ที่สถานศึกษา จำนวน ๑๕๘ คน

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ฯลฯ

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มีตามวรรคหนึ่ง จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ฯลฯ

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่งมีสองระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

(๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๗ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวน ดังกล่าว

ฯลฯ

ข้อ ๑๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับผู้บริหารซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ลูกจ้างระดับผู้บริหารไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้น เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๑ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร

ฯลฯ

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะของสถานประกอบกิจการมีสามระดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค
- (๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง
- (๓) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

ฯลฯ

ข้อ ๒๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวน ดังกล่าว

ฯลฯ

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร

ฯลฯ

ตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อหาหรือตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏ ประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ประเภทกิจการของผู้รับเหมาบริษัท ก จำกัด ซึ่งดำเนินการอยู่ ณ สถานศึกษา เข้าข่ายตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ของกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ กรณีที่ไม่เข้าข่ายตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ ผู้รับเหมาดังกล่าว จะเข้าข่ายสถานประกอบกิจการประเภทใด เห็นว่า ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร หมายถึง กิจการเกี่ยวกับการติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุงเครื่องจักรที่ต้องใช้ผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแล บำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมถึงกิจการในการติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุงเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าหรือกิจการอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น การติดตั้ง การซ่อม การซ่อมบำรุง ตู้หม้อแปลงไฟฟ้า หรือตู้ควบคุมระบบไฟฟ้า เป็นต้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานศึกษา (โรงเรียนเอกชน) ได้ว่าจ้างบริษัทผู้รับเหมา (บริษัท ก จำกัด) ให้เข้ามาบริหารงานภายในพื้นที่สถานศึกษา เช่น บริหารจัดการ อาคารเรียน งานธุรการ งานทำความสะอาด งานรักษาความปลอดภัย งานวิศวกรรม งานดูแลบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบลิฟต์ ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบไฟฟ้าสำรอง อุปกรณ์ดับเพลิง ให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีลักษณะงาน ที่ต้องทำการติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน โดยผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับงานวิศวกรรม เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบลิฟต์ ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบไฟฟ้าสำรอง อุปกรณ์ดับเพลิง เป็นต้น ดังนั้น บริษัท ผู้รับเหมา (บริษัท ก จำกัด) จึงเข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ

ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างของผู้รับเหมา บริษัท ก จำกัด ที่ปฏิบัติงาน ณ สถานศึกษา จำนวน ๑๕๘ คน ผู้รับเหมาต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ (คปอ.) รวมถึงเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับวิชาชีพ) ตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้กำหนดนิยามคำว่า “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน การตีความคำว่า “หน่วยงาน แต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงาน” จึงต้องตีความโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ณ จุดที่ลูกจ้างทำงานอยู่เป็นหลัก และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อบริษัท ก จำกัด เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๑ การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ และมีลูกจ้างทำงาน ณ สถานศึกษา ซึ่งเป็นสถานประกอบกิจการแห่งหนึ่งของนายจ้าง จำนวน ๑๕๘ คน จึงต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับวิชาชีพ ตามกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๗ ข้อ ๑๐ และข้อ ๒๐ ตามลำดับ และจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการตามข้อ ๒๕ ของกฎกระทรวงฯ

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๘๗๕๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การตรวจสอบการใช้งานลิฟต์ประจำเดือน

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ ในการตรวจสอบการใช้งานลิฟต์ของเป็นประจำทุกเดือนนั้น บริษัทฯ สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองโดยไม่ใช้บุคคลที่ขึ้นทะเบียนหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ให้บริการทดสอบเครื่องจักร บันจัน และหมอน้ำ จากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้หรือไม่

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร บันจัน และหมอน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

ฯลฯ

“การตรวจสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไก การทำงานของเครื่องจักร บันจัน หมอน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

“การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อ ๔๕ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของลิฟต์หลังจากติดตั้ง และเมื่อมีการใช้งาน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ การทดสอบการรับน้ำหนักของลิฟต์ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ของน้ำหนักการใช้งานสูงสุดที่ผู้ผลิตกำหนด

ให้นายจ้างปิดประกาศผลการทดสอบที่อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดประกอบด้วยวัน เดือน ปีที่มีการทดสอบ วัน เดือน ปีที่มีการรับรองหม้อต้ม และรายชื่อผู้ทดสอบไว้ในห้องลิฟต์ให้เห็นได้ชัดเจน และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔๖ นายจ้างต้องตรวจสอบระบบความปลอดภัยและระบบการทำงานของลิฟต์เป็นประจำทุกเดือนและต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ตอบข้อหารื้อ หน่วยงานที่ตอบข้อหารื้อ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหารื้อ ดังนี้

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร บันจัน และหมอน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดนิยามคำว่า “การตรวจสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไกการทำงานของเครื่องจักร

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ปั้นจั่น หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน “การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความถูกต้องและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี และข้อ ๔๖ กำหนดให้นายจ้างต้องตรวจสอบระบบความปลอดภัยและระบบการทำงานของลิฟต์เป็นประจำทุกเดือน และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อบริษัทฯ ต้องดำเนินการตรวจสอบระบบความปลอดภัยและระบบการทำงานของลิฟต์ขึ้นของเป็นประจำทุกเดือนตามข้อ ๔๖ บริษัทฯ สามารถดำเนินการตรวจสอบดังกล่าวได้เองโดยผู้ที่ตรวจสอบนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๔๐๐ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ งานซ่อมบำรุงเครื่องจักรหรือส่วนควบของเครื่องจักร

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ ๑. งานซ่อมบำรุงเครื่องจักรหรือส่วนควบของเครื่องจักร เช่น ท่อ โครงสร้าง ที่รองรับท่อ งานสร้างโครงสร้างรองรับท่อหรือเครื่องจักรใหม่ งานเปลี่ยนผนังอาคารเครื่องจักร และงานติดตั้งเครื่องจักรใหม่ ถือเป็นงานก่อสร้างหรือไม่

๒. เมื่อต้องมีการติดตั้งนั่งร้านที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป และมีการใช้นั่งร้าน ห้อยแขวนในงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรหรือส่วนควบของเครื่องจักร ต้องจัดให้มีการควบคุมการใช้งานนั่งร้าน โดยวิศวกรหรือไม่ อย่างไร

ข้อกฎหมาย ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างทุกชนิด เช่น อาคาร สนาบบิน ทางรถไฟ ทางรกราง ถนน อุโมงค์ ท่าเรือ อุเรือ คานเรือ สะพานเทียบเรือ สะพาน ทางน้ำ ท่อระบายน้ำ ประปา รั้ว กำแพง ประตู ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย พื้นหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อจอดรถ กลับริด ทางเข้าออก ของรถ และหมายรวมถึงงานต่อเติม ซ่อมแซม ปรับปรุง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำลาย สิ่งก่อสร้างนั้นด้วย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร

ฯลฯ

“นั่งร้าน” หมายความว่า นั่งร้านตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“นั่งร้าน” หมายความว่า โครงสร้างชั่วคราวที่สูงจากพื้นหรือพื้นของอาคาร หรือส่วนของ สิ่งก่อสร้าง สำหรับเป็นที่รองรับผู้ทำงาน วัสดุ หรือเครื่องมือและอุปกรณ์

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

ข้อ ๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงานเปลี่ยน หรือแปลงพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้ง เครื่องมือกล

ฯลฯ

ข้อ ๘ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร รถยก ลิฟต์ เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้าง ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ฯลฯ

๔. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร

ฯลฯ

ข้อ ๒๗ นายจ้างต้องจัดให้มีการควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกรอย่างน้อยเดือนละ หนึ่งครั้ง เมื่อมีการใช้นั่งร้านในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านสำหรับการทำงานก่อสร้างที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๒) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านห้อยแขวน

ฯลฯ

ตอบข้อหาหรือ หน่วยงานที่ตอบข้อหาหรือ พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบข้อกฎหมาย จึงได้ตอบข้อหาหรือ ดังนี้

๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดนิยามคำว่า “งานก่อสร้าง” หมายความว่า การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างทุกชนิด เช่น อาคาร สนามบิน ทางรถไฟ ทางรถราง ถนน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

อุโมงค์ ทำเรือ อยู่เรือ คานเรือ สะพานเทียบเรือ สะพาน ทางน้ำ ท่อระบายน้ำ ประปา รั้ว กำแพง ประตู ป้าย หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย พื้นหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อจอดรถ กลับริด ทางเข้าออกของรถ และหมายความรวมถึงงานต่อเติม ซ่อมแซม ปรับปรุง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำลายสิ่งก่อสร้างนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการสร้างโครงสร้างรองรับท่อหรือเครื่องจักรใหม่ มีการเปลี่ยนผนังอาคารของอาคารเครื่องจักร หรืองานที่มีลักษณะเดียวกัน ถือว่าเป็นงานเข้าข่ายการก่อสร้าง จึงเข้านิยาม “ก่อสร้าง” ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ กรณีการซ่อมบำรุงเครื่องจักร หรือส่วนควบของเครื่องจักร การติดตั้งเครื่องจักรใหม่ หรือการติดตั้งอุปกรณ์ส่วนควบต่าง ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องจักรซึ่งทำให้เครื่องจักรดังกล่าวสามารถใช้งานได้ เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร จึงไม่เข้านิยาม “งานก่อสร้าง” แต่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๘ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร ประกอบกับประกาศกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้าน โดยวิศวกร ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ข้อ ๒๗ กำหนดว่านายจ้างต้องจัดให้มีการควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกรอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เมื่อมีการใช้นั่งร้านในเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (๑) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านสำหรับการทำงานก่อสร้างที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (๒) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านห้อยแขวน ในกรณีที่บริษัทฯ มีการใช้นั่งร้านตาม ๒ เงื่อนไขข้างต้น บริษัทฯ จึงต้องจัดให้มีการควบคุมการใช้นั่งร้าน โดยวิศวกรอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เป็นไปตามรายละเอียดที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๓๙๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ ลิฟต์ยกแบบ ๒ เสาและลิฟต์ยกแบบขากรรไกรเข้าข่ายจะต้องตรวจรับรองลิฟต์ประจำปีตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

หน่วยงานที่หื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

หน่วยงานตอบข้อหื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหื้อ บริษัท A จำกัด มีประเด็นข้อหื้อว่า บริษัทฯ มีการใช้งานลิฟต์ยกแบบ ๒ เสาและลิฟต์ยกแบบขากรรไกร เพื่อให้บริการซ่อมรถยนต์ของลูกค้า โดยมีการตรวจเช็คประจำปี ปีละ ๒ ครั้ง ตามมาตรฐานจากผู้ผลิต และมีการตรวจทุกเดือนโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน พร้อมทั้งมีคู่มือการใช้งาน และการบำรุงรักษาสำหรับลิฟต์ยก ซึ่งมียาละเอียดเกี่ยวกับการใช้งาน การบำรุงรักษา บริษัทฯ จึงข้อหื้อว่าลิฟต์ยกทั้งสองแบบดังกล่าวเข้าข่ายจะต้องตรวจรับรองลิฟต์ประจำปีตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล

ฯลฯ

“การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์ หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ และนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อ ๘ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร รถยก ลิฟต์ เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ ได้นิยามคำว่า “เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึง เครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน เพลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล “การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์ เพื่อความถูกต้องและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ และนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี และข้อ ๘ ได้กำหนดว่า ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร รถยก ลิฟต์ เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน เป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้ เห็นว่าลิฟต์ยกรถ แบบ ๒ เสา และลิฟต์ยกรถแบบขากรรไกรที่บริษัทฯ ใช้งานเพื่อให้บริการซ่อมรถยนต์ของลูกค้าทั้งสองแบบดังกล่าว เข้าข่ายเป็นเครื่องจักรตามคำนิยามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการทดสอบตามที่กฎหมายกำหนด แต่ต้องมีการตรวจสอบ ซ่อมแซม บำรุงรักษา ตามคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนด ซึ่งบริษัทฯ มีการตรวจเช็คประจำปี ละ ๒ ครั้ง ตามมาตรฐานจากผู้ผลิตและมีการตรวจทุกเดือนโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน พร้อมทั้งมีคู่มือการใช้งานและการบำรุงรักษาสำหรับลิฟต์ยกรถ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้งาน การบำรุงรักษา ถือว่าได้ดำเนินการสอดคล้องตามข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงนี้แล้ว

หมายเหตุ อ้างอิงหนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๑๐๐๙๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน)

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม. ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘-๓๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๖๒

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ตามกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

หน่วยงานที่หารื้อ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหารื้อ บริษัทฯ จำเป็นต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการหรือไม่

ข้อเท็จจริง บริษัท ก เป็นสำนักงานใหญ่ มีสำนักงานสาขาอยู่ ๑๔ ซึ่งการประกอบกิจการของแต่ละสาขานั้นได้ให้บริการจำหน่ายอาหารตามสั่งทั่วไป เป็นการปรุงอาหารและให้บริการภายในร้านและจัดส่งแบบเดลิเวอรี่ โดยมีได้มีการจัดแสดงดนตรี การแสดงเพื่อความบันเทิง หรือกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากการให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มแต่อย่างใด

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรตามวรรคหนึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยอนุโลม

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มียุทธศาสตร์จำนวนดังกล่าว

คณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วย นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา และผู้แทนลูกจ้างเป็นกรรมการความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๑ หรือบัญชี ๒ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพจำนวนหนึ่งคน แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๓ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓

ฯลฯ

ตอบข้อหาข้อ ๑ กองความปลอดภัยแรงงาน พิจารณาข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มียุทธศาสตร์จำนวนดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ ประกอบกิจการธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีการปรุงอาหารและให้บริการภายในร้านและจัดส่งแบบเดลิเวอรี่ โดยมีลักษณะการบริการเป็นการจำหน่ายอาหารตามสั่งทั่วไป ซึ่งมีได้มีการจัดแสดงดนตรี การแสดงเพื่อความบันเทิง หรือกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากการให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มแต่อย่างใด มีสำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขารวม จำนวน ๑๕ แห่ง ซึ่งลักษณะการประกอบกิจการของบริษัทฯ มิได้ถูกจัดอยู่ในบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บริษัทฯ ไม่เข้าข่ายประเภทของสถานประกอบกิจการที่ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ ต้องมีมาตรการในการควบคุม กำกับดูแลลูกจ้างให้ได้รับความปลอดภัยในการทำงาน และจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง.๐๕๐๔/๙๙๒๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก มากกว่า ๑ ประเภท

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการ

ประเด็นข้อหาหรือ ๑. พนักงานที่มีหน้าที่ขับรถยกมากกว่า ๑ ประเภท สามารถเข้ารับการฝึกอบรมตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ข้อ ๕(๑) ในคราวเดียวกันได้หรือไม่ และวุฒิบัตรสามารถระบุประเภทรถยกรวมกันได้หรือไม่

๒. กรณีที่บริษัทฯ มีข้อกำหนดให้มีการทบทวนทุก ๆ ๒ ปี ซึ่งนอกเหนือจากประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก โดยผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกดังกล่าวสอดคล้องกับคุณสมบัติตาม ข้อ ๙ การออกวุฒิบัตรสามารถระบุเป็นการทบทวนได้หรือไม่

๓. วุฒิบัตร/หนังสือรับรองเดิม ตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก โดยสอดคล้องตามคุณสมบัติ ข้อ ๙ ซึ่งไม่ได้ระบุประเภทรถยกตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก แต่ระบุเป็น ดีเซล/ไฟฟ้า ถือว่าเป็นไปตามประกาศฯ หรือไม่

ข้อกฎหมาย ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

๒. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้าง ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้า หรือเครื่องยนต์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก

ฯลฯ

กรณีนายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรตามวรรคหนึ่งได้ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ

กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับรถยกประเภทที่ต้องใช้แรงคนในการเคลื่อนย้ายขณะที่ยกสิ่งของ หรือรถยกประเภทที่ไม่มีต้นกำลังในการขับเคลื่อน หรือรถยกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ต้องให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อความปลอดภัย รวมทั้งตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนด

ข้อ ๓ การจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ต้องดำเนินการ ดังนี้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

(๑) กรณีนายจ้างเป็นผู้จัดฝึกอบรมให้แจ้งกำหนดการ สถานที่ หลักสูตรการฝึกอบรม ตามประเภทของรดยก รายชื่อลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมทั้งรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร ต่อพนักงาน ตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ฯลฯ

(๕) ออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร โดยมี รายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อหน่วยงานที่ออกหลักฐานแสดงว่าผ่านการฝึกอบรม พร้อมระบุข้อความว่า "จัดฝึกอบรมโดยนายจ้าง" หรือ "จัดฝึกอบรมโดยนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ใบอนุญาตเลขที่ ..."

(ข) ชื่อและนามสกุลของลูกจ้างหรือบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรม

(ค) ชื่อหลักสูตรที่ผ่านการฝึกอบรมโดยต้องระบุประเภทของรดยกที่จัดให้มีการฝึกอบรม

(ง) สถานที่ตั้งในการฝึกอบรม

(จ) วัน เดือน และปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม

(ฉ) ลงนามโดยนายจ้างหรือนิติบุคคลได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ผู้จัดให้มีการฝึกอบรมต้องมอบหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ผ่านการประเมินผลตามหลักสูตร

(๖) จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรม รายชื่อวิทยากร พร้อมภาพถ่ายกิจกรรมระหว่างฝึกอบรม

ฯลฯ

กรณีลูกจ้างย้ายไปทำงาน ณ สถานประกอบกิจการแห่งใหม่ ที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร รดยกตามประเภทนั้น ๆ ตามข้อ ๒ จากสถานประกอบกิจการเดิมแล้วและมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรม ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรม ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรดยกตามประเภทนั้น ๆ ตามประกาศฉบับนี้

ฯลฯ

ข้อ ๕ หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรดยก หัวข้อวิชาและระยะเวลา ในการฝึกอบรมต้องไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง รายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทฤษฎี อย่างน้อยต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรม ดังนี้

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรดยก กฎหมายเกี่ยวกับรดยก ที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานสัญลักษณ์ความปลอดภัย ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ฯลฯ

(๒) การทดสอบตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรดยก ต้องจัดให้มีการทดสอบภาคทฤษฎีและทดสอบภาคปฏิบัติ รายละเอียด ดังนี้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

(ก) ทดสอบภาคทฤษฎีตามหัวข้อวิชา ข้อ ๕ (๑) ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ข) ทดสอบภาคปฏิบัติข้อบัญญัติในการยกและเคลื่อนย้ายสิ่งของตามประเภทที่สอดคล้องกับหลักสูตร ไม่น้อยกว่าสองชั่วโมงสามสิบนาที

ฯลฯ

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ และมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีข้อ ๘ หน่วยงานฝึกอบรมภาคเอกชน หรือผ่านการฝึกอบรมจากผู้ผลิตที่มีระยะเวลาในการเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้แล้ว

กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรจากหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ที่ระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงถือได้ว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคสอง ให้นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ดำเนินการเป็นไปตามข้อ ๓ และข้อ ๔

ตอบข้อหาข้อ ๑ ประเด็นที่ ๑ พนักงานที่มีหน้าที่ขับรถยกมากกว่า ๑ ประเภท สามารถเข้ารับการฝึกอบรมตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ข้อ ๕ (๑) ในคราวเดียวกันได้หรือไม่ และวุฒิบัตรสามารถระบุประเภทรถยกรวมกันได้หรือไม่ เห็นว่า การจัดฝึกอบรมสำหรับพนักงานที่มีหน้าที่ขับรถยกมากกว่า ๑ ประเภท สามารถจัดอบรมในคราวเดียวกันได้ แต่ต้องจัดให้มีหัวข้อและรายละเอียดการฝึกอบรมที่ครอบคลุมทุกประเภทของรถยกที่ลูกจ้างใช้งาน โดยสามารถขยายระยะเวลาการฝึกอบรมได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับการระบุชื่อหลักสูตรในวุฒิบัตร สามารถระบุประเภทรถยกรวมกันได้หรือไม่ เห็นว่า ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ข้อ ๓ (๕) ได้กำหนดให้มีการออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรมโดยต้องระบุประเภทของรถยกที่จัดให้มีการฝึกอบรม ซึ่งมีได้กำหนดให้หลักฐานดังกล่าวระบุประเภทของรถยกเพียง ๑ ประเภท แต่อย่างไรก็ดี จึงสามารถระบุประเภทของรถยกตามที่มีการฝึกอบรมได้

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่บริษัทฯ มีข้อกำหนดให้มีการทบทวนทุก ๆ ๒ ปี ซึ่งนอกเหนือจากประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก โดยผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกดังกล่าวสอดคล้องกับคุณสมบัติตามข้อ ๙ การออกวุฒิบัตรสามารถระบุเป็นการทบทวนได้หรือไม่ เห็นว่า ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก มิได้มีการกำหนดหลักสูตรการอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับรถยก ดังนั้น การที่บริษัทฯ มีข้อกำหนดให้มีการทบทวนทุก ๆ ๒ ปี ซึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด แสดงให้เห็นว่า บริษัทฯ ให้ความสำคัญในการดูแลความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง บริษัทฯ จึงสามารถออกวุฒิบัตรดังกล่าวได้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอย่างใดก็ตามวุฒิบัตรดังกล่าวไม่สามารถใช้แสดงได้ว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ประเด็นที่ ๓ วุฒิบัตร หนังสือรับรองเดิม ตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก โดยสอดคล้องตามคุณสมบัติข้อ ๙ ซึ่งไม่ได้ระบุประเภทรถยกตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก แต่ระบุเป็นดีเซล ไฟฟ้า ถือว่าเป็นไปตามประกาศฯ หรือไม่ มีความเห็นว่า ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก ข้อ ๓ การจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรในข้อ ๒ ต้องออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร ต้องมอบหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรองหรือวุฒิบัตรให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ผ่านการประเมินผลตามหลักสูตร กรณีลูกจ้างย้ายไปทำงาน ณ สถานประกอบกิจการแห่งใหม่ ที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรรถยกตามประเภทนั้น ๆ ตามข้อ ๒ จากสถานประกอบกิจการเดิมแล้วและมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรองหรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรม ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกตามประเภทนั้น ๆ ตามประกาศฉบับนี้ และข้อ ๕ หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมต้องไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า วุฒิบัตร หนังสือรับรองเดิมระบุเป็นดีเซล ไฟฟ้า ซึ่งสอดคล้องตามคุณสมบัติข้อ ๙ ถือว่าเป็นไปตามประกาศฯ หรือไม่ หากทางบริษัทฯ มีเอกสารหลักฐานนอกเหนือจากวุฒิบัตร หนังสือรับรองที่สามารถยืนยันได้ว่าการฝึกอบรมดังกล่าวเป็นการฝึกอบรมหลักสูตรรถยกในประเภทที่กฎหมายกำหนดและตรงตามประเภทรถยกที่ลูกจ้างทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ก็ถือได้ว่าผ่านการฝึกอบรมตามข้อ ๕ แล้ว สำหรับกรณีที่ไม่มีเอกสารหลักฐานยืนยันได้ บริษัทฯ ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก โดยต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ในกรณีไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมได้ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ พร้อมทั้งออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรมและมอบให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่านการประเมินผลตามหลักสูตรด้วย

หมายเหตุ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๑๐๑๑๙

ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ เส้นทางหนีไฟ ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟ และป้ายบอกเส้นทางหนีไฟ

หน่วยงานที่หารื้อ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานตอบข้อหารื้อ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นข้อหารื้อ ประเด็นที่ ๑ อาคารสำนักงานมีการติดตั้งประตูทางเข้า - ออก บริเวณชั้น ๑ เป็นประตูกระจกบานเลื่อนเปิด - ปิดอัตโนมัติ (ประตูเซนเซอร์สไลด์) ซึ่งพบว่า กรณีเกิดไฟฟ้าดับหรือขัดข้องจะทำให้ประตูไม่สามารถเปิดออกได้ การที่หน่วยงานที่หารื้อกำหนดให้ประตูดังกล่าวเป็นประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟ ถือว่าได้ปฏิบัติสอดคล้องตามข้อ ๘ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงฯ หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ อาคาร ก เป็นอาคาร ๒ ชั้น มีบันไดที่ใช้ขึ้นลงบริเวณโถงกลางเพียงทางเดียว ซึ่งหากเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่นเพลิงไหม้ จะมีการอพยพหนีไฟ ถือว่าได้ปฏิบัติตามการสอดคล้องตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งกฎกระทรวงฯ หรือไม่อย่างไร

ประเด็นที่ ๓ หน่วยงานที่หารื้อได้ติดตั้งสัญลักษณ์ป้ายทางหนีไฟตามมาตรฐานสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยจัดทำสติ๊กเกอร์สะท้อนแสงหรือเรืองแสงแต่ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง ถือว่าได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๑ (๒) แห่งกฎกระทรวงฯ หรือไม่ อย่างไร

ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละสองเส้นทาง ซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง

ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีประตูหรือขอบกั้น และเป็นชนิดบานประตูเปิดออกไปตามทิศทางของการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูม้วน หรือประตูหมุน และห้ามปิดตาย ใส่กลอน กุญแจ ผูก ล่ามโซ่ หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายบอกทางหนีไฟที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของตัวหนังสือต้องสูงไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตร และเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) ป้ายบอกทางหนีไฟต้องมีแสงสว่างในตัวเองหรือใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ตลอดเวลา ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่สีหรือรูปร่างที่กลมกลืนไปกับการตกแต่งหรือป้ายอื่นๆ ที่ติดไว้ใกล้เคียงหรือโดยประการใดที่ทำให้เห็นป้ายไม่ชัดเจน

นายจ้างอาจใช้รูปภาพบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ ทั้งนี้ ต้องให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหารื้อ ประเด็นที่ ๑ อาคารสำนักงานมีประตูทางเข้า - ออก บริเวณชั้น ๑ เป็นประตูกระจกบานเลื่อนเปิด - ปิดอัตโนมัติ (ประตูเซ็นเซอร์สไลด์) ซึ่งพบว่า กรณีเกิดไฟฟ้าดับหรือขัดข้องจะทำให้ประตูไม่สามารถเปิดออกได้ ซึ่งตามข้อ ๘ วรรคสาม กำหนดให้ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีหรือขอบประตูกัน และเป็นชนิดที่บานประตูเปิดออกไปตามทิศทางการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูม้วน และห้ามปิดตาย ใส่กลอนกุญแจ ผูก ล่ามโซ่ หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับความปลอดภัยในการทำงานเมื่อเกิดอัคคีภัย นายจ้างจึงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด โดยประตูดังกล่าวต้องสามารถเปิดออกได้ตลอดเวลาในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน เพื่อสามารถอพยพลูกจ้างไปสู่จุดที่ปลอดภัยในระยะเวลาที่รวดเร็ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ประตูดังกล่าวเป็นประตูเลื่อน และในขณะที่ลูกจ้างทำงานอยู่หากเกิดเหตุไฟฟ้าดับหรือเหตุขัดข้องประตูดังกล่าวไม่สามารถเปิดออกได้ จึงยังถือไม่ได้ว่าหน่วยงานที่หารือได้ปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวง

ประเด็นที่ ๒ อาคาร เอ เป็นอาคาร ๒ ชั้น มีบันไดที่ใช้ขึ้นลงบริเวณโถงกลางเพียงทางเดียว ซึ่งหากเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่นเพลิงไหม้ จะมีการอพยพหนีไฟตามเส้นทางดังกล่าว การที่หน่วยงานที่หารือกำหนดให้บันไดขึ้นลงเพียงทางเดียวดังกล่าวเป็นเส้นทางหนีไฟ ซึ่งตาม ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละ ๒ เส้นทาง ซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกิน ๕ นาที และวรรคสอง กำหนดให้เส้นทางจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไปสู่จุดที่ปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์ เพื่อคุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับความปลอดภัยในการทำงานเมื่อเกิดอัคคีภัย นายจ้างจึงมีหน้าที่จัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละ ๒ เส้นทาง ก็เพื่อสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยในระยะเวลาที่รวดเร็ว และเพื่อให้เหลือเส้นทางหนีไฟอย่างน้อย ๑ เส้นทางเมื่อเกิดเหตุที่ไม่สามารถใช้เส้นทางหนีไฟอีกเส้นทางหนึ่งได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคาร เอ เป็นอาคาร ๒ ชั้น โดยมีบันไดที่ใช้ขึ้นลงบริเวณโถงกลางเส้นทางเดียวเป็นเส้นทางหนีไฟ จึงถือไม่ได้ว่าหน่วยงานที่หารือได้ปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งกฎกระทรวง

ประเด็นที่ ๓ หน่วยงานที่หารือได้ติดตั้งสัญลักษณ์ป้ายบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยจัดทำสติ๊กเกอร์สะท้อนแสงหรือเรืองแสง แต่ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง ซึ่งตาม ข้อ ๑๑ (๒) กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีป้ายบอกทางหนีไฟที่มีลักษณะต้องมีแสงสว่างในตัวเองหรือใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่สีหรือรูปร่างที่กลมกลืนไปกับการตกแต่งหรือป้ายอื่นๆ ที่ติดไว้ใกล้เคียง หรือโดยประการใดที่ทำให้เห็นป้ายไม่ชัดเจนโดยนายจ้างอาจใช้รูปภาพบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ ทั้งนี้ ต้องให้เห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์ก็เพื่อให้ลูกจ้างสามารถเห็นป้ายบอกทางหนีไฟได้ชัดเจนโดยป้ายดังกล่าวต้องมีแสงสว่างในตัวเองหรือสามารถใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลาเพื่อนำไปสู่

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เส้นทางหนีไฟแม้ในขณะที่เกิดเหตุไฟฟ้ดับ โดยอาจใช้รูปภาพบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ป้ายบอกทางหนีไฟดังกล่าวมีลักษณะเป็นสติ๊กเกอร์สะท้อนแสงหรือเรืองแสง แต่ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง โดยใช้รูปภาพบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าป้ายบอกทางหนีไฟดังกล่าวสามารถใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลาตามลักษณะที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด จึงยังถือไม่ได้ว่าหน่วยงานที่หาข้อได้ปฏิบัติสอดคล้องตามข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงฯ

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๒๘๙๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทให้บริการบริหารงานนิติบุคคลอาคารชุด และการจัดให้มีคณะกรรมการด้านความปลอดภัย และคณะกรรมการสวัสดิการ

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ ประเด็นที่ ๑ บริษัทฯ เป็นบริษัทให้บริการบริหารงานนิติบุคคลอาคารชุด และนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่งหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ อาคารชุดที่บริษัทฯ รับบริหารนั้น มีการว่าจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย และบริษัทรับจ้างทำความสะอาด โดยบริษัทรักษาความปลอดภัย และบริษัทรับจ้างทำความสะอาด มีหน้าที่ต้องส่งพนักงานของตนเองมาประจำที่อาคารชุดซึ่งบริษัทฯ รับจ้างบริหาร ส่งผลให้อาคารชุดบางแห่งมีพนักงานมาปฏิบัติงานมากกว่า ๒ คนขึ้นไป กรณีดังกล่าว อาคารชุดแห่งนี้ บริษัทฯ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ด้วยหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ ๓ คณะกรรมการด้านความปลอดภัย และคณะกรรมการสวัสดิการ สามารถเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันได้หรือไม่ และสามารถจัดประชุม พร้อมทั้งจัดทำรายงานการประชุมรวมกันได้หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริง บริษัท ก เป็นบริษัทให้บริการบริหารงานนิติบุคคลอาคารชุด และนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร โดยเป็นผู้รับบริหารงานเท่านั้น มิได้เข้าไปดำเนินการเป็นนิติบุคคลอาคารชุดนั่นเอง ซึ่งเมื่อได้รับการว่าจ้าง บริษัท ก จะจัดส่งพนักงานไปประจำยังโครงการอาคารชุดหรือหมู่บ้านจัดสรรของลูกค้า เพื่อทำหน้าที่เป็นพนักงานประจำอาคารชุดหรือหมู่บ้านดังกล่าว โดยจะมีหน้าที่ในการบริหารจัดการงานทั่วไปของโครงการนั้น ๆ เช่น

(๑) เป็นตัวแทนของโครงการในการประสานงานกับหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ

(๒) จัดซื้อและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับโครงการ โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการหรือมติที่ประชุมใหญ่

(๓) จัดการและดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนกลาง เช่น ควบคุมพนักงานรักษาความสะอาด พนักงานจัดเก็บขยะมูลฝอย พนักงานรักษาความปลอดภัย

(๔) จัดทำรายงาน รายรับ - รายจ่ายทางการเงิน ตามหลักบัญชีสากล

ทั้งนี้ การจัดส่งพนักงานไปประจำโครงการ ขึ้นอยู่กับการตกลงตามข้อตกลงในสัญญาร่วมกันระหว่างบริษัทฯ กับลูกค้า โดยจำนวนพนักงานขั้นต่ำที่บริษัท ก ส่งไปประจำโครงการ คือ ผู้จัดการหมู่บ้านจัดสรร ๑ คน หรือโครงการอาคารชุดอาจมีพนักงานประจำโครงการ ๘ คน ประกอบด้วย ผู้จัดการอาคาร ๑ คน เจ้าหน้าที่ธุรการ ๒ คน หัวหน้าช่างเทคนิค ๑ คน พนักงานช่างเทคนิค ๔ คน สำหรับพนักงานรักษาความสะอาด พนักงานรักษาความปลอดภัย พนักงานดูแลสวน พนักงานเก็บขยะ บริษัท ก จะทำหน้าที่เพียงควบคุมดูแลให้พนักงานเหล่านั้นปฏิบัติงานเต็มประสิทธิภาพ และเป็นระเบียบเรียบร้อยตามข้อตกลงในสัญญาว่าจ้างระหว่างโครงการกับบริษัทผู้รับจ้างเท่านั้น บริษัทผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องส่งพนักงานของตนเองมาปฏิบัติงานตามสัญญา ซึ่งจำนวนคนขึ้นอยู่กับการตกลงตามข้อตกลงในสัญญาร่วมกันของนิติบุคคลกับบริษัทรับจ้างนั้น ๆ บริษัท ก ไม่มีฐานะเป็นนายจ้างหรือผู้ว่าจ้าง ของบริษัทผู้รับจ้างดังกล่าว

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ฯลฯ

มาตรา ๙๖ ในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปให้นายจ้างจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยห้าคน

กรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการให้มาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดของนายจ้างมีคณะกรรมการลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์แล้ว ให้คณะกรรมการลูกจ้างทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

มาตรา ๙๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการประชุมหารือกับคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดหรือสภาพแรงงานร้องขอโดยมีเหตุผลสมควร

ฯลฯ

๒. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ฯลฯ

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรตามวรรคหนึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

๓. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้ มีตามวรรคหนึ่ง จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ฯลฯ

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่งมีสองระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

(๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

ข้อ ๗ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวน ดังกล่าว

ในกรณีที่ลูกจ้างระดับหัวหน้างานไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้น เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๘ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างาน

ฯลฯ

ข้อ ๑๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับผู้บริหารซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ลูกจ้างระดับผู้บริหารไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้น เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๑ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร

ฯลฯ

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

คณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วย นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา และผู้แทนลูกจ้างเป็นกรรมการความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๑ หรือบัญชี ๒ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพจำนวนหนึ่งคน แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขาธิการ

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๓ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขาธิการ

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการความปลอดภัยตามข้อ ๒๕ ให้มีจำนวน ดังต่อไปนี้ โดยต้องมีจำนวนกรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาและกรรมการความปลอดภัย ซึ่งเป็นผู้แทนลูกจ้าง ในสัดส่วนที่เท่ากัน

(๑) ไม่น้อยกว่าห้าคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยคน

(๒) ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยคน

(๓) ไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๒๗ การได้มาซึ่งกรรมการความปลอดภัยตามข้อ ๒๕ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ให้นายจ้างแต่งตั้งจากลูกจ้างระดับหัวหน้างานหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรืออาจแต่งตั้งจากแพทย์หรือพยาบาลประจำสถานประกอบกิจการก็ได้

(๒) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนลูกจ้าง ให้มาจากลูกจ้างซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างระดับบังคับบัญชาเลือกกันเอง

ฯลฯ

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการความปลอดภัยประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอ

การประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการความปลอดภัยกำหนด

ในการประชุมแต่ละครั้ง ให้แจ้งกำหนดการประชุมและระเบียบวาระการประชุม ให้กรรมการความปลอดภัยทราบไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงวันประชุม เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน

เมื่อเกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายใด ๆ ที่เป็นเหตุให้ลูกจ้างหรือบุคคลภายนอกสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต ให้มีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยโดยไม่ชักช้าเพื่อดำเนินการทบทวน รายงานการสอบสวนอุบัติเหตุ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางป้องกันแก้ไขต่อนายจ้าง

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากรหน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๓ กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหาหรือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อหาหรือของบริษัท ก ตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ บริษัทฯ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่งหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้กำหนดนิยามของคำว่า “สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน และกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ข้อ ๗ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว วรรคสอง ในกรณีที่ลูกจ้างระดับหัวหน้างานไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๘ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างาน ข้อ ๑๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับผู้บริหารซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว วรรคสอง ในกรณีที่ลูกจ้างระดับผู้บริหารไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๑ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ก เป็นบริษัทให้บริการบริหารงานนิติบุคคลอาคารชุดและนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร โดยเป็นผู้รับบริหารงานเท่านั้นไม่ได้เข้าไปดำเนินการเป็นนิติบุคคลอาคารชุดนั่นเอง ซึ่งเมื่อได้รับการว่าจ้าง บริษัทฯ จะจัดส่งพนักงานไปประจำยังโครงการอาคารชุดหรือหมู่บ้านจัดสรรในโครงการของผู้ว่าจ้าง โดยพนักงานจะมีหน้าที่ในการบริหารจัดการงานทั่วไปของโครงการนั้น ๆ อันจะเห็นได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจการนิติบุคคลอาคารชุด ซึ่งการตีความคำว่า “หน่วยงานแต่ละแห่ง...” ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ณ จุดที่ลูกจ้างทำงานอยู่ ดังนั้น บริษัทฯ จึงเข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๓ กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หากมีลูกจ้างครบจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ บริษัทฯ มีหน้าที่จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ข้อ ๗ และข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ประเด็นที่ ๒ อาคารชุดที่บริษัทฯ รับบริหารนั้น มีการว่าจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย และบริษัทรับจ้างทำความสะอาด โดยบริษัทรักษาความปลอดภัย และบริษัทรับจ้างทำความสะอาด มีหน้าที่ต้องส่งพนักงานของตนเองมาประจำที่อาคารชุด ส่งผลให้อาคารชุดบางแห่งมีพนักงานมาปฏิบัติงานมากกว่า ๒ คนขึ้นไป กรณีดังกล่าว บริษัทฯ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ ได้กำหนดนิยามของคำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการ ซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงาน หรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม และนิยามของคำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม กรณีบริษัทฯ เป็นผู้ให้บริการดูแลบริหารอาคารแก่ลูกค้า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นิติบุคคลมีบริษัทคู่สัญญาอื่น ๆ ของโครงการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ประจำอาคารชุด ซึ่งบริษัทฯ รับจ้างบริหารและยินยอมให้พนักงานของคู่สัญญาอื่น ๆ เข้ามาทำงาน หรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของตน ไม่ว่าการทำงานนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวจึงมีฐานะเป็นนายจ้าง ตามคำนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ เมื่อผู้ประกอบกิจการดำเนินการบริหารงานภายใต้นิติบุคคลอาคารชุด จึงเข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๔๓

ประเด็นที่ ๓ คณะกรรมการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และคณะกรรมการสวัสดิการสามารถเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันได้หรือไม่ และสามารถจัดประชุมพร้อมกับจัดทำรายงานการประชุมรวมกันได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปให้นายจ้างจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยห้าคน และมาตรา ๙๘ กำหนดว่านายจ้างต้องจัดให้มีการประชุมหารือกับคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดหรือสภาพแรงงานร้องขอโดยมีเหตุผลสมควร และกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากรหน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๕ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิูลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว และข้อ ๓๓ กำหนดให้คณะกรรมการความปลอดภัยประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอ เมื่อคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ซึ่งคณะกรรมการทั้งสองคณะมีหน้าที่และอำนาจที่แตกต่างกัน โดยคุณสมบัติของการได้มา

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ของกรรมการจะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อให้นายจ้างที่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่จัดตั้งคณะกรรมการสวัสดิการขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้หารือกับนายจ้างในเรื่องสวัสดิการอื่น ๆ ที่ลูกจ้างในสถานประกอบการนั้นต้องการนอกเหนือจากสวัสดิการที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น บริษัทฯ จึงไม่สามารถจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการจากบุคคลกลุ่มเดียวกัน เว้นแต่กรณีที่กลุ่มบุคคลดังกล่าว มีคุณสมบัติและมีวิธีการได้มารายบุคคลสอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งในส่วนของคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ จึงจะสามารถดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการทั้งสองคณะได้ สำหรับในกรณีของการจัดประชุมและการจัดทำรายงานการประชุมไม่สามารถดำเนินการรวมกันได้

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๙๖๒๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงนิมพิลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาเรียก การตีความและระบุประเภทกิจการ

หน่วยงานที่หาเรียก สถานประกอบกิจการ

ประเด็นข้อหาเรียก การตีความและระบุประเภทกิจการ ตามกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อเท็จจริง สถานประกอบกิจการ ประกอบด้วย สำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขา จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

๑) สำนักงานแห่งใหญ่ ประกอบกิจการสำนักงานบริหารรับข้อมูล จัดเตรียมเอกสารส่งผลลัพธ์ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) โดยมีลักษณะงาน คือ เป็นการประสานงานผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และทางโทรศัพท์ให้กับลูกค้าขนส่งทางอากาศ การขาย จัดทำเอกสารการจอง การออกไปแจ้งหนี้ มีทีมผู้บริหาร ทีมงานรักษาความปลอดภัยและความปลอดภัย รวมถึงการสนับสนุน ด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยการสนับสนุน โครงการปรับปรุง การสนับสนุนการเรียกร้องเอกสาร โปรแกรมการบริการลูกค้า การเงินและการบัญชี การบริการ และสนับสนุนด้านไอที

๒) สำนักงานสาขาลาดกระบัง ประกอบกิจการสำนักงานบริหารและปฏิบัติงานในคลังสินค้า โดยมีลักษณะงาน คือ รับสินค้า พิธีการศุลกากร ส่งสินค้าที่ท่าเรือ การขนถ่ายสินค้าข้ามพรมแดน และดำเนินการคลังสินค้า

๓) สำนักงานสาขาลำพูน ประกอบกิจการสำนักงานบริหารรับข้อมูล จัดเตรียมเอกสารส่งผลลัพธ์ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) โดยมีลักษณะงาน คือ เป็นการประสานงานผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และทางโทรศัพท์ให้กับลูกค้าขนส่งทางอากาศ จัดทำเอกสารการจอง การออกไปแจ้งหนี้

๔) สำนักงานสาขาแหลมฉบัง ประกอบกิจการสำนักงานบริหารรับข้อมูล จัดเตรียมเอกสารส่งผลลัพธ์ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) โดยมีลักษณะงาน คือ เป็นการประสานงานผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และทางโทรศัพท์เพื่อสนับสนุนลูกค้าด้านการขนส่งทางอากาศ การทำเอกสารพิธีการศุลกากร การขาย การประมวลผลเอกสาร การประมวลผลการเรียกเก็บเงิน

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับความยินยอมให้ทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการของนายจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรก็ตาม

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

“เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มี ตามวรรคหนึ่งจะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ตอบข้อหารือ สำนักงานแห่งใหญ่ สำนักงานสาขาลำพูน และสำนักงานสาขาแหลมฉบัง เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการ ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ บัญชี ๓ ลำดับที่ ๑๐ สำนักงานบริหาร ที่มีหน่วยงานตั้งอยู่แยกออกไปตามลำพังเป็นหน่วย ๆ จากหน่วยงานของสถานประกอบกิจการ ตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ เพื่อสนับสนุนสถานประกอบกิจการดังกล่าว สำหรับสำนักงานสาขาลาดกระบัง เข้าข่ายเป็นสถานประกอบกิจการ ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงฯ บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้า โดยเป็นการขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

หมายเหตุ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๑๐๖๖๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก กรณีการอบรมเพิ่มเติมตามประกาศกรมฯ ข้อ ๙ วรรคสอง หากมีการกำหนดแผนการฝึกอบรมอย่างชัดเจน ในช่วงเวลาก่อนที่พนักงานจะได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้ครบถ้วน พนักงานคนดังกล่าวสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับรถยกได้หรือไม่

หน่วยงานที่หารือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหารือ กรณีบริษัทฯ มีการรับพนักงานขับรถยกใหม่ที่มีวุฒิปัตรีที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรม การขับรถยก ระยะเวลาในการฝึกอบรม ๖ ชั่วโมง ซึ่งไม่สอดคล้องกับประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ หากบริษัทฯ สามารถจัดให้พนักงานที่รับเข้ามาใหม่นี้ฝึกอบรมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลา ๔ เดือน โดยมีการกำหนดแผนการฝึกอบรมที่ชัดเจน ถือว่ายังคงเป็นการปฏิบัติตามประกาศฯ ดังกล่าวหรือไม่ และในระยะเวลา ๔ เดือนนี้ พนักงานคนดังกล่าวสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับรถยกได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง ๑. บริษัทฯ มีพนักงานซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ทั้งกรณีที่ได้มีการฝึกอบรมหลักสูตร การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ระยะเวลาการฝึกอบรม ๑๒ ชั่วโมง ตามประกาศฯ แล้ว ในปัจจุบัน และกรณีที่เป็นพนักงานเข้าทำงานใหม่ที่มีวุฒิปัตรีที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมการขับรถยก ระยะเวลาในการฝึกอบรม ๖ ชั่วโมง จำนวน ๕ คน

๒. บริษัทฯ จัดให้มีแผนการฝึกอบรมพนักงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกสำหรับพนักงาน กลุ่มที่รับเข้าทำงานใหม่ตามประเด็นข้อหารือ โดยจะจัดให้พนักงานกลุ่มที่รับเข้าทำงานใหม่ที่มีวุฒิปัตรี ที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมการขับรถยก ระยะเวลาในการฝึกอบรม ๖ ชั่วโมง เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ข้อ ๙ วรรคสอง ในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ ทั้งนี้ จะจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลา ๔ เดือน

๓. ในระหว่างที่พนักงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกกลุ่มที่รับเข้าทำงานใหม่ยังอบรมเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามประกาศกรมฯ ข้อ ๙ วรรคสอง บริษัทฯ ได้บริหารจัดการให้พนักงานคนดังกล่าวปฏิบัติงานอื่น โดยยังไม่ให้ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร บันจัน และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากร ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

๓. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก

- ๑) รถยกประเภท warehouse forklift
- ๒) รถยกประเภท side loader
- ๓) รถยกประเภท counterbalance forklift
- ๔) รถยกประเภท telehandler
- ๕) รถยกประเภท industrial forklift
- ๖) รถยกประเภท rough terrain forklift
- ๗) รถยกประเภท walkie stacker
- ๘) รถยกประเภท order picker
- ๙) รถยกประเภท reach truck
- ๑๐) รถยกประเภท reach stacker
- ๑๑) รถยกประเภทอื่น ๆ

กรณีนายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรตามวรรคหนึ่งได้ ให้นิติบุคคล ที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ

กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับรถยก ประเภทที่ต้องใช้แรงคนในการเคลื่อนย้ายขณะที่ยกสิ่งของ หรือรถยกประเภทที่ไม่มีต้นกำลังในการขับเคลื่อน หรือรถยกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ต้องให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อความปลอดภัย รวมทั้งตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนด

ฯลฯ

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ และมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีข้อ ๘ หน่วยงานฝึกอบรมภาคเอกชน หรือผ่านการฝึกอบรมจากผู้ผลิต ที่มีระยะเวลา

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ในการเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้แล้ว

กรณีลูกจ้างผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรจากหน่วยงาน ตามวรรคหนึ่ง ที่ระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงถือได้ว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร การฝึกอบรมลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ในการดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคสอง ให้นายจ้างหรือนิติบุคคล ที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ดำเนินการเป็นไปตามข้อ ๓ และข้อ ๔

ฯลฯ

ตอบข้อหาข้อ ๑ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้พิจารณาข้อหาข้อ ๑ ตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏ ประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๔๐ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบ และบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด ประกอบกับประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตร การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๒ กำหนดให้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร ตามประเภทของรถยก เช่น รถยกประเภท warehouse forklift, side loader เป็นต้น กรณีนายจ้างไม่สามารถ จัดให้มีการฝึกอบรมในหลักสูตรดังกล่าวได้ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ และข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร เกี่ยวกับรถยกประเภทนั้น ๆ และมีเอกสารหรือหลักฐานการรับรอง หรือได้รับวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่าน การฝึกอบรมจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีข้อ ๘ หน่วยงานฝึกอบรมภาคเอกชน หรือผ่านการฝึกอบรม จากผู้ผลิตที่มีระยะเวลาในการเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้แล้ว และวรรคสอง กำหนดว่า ลูกจ้างผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรจากหน่วยงาน ตามวรรคหนึ่ง ที่ระยะเวลาเข้ารับการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้าง เข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามข้อ ๕ (๑) และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ จึงถือได้ว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร การฝึกอบรมลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ตามประกาศฉบับนี้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ มีการรับพนักงานชั่วคราวเข้ามาใหม่ ซึ่งพนักงานดังกล่าว มีวุฒิบัตรที่แสดงว่าได้ผ่านการฝึกอบรมการชั่วคราว มีระยะเวลาในการเข้ารับฝึกอบรม ๖ ชั่วโมง โดยบริษัทฯ จะจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลา ๔ เดือน นั้น หากบริษัทฯ มีเอกสารหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ว่าการฝึกอบรมของพนักงานดังกล่าว เป็นการฝึกอบรมหลักสูตรเรียกในประเภทที่กฎหมายกำหนด และตรงตามประเภทเรียกที่ถูกจ้างทำหน้าที่เป็นผู้ชั่วคราว ก็ถือได้ว่าการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรน้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ตามความในประกาศกรมฯ ข้อ ๙ วรรคสอง โดยบริษัทฯ จะต้องจัดให้ถูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมตามประกาศกรมฯ ข้อ ๕ (๑) กล่าวคือ ภาคทฤษฎี อย่างน้อยต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรม ดังนี้ (๑) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเรียก กฎหมายเกี่ยวกับเรียกที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานสัญลักษณ์ความปลอดภัยไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง (๒) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประเภทของเรียก ตามลักษณะการใช้งาน ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง (๓) ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเรียก กฎระเบียบ และข้อบังคับในการทำงานเกี่ยวกับเรียก สาเหตุและกรณีศึกษาการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากรเรียก และมาตรการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง (๔) โครงสร้าง ส่วนประกอบ อุปกรณ์ แผงควบคุมบังคับ ระบบสัญญาณไฟเตือนของเรียก การใช้งาน การตรวจสอบ และการบำรุงรักษา ตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานเกี่ยวกับเรียกประเภทนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสองชั่วโมงสามสิบนาที และทดสอบตามข้อ ๕ (๓) (ก) กล่าวคือ ทดสอบภาคทฤษฎีตามข้อ ๕ (๑) ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที รวมถึงต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะถือได้ว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างผู้ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ชั่วคราว ตามประกาศกรมฯ ทั้งนี้ หากบริษัทฯ มีการวางแผนในการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้แก่พนักงานภายในระยะเวลา ๔ เดือน โดยชัดเจน ในช่วงเวลาก่อนที่พนักงานดังกล่าวจะได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้ครบถ้วน บริษัทฯ สามารถให้พนักงานปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานชั่วคราวได้ เนื่องจากได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับเรียก มาแล้วระยะเวลา ๖ ชั่วโมง จึงมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เรียก ความปลอดภัยในการชั่วคราว การตรวจสอบและบำรุงรักษาเรียกแล้ว เพียงแต่รอเวลาเข้ารับการฝึกอบรมให้สอดคล้องตามกฎหมายต่อไป

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๕/๑๐๗๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน

กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ในกรณีบริษัทจัดอบรมเอง

หน่วยงานที่หารื้อ หน่วยงานเอกชน

ประเด็นข้อหารื้อ การจัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำหน้าที่เป็นคนขับรถยก สามารถดำเนินการได้หรือไม่ เมื่อนายจ้างแต่ละบริษัทจะจัดเองแต่ไปรวมกัน ณ บริษัทหนึ่งในกลุ่มตัวเอง และการออกไปเซอร์แยกกัน ตามสถานประกอบการ แต่สถานที่จัดอบรมเดียวกัน หากสามารถปฏิบัติได้ การแจ้งอบรมจะต้องดำเนินการแจ้งอย่างไร เช่น แจ้งไปยัง สสค.พื้นที่ที่จะจัด หรือแต่ละแห่งแจ้งสสค.ในจังหวัดของตนเองโดยระบุสถานที่จัดให้ชัดเจน

ข้อเท็จจริง กรณีบริษัทเป็นองค์กรที่มีบริษัทในกลุ่มในเครือหลายบริษัท แต่ละสถานที่ต้องการจัดอบรมพร้อมกันโดยเป็นการจัดฝึกอบรมเองโดยนายจ้าง แต่การจัดอบรมจะมาดำเนินการจัดสถานที่เดียวกัน เช่น บริษัท A อยู่จังหวัดนนทบุรี บริษัท B อยู่จังหวัดปทุมธานี บริษัท C อยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และบริษัท D อยู่จังหวัดอ่างทอง และแต่ละบริษัทมีกรรมการผู้มีอำนาจลงนามเอง ซึ่งแต่ละบริษัทต้องการจัดอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกตามกฎหมาย แต่เนื่องจากแต่ละบริษัทมีลูกจ้างที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกบริษัทละ ๓ คน จึงอยากจะจัดการอบรมรวมกัน โดยให้วิทยากรที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๑) หรือ (๒) ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นวิทยากรทำการฝึกอบรม

ข้อกฎหมาย ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔

ฯลฯ

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ฯลฯ

๒. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ฯลฯ

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรถยก

ฯลฯ

ข้อ ๓ การจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในการให้บริการจัดฝึกอบรมตามมาตรา ๑๑ ต้องดำเนินการ ดังนี้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

(๑) กรณีนายจ้างเป็นผู้จัดฝึกอบรมให้แจ้งกำหนดการ สถานที่ หลักสูตรการฝึกอบรมตามประเภทของรถยก รายชื่อลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมทั้งรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากรต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดการ สถานที่ หลักสูตรการฝึกอบรม รายชื่อลูกจ้างหรือวิทยากร ให้นายจ้างแจ้งรายละเอียดก่อนวันที่ดำเนินการฝึกอบรม

(๒) จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เข้ารับการฝึกอบรมเต็มเวลาตลอดหลักสูตรที่กำหนด

(๓) จัดให้มีเอกสารประกอบการฝึกอบรม วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักร หรือรถยกที่ใช้ในการอบรมตามหลักสูตร

(๔) การทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ทั้งนี้ ในการทดสอบภาคปฏิบัติจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

(๕) ออกหลักฐานที่แสดงว่าผ่านการฝึกอบรม หนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

ฯลฯ

(๖) จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรม รายชื่อวิทยากร พร้อมภาพถ่ายกิจกรรมระหว่างการฝึกอบรม

ฯลฯ

ข้อ ๔ การจัดฝึกอบรมภาคทฤษฎี ต้องจัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีจำนวนห้องละไม่เกินหกสิบคนต่อวิทยากรอย่างน้อยหนึ่งคน

การฝึกอบรมและทดสอบภาคปฏิบัติต้องจัดให้มีวิทยากรอย่างน้อยหนึ่งคนต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินสิบห้าคนต่อรถยกหนึ่งคัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการยกเคลื่อนย้ายอย่างน้อยหนึ่งชุดโดยต้องให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติและทดสอบภาคปฏิบัติกับอุปกรณ์ในการยกและเคลื่อนย้าย สิ่งของอย่างถูกต้องและปลอดภัยตามสถานที่ และเส้นทางที่กำหนด โดยรถยกตามประเภทที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง

กรณีจัดฝึกอบรม ณ สถานที่อื่นซึ่งมิใช่สถานที่ทำงานของลูกจ้างหรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต้องดำเนินการจัดให้มีรถยกที่ใช้ในการฝึกอบรมเป็นประเภทเดียวกันกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ หัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมต้องครบถ้วนและสอดคล้องตามที่กำหนดในข้อ ๕ และข้อ ๖ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อ ๗ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับรดยกประเภานั้น ๆ โดยมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต วิทยาศาสตร์บัณฑิต ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับรดยกประเภานั้น ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับรดยกประเภานั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่าสามปี

ตอบข้อหาข้อ กองความปลอดภัยแรงงานได้พิจารณาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเท่าที่ปรากฏตามเอกสารประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากทั้ง ๒ ประเด็นมีความเกี่ยวข้องกัน จึงมีความเห็นว่าการจัดฝึกอบรมลูกจ้างที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก สามารถดำเนินการได้หรือไม่ เมื่อนายจ้างแต่ละบริษัทจะจัดเองแต่ไปรวมกัน ณ บริษัทหนึ่งในกลุ่มของตนเอง และการออกไปเซอร์แยกกันตามสถานประกอบการ แต่สถานที่จัดอบรมเดียวกัน ซึ่งจากข้อเท็จจริง บริษัทเป็นองค์กรที่มีบริษัทในกลุ่มในเครือหลายบริษัท แต่ละสถานที่ต้องการจัดอบรมพร้อมกัน โดยเป็นการจัดฝึกอบรมเองโดยนายจ้าง แต่การจัดอบรมจะมาดำเนินการจัดสถานที่เดียวกัน เช่น บริษัท A อยู่จังหวัดนนทบุรี บริษัท B อยู่จังหวัดปทุมธานี บริษัท C อยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และบริษัท D อยู่จังหวัดอ่างทอง และแต่ละบริษัทมีกรรมการผู้ที่มีอำนาจลงนามเอง ซึ่งแต่ละบริษัทต้องการจัดอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกตามกฎหมาย แต่เนื่องจากแต่ละบริษัทมีลูกจ้างที่ทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกบริษัทละ ๓ คน จึงอยากจะจัดการอบรมรวมกันนั้น เห็นว่ากฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๔๐ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รถยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรถยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารถยก โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรดยก ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด ประกอบกับประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๒ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรถยกที่ใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามประเภทของรดยก โดยต้องดำเนินการตามข้อ ๓ (๑) กรณีนายจ้างเป็นผู้จัดฝึกอบรมให้แจ้งกำหนดการ สถานที่ หลักสูตรการฝึกอบรมตามประเภทของรดยก รายชื่อลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมทั้งรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากรต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือวิธีการ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และข้อ ๔ วรรคสาม กรณีจัดฝึกอบรม ณ สถานที่อื่นซึ่งมิใช่สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต้องดำเนินการจัดให้มีรถยกที่ใช้ในการฝึกอบรมเป็นประเภทเดียวกันกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ หัวข้อวิชาและระยะเวลาในการฝึกอบรมต้องครบถ้วนและสอดคล้องตามที่กำหนดในข้อ ๕ และข้อ ๖ แล้วแต่กรณี ดังนั้น หากนายจ้างแต่ละบริษัทมีการดำเนินการแจ้งรายละเอียดตามที่กฎหมายกำหนด ต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนการจัดฝึกอบรม รวมทั้งจัดให้มีรถยกที่ใช้สำหรับการฝึกอบรมเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ก็สามารถดำเนินการได้และสอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๑๐๐๘๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ การให้ความรู้และอบรมเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมให้แก่ลูกจ้าง

หน่วยงานที่หารื้อ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

ประเด็นข้อหารื้อ บริษัทฯ ประสงค์จะดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนรู้ด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning โดยจัดตั้งคณะทำงานดำเนินการประกอบด้วยผู้แทนจากสถานประกอบกิจการ ทั้ง ๗ แห่ง ถือว่าบริษัทฯ ได้ดำเนินการสอดคล้องตามข้อ ๒๒ (๑๒) แห่งกฎกระทรวงการจ้ดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริง บริษัทฯ ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเกี่ยวกับการให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่ลูกจ้าง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานด้วยระบบ e-Learning

(๒) สํารวจจำนวนของหน่วยงาน และจำนวนของพนักงานและลูกจ้าง ทอท. ที่ต้องได้รับการอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ลูกจ้างทุกคนได้รับความรู้หรือการฝึกอบรมครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) ดำเนินการหรือจัดให้มีการชี้แจงและประเมินอันตรายเกี่ยวกับโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมของพนักงานและลูกจ้าง ทอท. เพื่อให้ครอบคลุมโรคจากการประกอบอาชีพ และสิ่งแวดล้อมทุกรายการของ ทอท.

(๔) จัดเตรียมข้อมูลและประสานงานกับบุคคลและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำสื่อการเรียนรู้เรื่องโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning

(๕) จัดให้พนักงานและลูกจ้างเข้ารับการอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning ให้ครบถ้วนตามวันและเวลาที่กำหนด รวมถึงการกำกับให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องได้รับผลการทำแบบทดสอบตามเกณฑ์ตามที่กำหนด จึงจะผ่านการอบรม

(๖) ตอบข้อซักถามด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในกรณีพนักงานและลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมมีข้อซักถามหรือมีข้อสงสัยผ่านกระดานสนทนา

(๗) สํารวจความพึงพอใจ และสรุปผลหลักสูตรการฝึกอบรมหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงสื่อ e-Learning ในครั้งถัดไป

(๘) ทบทวนเนื้อหาของหลักสูตรโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning และแบบทดสอบก่อนรับฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและยกระดับของเนื้อหาการฝึกอบรมให้คงความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอรวมถึงเป็นการปรับปรุงให้สามารถวัดความรู้ความเข้าใจของบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับนำไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ e-Learning ต่อไป

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อกฎหมาย ๑. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการซึ่งยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาทำงานหรือทำผลประโยชน์ให้แก่หรือในสถานประกอบกิจการ ไม่ว่าการทำงานหรือการทำผลประโยชน์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการนั้นหรือไม่ก็ตาม

ฯลฯ

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า หน่วยงานแต่ละแห่งของนายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในหน่วยงาน

ฯลฯ

มาตรา ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

๒. กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒๐ กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๓ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๒๒ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๑๒) ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม แก่ลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน และระหว่างทำงานเพื่อทบทวนความรู้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ฯลฯ

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ฯลฯ

บัญชี ๒ ลำดับที่ ๓๗ อุตสาหกรรมการขนส่ง

ฯลฯ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ตอบข้อหารื้อ กองความปลอดภัยแรงงาน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏประกอบกับข้อกฎหมาย และมีความเห็นสอดคล้องกับกองนิติการว่า กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงานหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการพ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๒ (๑๒) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีหน้าที่ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่ลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน และระหว่างทำงานเพื่อทบทวนความรู้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งกฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อให้ลูกจ้างของสถานประกอบกิจการมีความรู้เกี่ยวกับโรคจากการประกอบอาชีพ และสิ่งแวดล้อมก่อนเข้าทำงาน และทบทวนความรู้ในระหว่างทำงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยกฎหมายมิได้มีการกำหนดหลักสูตร จำนวนชั่วโมง และวิธีการฝึกอบรมไว้ แต่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเป็นผู้ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมให้แก่ลูกจ้าง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงคมนาคม ประกอบด้วยสถานประกอบกิจการ จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ สำนักงานใหญ่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง ท่าอากาศยานภูเก็ต ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ท่าอากาศยานหาดใหญ่ และท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง เชียงราย ซึ่งแต่ละสถานประกอบกิจการได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ตามที่กฎกระทรวงกำหนดกรณีบริษัทฯ ได้จัดตั้งศูนย์ Digital Learning Center (DLC) ทำหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ e-Learning เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาระบบการสื่อสารถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ รวมถึงการติดตาม และประเมินผลการฝึกอบรมโดยจัดตั้งคณะทำงานดำเนินการประกอบด้วยผู้แทนจากสถานประกอบกิจการ ทั้ง ๗ แห่ง ได้แก่ ฝ่ายความปลอดภัยในการทำงานและอาชีวอนามัย ซึ่งเป็นหัวหน้าสายวิชาการจากสำนักงานใหญ่ และฝ่าย/ส่วนมาตรฐานท่าอากาศยาน และอาชีวอนามัยของทุกท่าอากาศยานเพื่อให้การจัดทำสื่อการเรียนรู้ฯ ครอบคลุมเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพ และสิ่งแวดล้อมของทุกสถานประกอบกิจการโดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานด้วยระบบ e-Learning (๒) สำรวจจำนวนของหน่วยงาน และจำนวนของพนักงานและลูกจ้าง ทอท. ที่ต้องได้รับการอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ลูกจ้างทุกคนได้รับความรู้ หรือการฝึกอบรมครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด (๓) ดำเนินการหรือจัดให้มีการชี้แจงและประเมินอันตรายเกี่ยวกับโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมของพนักงานและลูกจ้าง ทอท. เพื่อให้ครอบคลุมโรคจากการประกอบอาชีพ และสิ่งแวดล้อมทุกรายการของ ทอท. (๔) จัดเตรียมข้อมูลและประสานงานกับบุคคลและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำสื่อการเรียนรู้เรื่องโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning (๕) จัดให้พนักงาน และลูกจ้างเข้ารับการอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning ให้ครบถ้วนตามวันและเวลาที่กำหนดรวมถึงการกำกับให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องได้รับผลการทำแบบทดสอบตามเกณฑ์ตามที่กำหนดจึงจะผ่านการฝึกอบรม (๖) ตอบข้อซักถามด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างที่เข้ารับการฝึกอบรมมีข้อซักถามหรือมีข้อสงสัยผ่านกระดานสนทนา (๗) สํารวจความพึงพอใจและสรุปผลหลักสูตรการฝึกอบรมหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงสื่อ e-Learning ในครั้งถัดไป (๘) ทบทวนเนื้อหาของหลักสูตรโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning และแบบทดสอบก่อนรับการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและยกระดับของเนื้อหาการฝึกอบรมให้คงความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมถึงเป็นการปรับปรุงให้สามารถวัดความรู้ความเข้าใจของบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับนำไปปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ e-Learning ต่อไป ดังนั้น หากบริษัทฯ ได้ดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนรู้ด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ e-Learning โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของสถานประกอบกิจการ ทั้ง ๗ แห่ง มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ รูปแบบ และวิธีการฝึกอบรมดังกล่าวในทุกขั้นตอนโดยมีการสรุปติดตามผลที่เป็นรูปธรรมและจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพประจำสถานประกอบกิจการเป็นผู้ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่ลูกจ้าง จึงถือได้ว่าบริษัทฯ ได้ดำเนินการสอดคล้องตามข้อ ๒๒ (๑๒) กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานบุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

หมายเหตุ

หนังสือกองความปลอดภัยแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๓๘๔๔ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหาหรือ เมื่อไม่มีผู้ชำนาญการ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายลำดับรองต้องส่งรายงานผลการประเมินอันตรายหรือไม่

หน่วยงานที่หาหรือ สถานประกอบกิจการเอกชน

ประเด็นข้อหาหรือ บริษัทฯ ขอหาหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากปัจจุบันยังไม่สามารถขอใบอนุญาตเป็นผู้ชำนาญการได้ จึงไม่มีผู้ชำนาญการที่ต้องเข้ามาให้คำแนะนำและรับรองผลการประเมินอันตราย และไม่สามารถส่งรายงานได้ บริษัทฯ จะมีแนวทางการปฏิบัติอย่างไร

ข้อเท็จจริง ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗ กำหนดให้นายจ้างดำเนินการประเมินอันตราย ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และจัดทำผลการประเมินอันตราย แผนการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ โดยการดำเนินการต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองผลจากผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อกฎหมาย ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๕ ให้นายจ้างดำเนินการประเมินอันตราย ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และจัดทำผลการประเมินอันตราย แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่มีจำนวนลูกจ้างครบตามข้อ ๓ แล้วแต่กรณี และทบทวนการดำเนินการทุกสามปี

กรณีที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร อุปกรณ์ กระบวนการผลิต วิธีการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลง หรือการดำเนินการใด ๆ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากภัยทางธรรมชาติหรือเพื่อการช่วยเหลือ การบรรเทาเหตุ หรือปัจจัยอื่น ๆ และส่งผลให้สภาวะการทำงานเปลี่ยนแปลง ให้นายจ้างดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ครอบคลุมก่อน ระหว่าง และหลังดำเนินการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง โดยให้นายจ้างดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวันและเก็บผล การดำเนินการ ณ สถานประกอบกิจการ จะทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างปฏิบัติงานซึ่งมีความรู้ในขั้นตอนการทำงานนั้นของสถานประกอบกิจการ อย่างน้อย ๑ คน มีส่วนร่วมกับผู้ประเมินอันตรายที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและขั้นตอนการทำงานและขั้นตอนการประเมินอันตราย หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หรือกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการแล้วแต่กรณี มีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองผลจากผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ฯลฯ

ข้อ ๙ ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ หรือมีรายละเอียดไม่น้อยกว่า ที่กำหนดไว้ในท้ายประกาศนี้ พร้อมทั้งส่งรายงานผลดังกล่าวด้วยวิธีการทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ ต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมอบหมายภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการดำเนินการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน การจัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้าง และสถานประกอบกิจการ

ให้นายจ้างเก็บเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้าง และสถานประกอบกิจการ ดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่าสามปี จะทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ฯลฯ

ตอบข้อหารือ ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการจัดทำแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อ ๕ กำหนดให้นายจ้างดำเนินการประเมินอันตราย ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน และจัดทำผลการประเมินอันตราย แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่มิจำนวนลูกจ้างครบตามข้อ ๓ แล้วแต่กรณี และข้อ ๕ วรรคสาม กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างปฏิบัติงานซึ่งมีความรู้ในขั้นตอนการทำงานนั้นของสถานประกอบกิจการ อย่างน้อย ๑ คน มีส่วนร่วมกับผู้ประเมินอันตรายที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและขั้นตอนการทำงานและขั้นตอนการประเมินอันตราย หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อหาเรียกกฎหมายความปลอดภัย

หรือกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการแล้วแต่กรณี มีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและได้รับการรับรองผลจากผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบกับ ข้อ ๙ ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ แผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ หรือมีรายละเอียดไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในท้ายประกาศนี้ พร้อมทั้งส่งรายงานผลดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการดำเนินการประเมินอันตรายฯ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ปัจจุบันยังไม่มีผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เนื่องจากอยู่ระหว่างดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าว บริษัทฯ สามารถจัดให้ลูกจ้างปฏิบัติงานซึ่งมีความรู้ในขั้นตอนการทำงานนั้นของสถานประกอบกิจการ อย่างน้อย ๑ คน มีส่วนร่วมกับผู้ประเมินอันตรายที่มีความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและขั้นตอนการทำงานและขั้นตอนการประเมินอันตรายหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หรือกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประเมินอันตราย การศึกษาผลกระทบ และจัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแผนควบคุมดูแลลูกจ้างและสถานประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ได้ และเก็บเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการประเมินอันตรายดังกล่าวไว้ เมื่อมีผู้ชำนาญการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ บริษัทฯ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ของประกาศกระทรวงฯ

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ ๐๕๐๔/๑๑๒๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙

ที่ปรึกษา

นางสาวสุวดี ทวีสุข
นายทวิสิทธิ์ บุญธรรม

ผู้ตรวจราชการกรม
ผู้อำนวยการกองความปลอดภัยแรงงาน

คณะผู้จัดทำ

นายวิชาญ สมบัติภิญโญ

สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นางสาวอุมาพร ครองสกุลสุข

ผู้อำนวยการกลุ่มงานมาตรฐาน
ความปลอดภัยในการทำงาน

นางสาวยุพิน หย่อนพิสม

นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ

นางสุวรรณี ไมล์หรือ

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวสุปราณี ปองไป

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวกมลทิพย์ เกิดประเสริฐ

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวมลฤดี โตประดิษฐ์

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวสุชาวดี ไกล้วสว่าง

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวเพชรวัลย์ สุขใส

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นางสาวขวัญตา คนขำ

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นางสาวศศิธร แสงนิล

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นายณเณศ เสนีย์ชัย

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

ผู้เรียบเรียง

นายปิยะ ขาวปลื้ม

นักวิชาการแรงงาน

สถานที่ติดต่อ : กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

กองความปลอดภัยแรงงาน

อาคารกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ส่วนแยกตลิ่งชัน)

ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ

Safety.standard@labour.mail.go.th

๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙